ISSN 1830-3625

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 122

Ediția în limba română

Legislație

Anul 54

11 mai 2011

Cuprins

II *Acte fără caracter legislativ*

REGULAMENTE

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 443/2011 al Consiliului din 5 mai 2011 de extindere a aplicării taxei compensatorii definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 598/2009 asupra importurilor de biomotorină originare din Statele Unite ale Americii la importurile de biomotorină expediate din Canada, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Canada, și de extindere a aplicării taxei compensatorii definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 598/2009 la importurile de biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii și de încheiere a anchetei privind importurile expediate din Singapore** 1

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 444/2011 al Consiliului din 5 mai 2011 de extindere a aplicării taxei antidumping definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 599/2009 asupra importurilor de biomotorină originare din Statele Unite ale Americii la importurile de biomotorină expediate din Canada, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Canada, și de extindere a aplicării taxei antidumping definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 599/2009 la importurile de biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii și de încheiere a anchetei privind importurile expediate din Singapore** 12

★ **Regulamentul (UE) nr. 445/2011 al Comisiei din 10 mai 2011 privind un sistem de certificare a entităților responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 653/2007** [1] 22

★ **Regulamentul (UE) nr. 446/2011 al Comisiei din 10 mai 2011 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumiți alcooli grași și amestecurile lor originare din India, Indonezia și Malaysia** 47

(continuare în pagina următoare)

Preț: 7 EUR

[1] Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 447/2011 al Comisiei din 6 mai 2011 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată** 63

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 448/2011 al Comisiei din 6 mai 2011 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (IGP)]** 65

★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 449/2011 al Comisiei din 6 mai 2011 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (DOP), 龙井茶 (Longjing Cha) (DOP), 琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (DOP), 蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (IGP)]** 67

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 450/2011 al Comisiei din 10 mai 2011 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 69

DIRECTIVE

★ **Directiva 2011/58/UE a Comisiei din 10 mai 2011 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea reînnoirii includerii substanței active carbendazim** [1] 71

DECIZII

2011/276/UE:

★ **Decizia Comisiei din 26 mai 2010 privind ajutorul de stat sub forma unui acord fiscal tranzacțional pus în aplicare de Belgia în favoarea societății Umicore SA (fostă „Union Minière SA") [ajutor de stat C 76/03 (ex NN 69/03)]** *[notificată cu numărul C(2010) 2538]* [1] 76

2011/277/UE:

★ **Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 10 mai 2011 de modificare a anexei II la Decizia 93/52/CEE privind recunoașterea anumitor regiuni din Italia ca oficial indemne de bruceloză (B. melitensis) și de modificare a anexelor la Decizia 2003/467/CE privind declararea anumitor regiuni din Italia, Polonia și Regatul Unit ca oficial indemne de tuberculoză, bruceloză și leucoză enzootică bovină** *[notificată cu numărul C(2011) 3066]* [1] 100

RO

[1] Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 443/2011 AL CONSILIULUI

din 5 mai 2011

de extindere a aplicării taxei compensatorii definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 598/2009 asupra importurilor de biomotorină originare din Statele Unite ale Americii la importurile de biomotorină expediate din Canada, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Canada, și de extindere a aplicării taxei compensatorii definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 598/2009 la importurile de biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii și de încheiere a anchetei privind importurile expediate din Singapore

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [1] (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 23 alineatul (4),

având în vedere propunerea Comisiei Europene prezentată după consultarea Comitetului consultativ,

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Măsurile existente

(1) Comisia, prin Regulamentul (CE) nr. 194/2009 [2], a instituit o taxă compensatorie provizorie asupra importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii („SUA").

(2) Prin Regulamentul (CE) nr. 598/2009 [3] (denumit în continuare „regulamentul definitiv") Consiliul a instituit o taxă compensatorie definitivă cuprinsă între 211,2 și 237 EUR per tonă asupra importurilor de biomotorină, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (1) din regulamentul respectiv (denumit în continuare „produsul în cauză"), originară din SUA (denumite în continuare „măsurile existente"). Ancheta care a dus la adoptarea regulamentului definitiv este denumită în continuare „ancheta inițială".

(3) Ar trebui remarcat, de asemenea, faptul că, prin Regulamentul (CE) nr. 599/2009 [4], Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă cuprinsă între 0 și 198 EUR per tonă asupra importurilor de produs în cauză.

1.2. Cererea

(4) La 30 iunie 2010, Comisia a primit o cerere, în conformitate cu dispozițiile articolului 23 alineatul (4) din regulamentul de bază, prin care i se solicită inițierea unei anchete privind posibila circumvenție a măsurilor compensatorii instituite la importurile de produs în cauză. Solicitarea s-a depus de către Comitetul european pentru biomotorină (CEB) în numele producătorilor de biomotorină din Uniune.

(5) Cererea susținea că măsurile compensatorii privind importurile de produs în cauză sunt supuse unei circumvenții printr-o operațiune de transbordare prin Canada și Singapore și prin exporturile de biomotorină într-un amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de biomotorină.

(6) Cererea a susținut că a avut loc o modificare semnificativă în configurația schimburilor comerciale în legătură cu exporturile din SUA, Canada și Singapore ca urmare a instituirii de măsuri asupra produsului în cauză și că nu există nicio motivare și nicio justificare suficientă pentru o astfel de schimbare decât instituirea taxei. S-a susținut că această modificare în configurația schimburilor comerciale provine din transbordarea produsului în cauză via Canada și Singapore.

[1] JO L 188, 18.7.2009, p. 93.
[2] JO L 67, 12.3.2009, p. 50.
[3] JO L 179, 10.7.2009, p. 1.
[4] JO L 179, 10.7.2009, p. 26.

(7) Cererea susține, de asemenea, că în urma impunerii măsurilor au început să sosească în Uniune exporturi de biomotorină în amestecuri cu maximum 20 % biomotorină din SUA, beneficiind, se susține în solicitare, de pe urma pragului de conținut de biomotorină stabilit în descrierea produsului în cauză.

(8) În continuare, cererea susține că efectele corective ale măsurilor compensatorii impuse în prezent asupra produsului în cauză sunt compromise, atât în ceea ce privește prețul, cât și cantitatea. S-a susținut faptul că volume semnificative de importuri de biomotorină în formă pură sau în amestecuri cu un conținut de peste 20 % de biomotorină din Canada și Singapore și de biomotorină în amestecuri cu un conținut de maximum 20 % biomotorină par să fi înlocuit importurile de produs în cauză. În plus, există suficiente dovezi care atestă faptul că prețurile acestor importuri în volum sporit sunt mult mai mici decât prețul neprejudiciabil stabilit în cadrul anchetei care a condus la măsurile existente.

(9) În sfârșit, cererea susține că prețurile produsului vizat de anchetă continuă să fie subvenționate, după cum s-a stabilit anterior.

1.3. **Inițierea procedurii**

(10) Stabilind, în urma consultării Comitetului consultativ, că există suficiente elemente de probă *prima facie* pentru inițierea unei anchete în conformitate cu articolul 23 din regulamentul de bază, Comisia a inițiat o anchetă prin Regulamentul (UE) nr. 721/2010 [1] (denumit în continuare „regulamentul de inițiere"). În conformitate cu articolul 24 alineatul (5) din regulamentul de bază, Comisia, prin intermediul regulamentului de inițiere, a determinat autoritățile vamale să înregistreze importurile expediate din Canada și Singapore, precum și importurile originare din SUA de biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă.

(11) De asemenea, Comisia a inițiat o anchetă paralelă prin intermediul Regulamentului (UE) nr. 720/2010 [2] referitoare la o eventuală circumvenție a măsurilor antidumping impuse asupra importurilor de biomotorină originară din SUA prin importuri de biomotorină expediate din Canada și Singapore și prin importuri de biomotorină într-un amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de biomotorină originară din SUA.

1.4. **Ancheta**

(12) Comisia a anunțat oficial autoritățile din SUA, Canada și Singapore. Aceasta a trimis chestionare producătorilor-exportatori din SUA, Canada și Singapore. Comisia a oferit părților interesate posibilitatea de a-și face cunoscut punctul de vedere în scris și de a solicita să fie audiate în termenul fixat în regulamentul de inițiere.

(13) Următoarele societăți au răspuns la chestionar și s-au efectuat vizite de verificare ulterioare, în localurile acestora:

Producători-exportatori din Canada

— BIOX Corporation

— Rothsay Biodiesel

Comercianți din Singapore

— Trafigura Pte Ltd

— Wilmar Trading Pte Ltd

Producători-exportatori din SUA

— Archer Daniels Midland Company

— BP Products North America Inc

— Louis Dreyfus Corporation

Importatori afiliați

— BP Oil International Limited

— Cargill BV.

(14) În plus, au fost efectuate vizite autorităților competente relevante ale Guvernului Canadei și ale Guvernului din Singapore.

1.5. **Perioada de anchetă**

(15) Ancheta a acoperit perioada cuprinsă între 1 aprilie 2009 și 30 iunie 2010 (denumită în continuare „PA", perioada de anchetă). Au fost colectate date privind perioada cuprinsă între 2008 și sfârșitul perioadei de anchetă, pentru a se verifica presupusa modificare a configurației schimburilor comerciale.

[1] JO L 211, 12.8.2010, p. 6.
[2] JO L 211, 12.8.2010, p. 1.

2. PRODUSUL CARE FACE OBIECTUL ANCHETEI PRIVIND CIRCUMVENȚIA

(16) Produsul care face obiectul unei eventuale eludări, adică produsul în cauză în ancheta inițială, este reprezentat de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, cunoscuți în general sub denumirea de „biomotorină", sub formă pură sau în amestec cu un conținut în greutate mai mare de 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 și provenind din SUA.

(17) Produsul care face obiectul anchetei cu privire la circumvenție este de două feluri. În primul rând, în ceea ce privește afirmațiile privind transbordarea prin Canada și Singapore, el este identic cu produsul în cauză din ancheta inițială, astfel cum a fost descris în considerentul anterior. În ceea ce privește transbordările directe din SUA, produsul care face obiectul anchetei este biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, originară din SUA.

3. IMPORTURI DE BIOMOTORINĂ ÎN UNIUNE COMPARATIV CU EXPORTURI DIN SUA

(18) În urma instituirii măsurilor compensatorii provizorii în martie 2009, importurile de produs în cauză au încetat practic. Tabelul de mai jos rezumă situația:

Importurile de biomotorină și de anumite amestecuri de biomotorină în Uniunea Europeană

clasificate la codul NC 3824 90 91 (în tone)

	2008	cota	2009	cota	PA	cota
SUA	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Canada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapore	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Sursă: Eurostat

(19) Datele Eurostat de mai sus acoperă toate tipurile de biomotorină cu un conținut de esteri de minimum 96,5 %.

(20) În comparație, SUA declară exporturile de biomotorină și amestecurile de biomotorină la codul HTS 3824 90 40 00 (amestecuri de substanțe grase de origine animală sau vegetală) după cum urmează:

Exporturi din SUA de biomotorină și de amestecuri de biomotorină

clasificate la codul HTS 3824 90 40 00 (în tone)

	2008	2009	PA
Uniunea Europeană	2 241 473	335 577	358 291
Canada	967	128 233	161 841
Singapore	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Sursă: Departamentul Comerțului din SUA

(21) O comparație a celor două tabele de mai sus duce la concluzia că 358 291 tone exportate către Uniune în cursul PA sunt amestecuri cu un conținut de biomotorină de maximum 96,5 %.

4. CANADA

4.1. Aspecte generale

(22) Nivelul de cooperare al producătorilor-exportatori din Canada a fost ridicat. Doi producători reprezentând aproximativ 90 % din producția canadiană de biomotorină au răspuns la chestionar și au cooperat pe deplin la anchetă. În plus, Asociația canadiană pentru combustibili regenerabili și autoritățile relevante ale guvernului canadian au cooperat la anchetă.

(23) În conformitate cu articolul 23 alineatul (3) din regulamentul de bază, ar trebui să se efectueze o anchetă privind existența unei eludări, analizând dacă a avut loc o modificare a configurației schimburilor comerciale între SUA, Canada și Uniune, dacă această modificare rezultă din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există altă motivație suficientă sau justificare economică decât impunerea taxei, dacă se dovedește de altfel că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt neutralizate în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și că produsul similar importat beneficiază în continuare de subvenție.

4.2. Modificarea configurației schimburilor comerciale

4.2.1. *Importurile în Uniune*

(24) Importurile de biomotorină din SUA au scăzut de la 1 487 790 tone în 2008 la 381 227 tone în 2009 până aproape de zero în cursul PA.

(25) Pe de altă parte, în conformitate cu datele Eurostat, importurile totale de biomotorină în Uniune, provenite din Canada, au crescut în mod semnificativ între 2008 și PA de la 1 725 tone în 2008 la 140 043 tone în 2009 și 197 772 tone în cursul PA.

4.2.2. *Exporturile SUA de biomotorină către Canada*

(26) Nu există taxe vamale aplicabile la vânzările de biomotorină între SUA și Canada sau alte tipuri de restricții la import.

(27) În conformitate cu statisticile SUA, exporturile de biomotorină din SUA către Canada au crescut de la 967 tone în 2008 la 128 233 tone în 2009 și 161 841 tone în cursul PA.

(28) O comparație a statisticilor de export furnizate de autoritățile SUA cu statisticile de import furnizate la fața locului de autoritățile canadiene a indicat discrepanțe semnificative de la o lună la alta. În conformitate cu statisticile canadiene, importurile de biomotorină din SUA au crescut de la 11 757 tone în 2008 la 18 673 tone în 2009 și 174 574 tone în cursul PA.

(29) În conformitate cu autoritățile canadiene, nu există un cod specific pentru a declara biomotorina. Acestea au indicat că SUA și Canada schimbă date de import de care cele două țări se servesc respectiv ca date de export. Ca atare, la nivel de șase cifre, datele de import canadiene și datele de export americane ar trebui să se potrivească, acest lucru fiind destul de apropiat în cadrul codului HTS 38.24.90. Cu toate acestea, dincolo de nivelul celor șase cifre, fiecare are propriul sistem de clasificare. Ar trebui remarcat, de asemenea, faptul că statisticile canadiene acoperă doar importurile care au fost vămuite în Canada și nu includ mărfurile transbordate.

(30) În concluzie, în ciuda discrepanțelor între cele două surse de date, este clar că exporturile americane de biomotorină spre Canada au sporit între 2008 și PA și în special în urma instituirii de măsuri compensatorii. Piața canadiană a biomotorinei nu este capabilă în prezent să absoarbă astfel de cantități de biomotorină. Producătorii de biomotorină canadiană autentică sunt de fapt orientați către export.

4.2.3. *Producerea în Canada și vânzările către Uniune de biomotorină canadiană autentică*

(31) Cei doi producători cooperanți din Canada nu au achiziționat biomotorină din SUA sau din altă sursă în cursul PA.

(32) Producerea de biomotorină în Canada este o industrie incipientă. Circa șase instalații de producție existau deja în cursul PA, dar două instalații în Estul Canadei, care sunt de fapt deținute și exploatate de cei doi producători care au cooperat, reprezintă în sine aproximativ 90 % din producția totală.

(33) Din volumele de producție vândute de producătorii cooperanți, au fost determinate vânzările în care clienții finali erau situați în mod sigur în America de Nord, adică în Statele Unite sau Canada. Restul vânzărilor au fost efectuate către clienți care au revândut produsele și/sau au amestecat produsele cu alte biomotorine. Cele două societăți nu știau dacă clienții au vândut produsele în Uniune ca biomotorină canadiană, dacă le-au amestecat cu altele sau dacă biomotorina a fost vândută clienților finali din Statele Unite sau din Canada.

(34) Chiar dacă, într-un scenariu extrem, s-ar presupune că întreaga biomotorină autentic canadiană a ajuns în Uniune, acest volum ar reprezenta doar 20 % din importurile totale în Uniune provenind din Canada, efectuate în cursul PA.

4.3. Constatare cu privire la modificarea configurației schimburilor comerciale

(35) Reconcilierea statisticilor cu datele obținute de la producătorii cooperanți a arătat că producătorii canadieni de biomotorină nu ar fi putut produce volumul exportat din Canada în Uniune. Acest rezultat pare deci să indice cu claritate că importanta creștere a importurilor în Uniune provenite din Canada este legată de biomotorina americană expediată din Canada.

(36) Diminuarea globală a exporturilor americane spre Uniune începând cu 2008 și creșterea paralelă a exporturilor din Canada spre Uniune și din Statele Unite spre Canada după instituirea măsurilor inițiale pot fi astfel considerate ca o modificare a configurației schimburilor comerciale.

4.4. **Lipsa altei motivații suficiente sau justificări economice decât instituirea taxei compensatorii**

(37) Ancheta nu a descoperit nicio altă motivație suficientă sau justificare economică pentru transbordare decât evitarea taxei antidumping în vigoare asupra biomotorinei originare din SUA.

4.5. **Neutralizarea efectului corector al taxei compensatorii**

(38) Datele Eurostat au fost utilizate pentru a evalua dacă produsele importate, în ceea ce privește cantitatea, au neutralizat efectele corectoare ale măsurilor compensatorii în vigoare asupra importurilor de biomotorină provenind din Statele Unite. Cantitățile și prețurile exporturilor provenite din Canada au fost comparate cu nivelul de eliminare a prejudiciului stabilit în ancheta inițială.

(39) Așa cum s-a menționat anterior, importurile din Canada în Uniune au crescut de la 1 725 tone în 2008 la 197 772 tone în cursul PA, acest volum din urmă reprezentând o cotă a importurilor de 9,2 %. Creșterea importurilor din Canada nu a putut fi considerată neglijabilă, ținând cont de mărimea pieței Uniunii definită în cadrul anchetei inițiale. În raport cu nivelul prețurilor neprejudiciabile stabilite în cadrul anchetei inițiale, importurile canadiene în Uniune în cursul PA au prezentat o subcotare a prețurilor indicative de ordinul a 50 %, fiind inferioare cu aproximativ 40 % prețurilor de vânzare ale producătorilor din Uniune.

(40) Prin urmare, s-a constatat că măsurile sunt compromise în ceea ce privește cantitatea și prețul.

4.6. **Elemente de probă care atestă existența subvențiilor**

(41) În ceea ce privește existența subvențiilor, ar trebui remarcat faptul că creditul fiscal american pentru biomotorină, principalul sistem de subvenții constatat în ancheta inițială, a fost repus în aplicare cu efect retroactiv în decembrie 2010. Pe această bază, s-a constatat că produsul similar importat a continuat să beneficieze de subvenții în cursul PA.

4.7. **Constatări**

(42) În cadrul anchetei s-a constatat că a avut loc o circumvenție a taxelor compensatorii definitive instituite asupra importurilor de biomotorină originară din SUA printr-o operațiune de transbordare prin Canada, în conformitate cu articolul 23 din regulamentul de bază.

5. **SINGAPORE**

(43) Doi comercianți situați în Singapore au cooperat la anchetă. În plus, autoritățile competente din Singapore au cooperat la anchetă.

(44) Criteriile utilizate pentru evaluarea existenței circumvenției au fost descrise în considerentul 23.

(45) În conformitate cu cifrele Eurostat, exporturile totale de biomotorină din Singapore către Uniune au crescut de la 179 tone în 2008 la 20 486 tone în 2009 și la 32 078 tone în cursul PA. Exporturile din SUA către Singapore au crescut, de asemenea, în cursul aceleiași perioade.

(46) În conformitate cu afirmațiile autorităților competente din Singapore, biomotorina produsă local este vândută în principal pe teritoriul Singapore pentru a răspunde cererii interne. Cu toate acestea, ele remarcă faptul că această industrie se dezvoltă în Singapore odată cu recenta construcție de noi instalații de producție.

(47) Exporturile din Singapore au fost în mod tradițional reduse. Importurile de biomotorină în Uniune au fost examinate mai îndeaproape în baza de date constituită în aplicarea articolului 14 alineatul (6) și verificate cu autoritățile vamale naționale competente. Se pare că sosirea importurilor a înregistrat câteva valori de vârf. Analiza a arătat că majoritatea acestor importuri erau realmente de origine din Singapore. Cu toate acestea, nu toate importurile au putut fi luate în considerare.

(48) În raport cu consumul din Uniune stabilit în ancheta inițială, s-a constatat că volumele importurilor în Uniune provenite din Singapore care nu au putut fi luate în calcul erau foarte reduse. În plus, cota acestora din consumul Uniunii ar fi neglijabilă, ținând cont de estimarea Comitetului european pentru biomotorină (CEB) care indică o creștere considerabilă a acesteia începând cu ancheta inițială.

(49) Având în vedere cele menționate anterior, se poate concluziona că efectele corectoare ale măsurilor compensatorii nu au fost neutralizate în ceea ce privește cantitățile expediate din Singapore.

(50) În ceea ce privește transbordarea, este bine cunoscut faptul că Singapore este un nod de expediție foarte important din Asia, unde navele regionale ajung în Singapore și descarcă mărfuri care sunt mai târziu reîncărcate pe nave cu destinații precum Europa. În cadrul acestei anchete, unul dintre comercianții cooperanți a transbordat biomotorină de origine malaysiană sau indoneziană prin Singapore cu destinația finală în Uniune. În cursul PA, acest comerciant a exportat singur o cantitate semnificativă de biomotorină către Uniune prin transbordare în Singapore și a vămuit biomotorina în Uniune ca fiind de origine din Malaysia sau Indonezia. Verificarea nu a revelat niciun element de natură a pune la îndoială originea indoneziană sau malaysiană declarată.

(51) Ținând cont de cele menționate anterior, se propune încheierea anchetei privind posibila circumvenție a măsurilor compensatorii de importurile de biomotorină expediate din Singapore.

6. **SUA**

6.1. **Remarci preliminare**

(52) Cinci producători americani de biomotorină sau de amestecuri de biomotorină au cooperat la anchetă, trei dintre aceștia fiind incluși în eșantionul anchetei inițiale. Guvernul SUA a cooperat furnizând statistici de export și interpretarea acestor statistici.

(53) Toți cei trei producători incluși în eșantionul anchetei inițiale au încetat exportul de biomotorină după instituirea de măsuri definitive.

(54) Doar una dintre cele cinci societăți care au cooperat, BP North America, care nu a cooperat la ancheta inițială, a exportat amestecuri de biomotorină conținând în greutate maximum 20 % de biomotorină („amestec B20 și inferior") către Uniune în cursul PA.

(55) Comitetul național pentru biomotorină (NBB), care reprezintă industria americană de biomotorină, a susținut că un produs care, în opinia sa, se găsește în afara definiției produsului care face obiectul măsurilor existente nu poate fi supus măsurilor compensatorii fără o nouă anchetă antisubvenție. NBB a indicat că regulamentul definitiv definește în termeni expliciți produsul în cauză și produsul similar la nivelul biomotorinei sau biomotorine în amestec cu un conținut minim de 20 % de biomotorină. Conform NBB, această valoare nu constituia un prag artificial, ci corespundea realității pieței constatate în cursul anchetei inițiale. S-a constatat, de exemplu, că acest prag este corespunzător pentru a permite o distincție clară între diversele tipuri de amestecuri care sunt disponibile pe piața americană.

(56) În viziunea NBB și a altor părți interesate, o anchetă anticircumvenție poate doar extinde măsurile compensatorii în vigoare pentru un produs în cauză la un produs similar care nu este decât ușor modificat în comparație cu produsul în cauză. Din nou, NBB a susținut că însuși Consiliul a stabilit, în regulamentul definitiv, că biomotorina sub formă de amestecuri cu un conținut de maximum 20 % de biomotorină nu constituie un produs similar. Prin urmare, în conformitate cu NBB, dispozițiile regulamentului de bază nu oferă nicio altă posibilitate decât inițierea unei noi anchete pentru a determina dacă amestecurile ar trebui să facă obiectul măsurilor.

(57) În răspuns la aceste argumente, ar trebui remarcat la început că obiectul dispozițiilor anticircumvenție prevăzute la articolul 23 din regulamentul de bază este de a compensa orice presupusă tentativă de a supune unei circumvenții măsurile în vigoare. Dacă există suficiente elemente de probă *prima facie* care să arate că are loc o circumvenție în sensul articolului 23 alineatul (3) din regulamentul de bază, Comisia va iniția o anchetă pentru a determina dacă circumvenția are loc efectiv. În conformitate cu articolul 23 alineatul (3) din regulamentul de bază, ar trebui să se efectueze o anchetă privind existența unei eludări, analizând dacă a avut loc o modificare a configurației schimburilor comerciale între SUA și Uniune, dacă această modificare rezultă din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există altă motivație suficientă sau justificare economică decât impunerea taxei, dacă se dovedește de altfel că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt neutralizate în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile.

(58) Ar trebui, de asemenea, reamintit faptul că o anchetă anticircumvenție nu este o reexaminare a definiției produsului în temeiul articolului 19 din regulamentul de bază și nu modifică definiția produsului în cauză și a produsului similar. Dispozițiile articolului 23 din regulamentul de bază stabilesc o bază juridică necesară pentru o anchetă vizând să determine dacă există o circumvenție pentru un produs care face obiectul măsurilor.

(59) În acest sens, cererea pe care Comisia a primit-o în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din regulamentul de bază susține că în urma impunerii măsurilor au început să sosească în Uniune exporturi de biomotorină în amestecuri cu maximum 20 % biomotorină din SUA, beneficiind, se susține în solicitare, de pe urma pragului de conținut de biomotorină stabilit în descrierea produsului în cauză și a produsului similar. Ancheta a examinat dacă aceste practici ar putea fi considerate o circumvenție în temeiul dispozițiilor articolului 23 din regulamentul de bază. În cele din urmă, ar trebui remarcat faptul că presupusele practici de circumvenție pot fi examinate doar în cadrul articolului 23 din regulamentul de bază.

6.2. **Exporturi de amestec B20 și inferior din SUA către Uniune**

(60) Așa cum s-a menționat anterior în considerentul 20, codul american HTS 3824 90 40 00 conține de asemenea amestecuri cu un conținut de biomotorină de maximum 96,5 %. Conform statisticilor de export americane, un volum total de 358 291 tone din acest tip de amestec a fost exportat către Uniune în cursul PA.

(61) În cursul PA, BP Products North America (denumit în continuare „BPNA") a exportat o parte importantă din volumul indicat mai sus.

(62) BPNA nu a participat la ancheta inițială deoarece ea nu a demarat activitățile sale cu biomotorină decât la începutul lui 2009, anticipând o creștere a pieței de biomotorină și ca răspuns la programele impuse de autoritățile publice, atât în SUA, cât și în alte țări. BPNA a început să exporte către Uniune în decembrie 2009. În acest sens, se reamintește faptul că măsurile definitive au fost instituite în iulie 2009.

(63) În Uniune, BP a vândut amestec de biomotorină de origine americană cu un conținut de maximum 15 % de biomotorină (denumit în continuare „B15”) în Regatul Unit, Franța și Țările de Jos. În toate cazurile, produsul a făcut obiectul unui nou amestec pentru a respecta legislația în vigoare în anumite state membre care vizează să promoveze consumul de biocarburanți la pompă, deoarece în prezent sunt considerați durabili din punct de vedere al mediului.

(64) BPNA a susținut că amestecurile care conțin maximum 15 % nu sunt produse similare cu produsul în cauză. Caracteristicile și realitățile pieței sunt foarte diferite. Logistica corespunzătoare (inclusiv restricțiile de transport maritim) în producția și importul de amestecuri cu o concentrație mai mică este foarte diferită de logistica pentru amestecurile cu o concentrație mai ridicată. Conform BPNA, în cazul transportului de amestecuri cu un conținut de maximum 15 %, aceste produse sunt clasificate drept produse petroliere pentru expediție, și nu drept produse chimice, ceea ce face ca transportul să fie mai puțin costisitor. BPNA a susținut de asemenea că există diferențe în performanțele obținute între amestecurile de biomotorină cu o concentrație mai ridicată sau mai scăzută la utilizarea în motoarele diesel.

(65) Obiectul unei anchete privind circumvenția este de a stabili dacă a avut loc o circumvenție a măsurilor în vigoare în ceea ce privește biomotorina în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % biomotorină. E foarte probabil ca amestecurile mai scăzute să atragă costuri de transport mai scăzute. Cu toate acestea, ar trebui remarcat faptul că, în raport cu procesul de producere a unui amestec cu un conținut peste 20 % de biomotorină, un amestec B20 și inferior nu este efectiv decât un amestec cu o compoziție diferită. Schimbarea compoziției unui amestec este un proces simplu. Elaborarea unui amestec B20 și inferior este considerată a fi doar o ușoară modificare a produsului în cauză, singura diferență fiind proporția de biomotorină prezentă în amestec. Ar trebui de asemenea remarcat că produsul în cauză, precum și amestecul B20 și inferior sunt destinate acelorași utilizări în Uniune. În plus, biomotorina prezentă în amestecuri B20 și inferioare și în amestecuri peste B20 au aceleași caracteristici esențiale.

6.3. **Modificarea configurației schimburilor comerciale**

(66) Importurile de produs în cauză din SUA au scăzut de la 1 487 790 tone în 2008 la 381 227 tone în 2009 până aproape de zero în cursul PA.

(67) În acest sens, ar trebui remarcat faptul că, deși a existat, de exemplu, un amestec B5 obligatoriu în Uniune în cursul anchetei inițiale, exporturile de amestecuri B20 și inferioare din SUA către Uniune au apărut doar în urma instituirii de măsuri definitive. În cursul anchetei inițiale, în principal exporturile de B99,9 au fost exportate către Uniune în conformitate cu datele obținute de la producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion. Această practică a permis maximizarea subvenției privind produsele exportate (1 USD de credit fiscal pentru biomotorină per galon).

(68) Prin urmare, este dificil să vedem care justificare economică alta decât intenția de a evita măsurile compensatorii în vigoare ar putea explica această decizie de a exporta amestec B20 și inferior.

(69) Partea de biomotorină din amestec continuă să beneficieze de o subvenție și importatorul evită plata taxei compensatorii datorate. În acest sens, ar trebui remarcat faptul că taxa compensatorie privind amestecurile este aplicabilă proporțional cu conținutul de biomotorină din amestec, adică în cazul importurilor de B15 taxa compensatorie neachitată ar atinge până la aproximativ 35 EUR pe tonă.

6.4. **Lipsa altei motivații suficiente sau justificări economice decât instituirea taxei compensatorii**

(70) Conform BNPA, crearea unei motorine cu un conținut de biomotorină mai mic de B15 nu a fost intenționată în mod expres pentru a evita taxele. Societatea a susținut că nu a participat la ancheta inițială deoarece ea nu a demarat activitățile sale cu biomotorină decât la începutul lui 2009, anticipând o creștere a pieței de biomotorină și ca răspuns la programele impuse de autoritățile publice, atât în SUA, cât și în alte țări. Structura specifică a societății, activitatea sa ca societate petrolieră și prezența sa logistică în SUA au făcut din amestecul biomotorinei în SUA și exportul acesteia către Uniune o decizie comercială logică. Amestecul exportat a fost întotdeauna B15 și inferior, datorită măsurilor de securitate mai puțin stricte: amestecul de până la B15 nu este considerat un produs chimic în conformitate cu normele maritime.

(71) Se remarcă faptul că activitatea societății în ceea ce privește exporturile către Uniune a început doar după instituirea măsurilor. Se consideră că nu există nicio altă motivație suficientă sau justificare economică decât evitarea taxei compensatorii în vigoare asupra biomotorinei originare din SUA.

6.5. **Neutralizarea efectului corector al taxei compensatorii**

(72) În raport cu nivelul prețurilor neprejudiciabile stabilite în cadrul anchetei inițiale, importurile americane în Uniune de amestec B20 și inferior în cursul PA erau inferioare atât prețurilor de vânzare, cât și prețurilor indicative. Importurile de amestec B20 și inferior nu au apărut decât după instituirea măsurilor definitive și cantitățile implicate nu sunt nesemnificative.

(73) Prin urmare, s-a constatat că măsurile sunt compromise în ceea ce privește cantitatea și prețul.

6.6. **Elemente de probă care atestă existența subvențiilor**

(74) În ceea ce privește existența subvențiilor, ar trebui remarcat faptul că creditul fiscal american pentru biomotorină, principalul sistem de subvenții constatat în ancheta inițială, a fost repus în aplicare cu efect retroactiv în decembrie 2010. Pe această bază, s-a constatat că produsul similar importat a continuat să beneficieze de subvenții în cursul PA.

6.7. **Constatări**

(75) În cadrul anchetei s-a constatat că taxele compensatorii definitive instituite la importurile de biomotorină originare din SUA au fost supuse unei circumvenții prin efectuarea de importuri în Uniune de biomotorină în amestec cu conținut în greutate de maximum 20 % biomotorină din SUA.

(76) S-a constatat că singura justificare economică a exportului unui amestec B20 și inferior a fost determinată de subvenționarea din SUA pe de o parte și evitarea plății oricăror taxe compensatorii la importul în Uniune, pe de altă parte.

(77) BPNA a solicitat o derogare de la eventualele măsuri extinse. Cu toate acestea, întrucât ancheta a arătat cu claritate că importurile de amestec B20 și inferior au fost efectuate doar pentru a supune unei circumvenții măsurile în vigoare, o astfel de derogare nu poate fi acordată. În conformitate cu dispozițiile articolului 23 alineatul (6) din regulamentul de bază, scutirile pot fi acordate producătorilor de produs vizat de anchetă care pot să demonstreze că nu au legătură cu niciun producător supus măsurilor și despre care s-a constatat că nu sunt implicați în practici de circumvenție. În cadrul anchetelor, s-a constatat că BPNA a fost implicat în practici de circumvenție începând să exporte amestec B20 și inferior după instituirea măsurilor antidumping și compensatorii fără o motivație suficientă sau justificare economică alta decât instituirea acestor măsuri. În plus, există elemente de probă că efectele măsurilor sunt neutralizate în ceea ce privește prețurile și cantitățile și că produsul importat continuă să beneficieze de subvenții.

(78) Unii producători de biomotorină care au cooperat la anchetele inițiale au cerut scutiri de la orice măsuri extinse datorate eludării. S-a constatat faptul că acești producători nu produceau sau vindeau amestec B20 sau inferior. În conformitate cu articolul 23 alineatul (6) din regulamentul de bază, doar cererea producătorilor de scutire poate fi luată în considerare în cursul anchetei anticircumvenție. Cu toate acestea, ar trebui remarcat faptul că articolul 23 din regulamentul de bază conține dispoziții pentru producătorii nou-veniți.

7. **MĂSURILE**

7.1. **Canada**

(79) Având în vedere cele menționate anterior, în cadrul anchetei s-a constatat că taxa compensatorie definitivă instituită asupra importurilor de biomotorină originară din SUA a fost supusă unei circumvenții printr-o operațiune de transbordare prin Canada, în conformitate cu articolul 23 din regulamentul de bază.

(80) În conformitate cu articolul 23 alineatul (1) prima teză din regulamentul de bază, măsurile în vigoare privind importurile produsului în cauză originar din SUA ar trebui să se aplice și importurilor aceluiași produs expediat din Canada, indiferent dacă este sau nu declarat ca fiind originar din Canada.

(81) Pentru a evita ca operatorii să fie tentați să se sustragă taxei afirmând, fără a fi posibil să se verifice, că produsul transbordat prin Canada a fost fabricat de o societate care beneficiază de o taxă individuală în cadrul regulamentului definitiv, măsura care urmează a fi extinsă ar trebui să fie cea stabilită pentru toate celelalte societăți, la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 598/2009, și anume o taxă compensatorie definitivă de 237 EUR/tonă.

(82) Taxa compensatorie referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției din amestecul (în funcție de greutate) din conținutul total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă (conținut de biomotorină).

(83) În conformitate cu articolul 23 alineatul (4) și cu articolul 24 alineatul (5) din regulamentul de bază, care prevăd ca orice măsură extinsă să se aplice importurilor care au fost înregistrate la intrarea în Uniune în conformitate cu regulamentul de inițiere, ar trebui să se perceapă taxe la importurile înregistrate de biomotorină expediate din Canada.

7.2. **SUA**

(84) Având în vedere cele menționate anterior, în cadrul anchetei s-a constatat, de asemenea, că taxa compensatorie definitivă instituită la importurile de biomotorină originare din SUA a fost supusă unei circumvenții prin efectuarea de importuri în Uniune de amestec B20 și inferior în temeiul articolului 23 din regulamentul de bază.

(85) Prin urmare, în conformitate cu articolul 23 alineatul (1) prima teză din regulamentul de bază, măsurile în vigoare privind importurile de produs în cauză originare din SUA ar trebui să se aplice și importurilor de amestec B20 și inferior.

(86) Măsurile care urmează să fie extinse ar trebui să fie cele stabilite la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 598/2009.

(87) Taxa compensatorie extinsă referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției din amestecul (în funcție de greutate) din conținutul total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă (conținut de biomotorină).

(88) În conformitate cu articolul 23 alineatul (4) și cu articolul 24 alineatul (5) din regulamentul de bază, care prevăd ca orice măsură extinsă să se aplice importurilor care au fost înregistrate la intrarea în Uniune în conformitate cu regulamentul de inițiere, ar trebui să se perceapă taxe la importurile înregistrate de amestec B20 și inferior originare din SUA.

8. ÎNCHEIEREA ANCHETEI ÎMPOTRIVA SINGAPORE

(89) Având în vedere concluziile privind Singapore, ancheta privind posibila circumvenție a măsurilor compensatorii de către importurile de biomotorină expediate din Singapore ar trebui încheiată, iar înregistrarea importurilor de biomotorină expediate din Singapore instituită prin regulamentul de inițiere ar trebui să fie eliminată.

9. CERERE DE SCUTIRE

(90) Cele două societăți din Canada care au cooperat prin trimiterea unui răspuns la chestionar au solicitat scutirea de la eventualele măsuri extinse în conformitate cu articolul 23 alineatul (6) din regulamentul de bază.

(91) S-a constatat că cei doi producători canadieni care au cooperat nu erau angajați în practici de circumvenție care fac obiectul prezentei anchete. În plus, acești producători au putut demonstra că nu sunt afiliați cu niciun producător-exportator de biomotorină din SUA. Prin urmare, cererile lor de scutire pot fi acceptate.

(92) Se consideră că sunt necesare măsuri speciale în acest caz pentru a asigura aplicarea adecvată a acestor scutiri. Aceste măsuri speciale constau în prezentarea către autoritățile vamale din statele membre a unei facturi comerciale valabile, care respectă cerințele stabilite în anexa la prezentul regulament. Importurile neînsoțite de o astfel de factură vor fi supuse unei taxe compensatorii extinse.

(93) Una dintre societățile din SUA care a cooperat și a trimis un răspuns la chestionar a solicitat de asemenea scutirea de la eventualele măsuri extinse în conformitate cu articolul 23 alineatul (6) din regulamentul de bază.

(94) Așa cum s-a explicat în considerentul 77, ancheta a arătat clar că această parte s-a angajat în practici de circumvenție importând amestec B20 și inferior. Prin urmare, nu i se poate acorda respectiva scutire.

(95) Cu toate acestea, ar trebui subliniat faptul că, dacă unul sau mai mulți producători-exportatori în cauză încetează să mai beneficieze de subvenții, aceștia pot să ceară o reexaminare în conformitate cu articolul 19 din regulamentul de bază.

10. PREZENTAREA DE INFORMAȚII

(96) Toate părțile interesate au fost informate cu privire la elementele de fapt și considerațiile esențiale care au condus la constatările de mai sus și au fost invitate să prezinte observații. Observațiile prezentate oral sau în scris de către părți au fost analizate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Taxa compensatorie definitivă instituită de Regulamentul (CE) nr. 598/2009 asupra importurilor de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, cunoscute în general sub denumirea de „biomotorină”, sub formă pură sau în amestec conținând mai mult de 20 % din greutate esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, originare din Statele Unite ale Americii, se extinde la importurile în Uniune de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, cunoscute în general sub denumirea de „biomotorină”, sub formă pură sau în amestec cu un conținut în greutate mai mare de 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, expediate din Canada, declarate sau nu originare din Canada, încadrate în prezent la codurile NC ex 1516 20 98 (cod TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (cod TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (cod TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (cod TARIC 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (cod TARIC 3824 90 91 10) și ex 3824 90 97 (cod TARIC 3824 90 97 01), cu excepția celor produse de societățile enumerate mai jos:

Țara	Societate	Codul adițional TARIC
Canada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Canada	B107
Canada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Canada	B108

Taxa a cărei aplicare urmează a fi extinsă este cea stabilită pentru toate celelalte societăți menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 598/2009 și este o taxă compensatorie definitivă de 237 EUR/tonă net.

Taxa compensatorie referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției, în amestec, în funcție de greutate, din conținutul total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă (conținut de biomotorină).

(2) Aplicarea de scutiri acordate societăților menționate la alineatul (1) sau autorizate de Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) sunt condiționate de prezentarea autorităților vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile care să fie conformă cu cerințele stabilite în anexă. În cazul în care o astfel de factură nu este prezentată, taxa compensatorie instituită de alineatul (1) se aplică.

(3) Taxa a cărei aplicare este extinsă în temeiul alineatului (1) al prezentului articol este colectată în ceea ce privește importurile expediate din Canada, indiferent dacă produsul este sau nu declarat ca provenind din Canada, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 721/2010 și cu articolul 23 alineatul (4) și articolul 24 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009, cu excepția celor produse de societățile enumerate la alineatul (1).

(4) Se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

(1) Taxa compensatorie definitivă instituită de Regulamentul (CE) nr. 598/2009 asupra importurilor de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă (cunoscute în general sub denumirea de „biomotorină"), sub formă pură sau în amestec conținând mai mult de 20 % din greutate esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, originare din Statele Unite ale Americii, se extinde la importurile în Uniune de biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, originare din Statele Unite ale Americii, încadrate în prezent la codurile NC ex 1516 20 98 (cod TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (cod TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (cod TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (cod TARIC 2710 19 41 30) și ex 3824 90 97 (cod TARIC 3824 90 97 04).

Taxele a căror aplicare urmează să fie extinsă sunt cele stabilite la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 598/2009.

Taxa compensatorie referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției, în amestec, în funcție de greutate, din conținutul total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă (conținut de biomotorină).

(2) Taxele a căror aplicare este extinsă în temeiul alineatului (1) din prezentul articol sunt percepute la importurile originare din Statele Unite ale Americii, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 721/2010 și cu articolul 23 alineatul (4) și articolul 24 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009.

(3) Se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 3

Ancheta inițiată prin Regulamentul (UE) nr. 721/2010, referitoare la o eventuală circumvenție a măsurilor compensatorii instituite prin Regulamentul (CE) nr. 598/2009 la importurile de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii prin importuri de biomotorină expediate din Singapore, declarate sau nu originare din Singapore, și de supunere a acestor importuri înregistrării, s-a încheiat.

Articolul 4

(1) Cererile de scutire de la taxa a cărei aplicare este extinsă prin articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 alineatul (1) se formulează în scris în una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene și trebuie semnate de către o persoană autorizată să reprezinte entitatea care solicită scutirea. Cererea trebuie trimisă la următoarea adresă:

Comisia Europeană
Direcția Generală pentru Comerț
Direcția H
Biroul: N-105 04/92
1049 Bruxelles
BELGIA

Fax: + 32 22956505

(2) În conformitate cu articolul 23 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 597/2009, după consultarea Comitetului consultativ, Comisia poate autoriza, prin decizie, scutirea importurilor societăților care nu efectuează practici de circumvenție privind măsurile compensatorii instituite prin Regulamentul (CE) nr. 598/2009, de la plata taxei a cărei aplicare este extinsă în temeiul articolului 1 alineatul (1) și articolului 2 alineatul (1).

Articolul 5

Autoritățile vamale sunt invitate să întrerupă înregistrarea importurilor instituită în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 721/2010.

Articolul 6

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 5 mai 2011.

Pentru Consiliu
Președintele
MARTONYI J.

ANEXĂ

Pe factura comercială valabilă menționată la articolul 1 alineatul (2) trebuie să figureze o declarație semnată de un reprezentant al entității care emite factura comercială, după următorul model:

1. Numele și funcția reprezentantului entității care emite factura comercială.

2. Următoarea declarație: „Eu, subsemnatul, certific că (volumul) de (produsul în cauză) vândut pentru export în Uniunea Europeană la care se referă această factură, a fost produs de către (numele și adresa societății) (codul adițional TARIC) în (țara în cauză). Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte."

3. Data și semnătura.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 444/2011 AL CONSILIULUI

din 5 mai 2011

de extindere a aplicării taxei antidumping definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 599/2009 asupra importurilor de biomotorină originare din Statele Unite ale Americii la importurile de biomotorină expediate din Canada, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Canada, și de extindere a aplicării taxei antidumping definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 599/2009 la importurile de biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii și de încheiere a anchetei privind importurile expediate din Singapore

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ([1]) (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 13 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene prezentată după consultarea Comitetului consultativ,

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Măsurile existente

(1) Comisia, prin Regulamentul (CE) nr. 193/2009 ([2]), a instituit o taxă antidumping provizorie asupra importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii (SUA).

(2) Prin Regulamentul (CE) nr. 599/2009 ([3]) (denumit în continuare „regulamentul definitiv") Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă cuprinsă între 0 și 198 EUR per tonă asupra importurilor de biomotorină, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (1) din regulamentul amintit (denumit în continuare „produs în cauză"), originară din SUA (denumite în continuare „măsurile existente"). Ancheta care a dus la adoptarea regulamentului definitiv este denumită în continuare „ancheta inițială".

(3) Ar trebui remarcat, de asemenea, faptul că prin Regulamentul (CE) nr. 598/2009 ([4]), Consiliul a instituit o taxă compensatorie definitivă cuprinsă între 211,2 și 237 EUR per tonă asupra importurilor de produs în cauză.

1.2. Cererea

(4) La 30 iunie 2010, Comisia a primit o cerere, în conformitate cu dispozițiile articolului 13 alineatul (3) din regulamentul de bază, prin care i se solicită inițierea unei anchete privind posibila circumvenție a măsurilor antidumping instituite la importurile de produs în cauză. Solicitarea s-a depus de către Comitetul european pentru biomotorină (CEB) în numele producătorilor de biomotorină din Uniune.

(5) Cererea susținea că măsurile antidumping privind importurile de produs în cauză sunt supuse unei circumvenții printr-o operațiune de transbordare prin Canada și Singapore și prin exporturile de biomotorină într-un amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de biomotorină.

(6) Cererea a susținut că a avut loc o modificare semnificativă în configurația schimburilor comerciale în legătură cu exporturile din SUA, Canada și Singapore ca urmare a instituirii de măsuri asupra produsului în cauză și că nu există nicio motivare și nicio justificare suficientă pentru o astfel de schimbare decât instituirea taxei. S-a susținut că această modificare în configurația schimburilor comerciale provine din transbordarea produsului în cauză via Canada și Singapore.

(7) Cererea susține, de asemenea, că în urma impunerii măsurilor au început să sosească în Uniune exporturi de biomotorină în amestecuri cu maximum 20 % biomotorină din SUA, beneficiind, se susține în solicitare, de pe urma pragului de conținut de biomotorină stabilit în descrierea produsului în cauză.

(8) În continuare, cererea susține că efectele corective ale măsurilor antidumping impuse în prezent asupra produsului în cauză sunt compromise, atât în ceea ce privește prețul, cât și cantitatea. S-a susținut faptul că volume semnificative de importuri de biomotorină în formă pură sau în amestecuri cu un conținut de peste 20 % de biomotorină din Canada și Singapore și de biomotorină în amestecuri cu un conținut de maximum 20 % biomotorină par să fi înlocuit importurile de produs în cauză. În plus, există suficiente dovezi care atestă faptul că prețurile acestor importuri în volum sporit sunt mult mai mici decât prețul neprejudiciabil stabilit în cadrul anchetei care a condus la măsurile existente.

(9) În sfârșit, cererea susține că prețurile produsului în cauză continuă să fie subvenționate, după cum s-a stabilit anterior.

1.3. Inițierea procedurii

(10) Stabilind, în urma consultării Comitetului consultativ, că există suficiente elemente de probă *prima facie* pentru inițierea unei anchete în conformitate cu articolul 13 din regulamentul de bază, Comisia a inițiat o anchetă prin Regulamentul (UE) nr. 720/2010 ([5]) (denumit în continuare „regulamentul de inițiere"). În conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, Comisia, prin intermediul regulamentului de inițiere, a

([1]) JO L 343, 22.12.2009, p. 51.
([2]) JO L 67, 12.3.2009, p. 22.
([3]) JO L 179, 10.7.2009, p. 26.
([4]) JO L 179, 10.7.2009, p. 1.
([5]) JO L 211, 12.8.2010, p. 1.

determinat autoritățile vamale să înregistreze importurile expediate din Canada și Singapore, precum și importurile originare din SUA de biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă.

(11) De asemenea, Comisia a inițiat o anchetă paralelă prin intermediul Regulamentului (UE) nr. 721/2010 ([1]) referitoare la o eventuală circumvenție a măsurilor compensatorii impuse asupra importurilor de biomotorină originară din SUA prin importuri de biomotorină expediate din Canada și Singapore și prin importuri de biomotorină într-un amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de biomotorină originară din SUA.

1.4. **Ancheta**

(12) Comisia a anunțat oficial autoritățile din SUA, Canada și Singapore. Aceasta a trimis chestionare producătorilor-exportatori din SUA, Canada și Singapore. Comisia a oferit părților interesate posibilitatea de a-și face cunoscut punctul de vedere în scris și de a solicita să fie audiate în termenul fixat în regulamentul de inițiere.

(13) Următoarele societăți au răspuns la chestionar și s-au efectuat vizite de verificare ulterioare, în localurile acestora:

Producători-exportatori din Canada

— BIOX Corporation

— Rothsay Biodiesel

Comercianți din Singapore

— Trafigura Pte Ltd.

— Wilmar Trading Pte Ltd.

Producători-exportatori din SUA

— Archer Daniels Midland Company

— BP Products North America Inc.

— Louis Dreyfus Corporation

Importatori afiliați

— BP Oil International Limited

— Cargill BV.

(14) În plus, au fost efectuate vizite autorităților competente relevante ale Guvernului Canadei și ale Guvernului din Singapore.

1.5. **Perioada de anchetă**

(15) Perioada de anchetă a acoperit perioada cuprinsă între 1 aprilie 2009 și 30 iunie 2010 (denumită în continuare „PA"). Au fost colectate date privind perioada cuprinsă între 2008 și sfârșitul perioadei de anchetă, pentru a se verifica presupusa modificare a configurației schimburilor comerciale.

2. PRODUSUL CARE FACE OBIECTUL ANCHETEI PRIVIND CIRCUMVENȚIA

(16) Produsul care face obiectul unei eventuale circumvenții, adică produsul în cauză în ancheta inițială, este reprezentat de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, cunoscute în general sub denumirea de „biomotorină", sub formă pură sau în amestec cu un conținut în greutate mai mare de 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 41, 3824 90 91, ex 3824 90 97 și provenind din SUA.

(17) Produsul care face obiectul anchetei cu privire la circumvenție este de două feluri. În primul rând, în ceea ce privește afirmațiile privind transbordarea prin Canada și Singapore, el este identic cu produsul în cauză din ancheta inițială, astfel cum a fost descris în considerentul anterior. În ceea ce privește transbordările direct din SUA, produsul care face obiectul anchetei este biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, originară din SUA.

3. IMPORTURI DE BIOMOTORINĂ ÎN UNIUNE COMPARATIV CU EXPORTURI DIN SUA

(18) În urma instituirii măsurilor antidumping provizorii în martie 2009, importurile de produs în cauză au încetat practic. Tabelul de mai jos rezumă situația:

Importurile de biomotorină Și de anumite amestecuri de biomotorină în Uniunea Europeană

clasificate la codul NC 3824 90 91 (în tone)

	2008	cota	2009	cota	PA	cota
SUA	1 487 790	83,62 %	381 227	22,29 %	24	0,00 %
Canada	1 725	0,10 %	140 043	8,19 %	197 772	9,28 %
Singapore	179	0,01 %	20 486	1,20 %	32 078	1,50 %

Sursă: Eurostat.

([1]) JO L 211, 12.8.2010, p. 6.

(19) Datele Eurostat de mai sus acoperă toate tipurile de biomotorină cu un conținut de esteri de minimum 96,5 %.

(20) În comparație, SUA declară exporturile de biomotorină și amestecurile de biomotorină la codul HTS 3824 90 40 00 (amestecuri de substanțe grase de origine animală sau vegetală) după cum urmează:

Exporturi din SUA de biomotorină și de amestecuri de biomotorină

clasificate la codul HTS 3824 90 40 00 (în tone)

	2008	2009	PA
Uniunea Europeană	2 241 473	335 577	358 291
Canada	967	128 233	161 841
Singapore	311	42 056	27 415
	2 242 751	505 866	547 547

Sursă: Departamentul Comerțului din SUA.

(21) O comparație a celor două tabele de mai sus duce la constatarea că 358 291 tone exportate către Uniune în cursul PA reprezintă amestecuri cu un conținut de biomotorină de maximum 96,5 %.

4. CANADA

4.1. Aspecte generale

(22) Nivelul de cooperare al producătorilor-exportatori din Canada a fost ridicat. Doi producători reprezentând aproximativ 90 % din producția canadiană de biomotorină au răspuns la chestionar și au cooperat pe deplin la anchetă. În plus, Asociația canadiană pentru combustibili regenerabili și autoritățile relevante ale guvernului canadian au cooperat la anchetă.

(23) În conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, ar trebui să se efectueze o anchetă privind existența unei circumvenții, analizând dacă a avut loc o modificare a configurației schimburilor comerciale între SUA, Canada și Uniune, dacă această modificare rezultă din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există altă motivație suficientă sau justificare economică decât impunerea taxei, dacă există elemente de probă care să ateste existența unui prejudiciu sau dacă efectele corective ale taxei au fost compromise, în ceea ce privește prețurile și/sau cantitățile produsului similar și dacă există elemente de probă, bazate, în cazul necesar, pe dispozițiile articolului 2 din regulamentul de bază, și care să ateste existența unui dumping în raport cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar.

4.2. Modificarea configurației schimburilor comerciale

4.2.1. *Importurile în Uniune*

(24) Importurile de biomotorină din SUA au scăzut de la 1 487 790 tone în 2008 la 381 227 tone în 2009 până aproape de zero în cursul PA.

(25) Pe de altă parte, în conformitate cu datele Eurostat, importurile totale de biomotorină în Uniune, provenite din Canada, au crescut în mod semnificativ între 2008 și PA de la 1 725 tone în 2008 la 140 043 tone în 2009 și 197 772 tone în cursul PA.

4.2.2. *Exporturile SUA de biomotorină către Canada*

(26) Nu există taxe vamale aplicabile la vânzările de biomotorină între SUA și Canada sau alte tipuri de restricții la import.

(27) În conformitate cu statisticile SUA, exporturile de biomotorină din SUA către Canada au crescut de la 967 tone în 2008 la 128 233 tone în 2009 și 161 841 tone în cursul PA.

(28) O comparație a statisticilor de export furnizate de autoritățile SUA cu statisticile de import furnizate la fața locului de autoritățile canadiene a indicat discrepanțe semnificative de la o lună la alta. În conformitate cu statisticile canadiene, exporturile de biomotorină din SUA au crescut de la 11 757 tone în 2008 la 18 673 tone în 2009 și 174 574 tone în cursul PA.

(29) În conformitate cu autoritățile canadiene, nu există un cod specific pentru a declara biomotorina. Acestea au indicat că SUA și Canada schimbă date de import de care cele două țări se servesc respectiv ca date de export. Ca atare, la nivel de șase cifre, datele de import canadiene și datele de export americane ar trebui să se potrivească, acest lucru fiind destul de apropiat în cadrul codului HTS 38.24.90. Cu toate acestea, dincolo de nivelul celor șase cifre, fiecare are propriul sistem de clasificare. Ar trebui remarcat, de asemenea, faptul că statisticile canadiene acoperă doar importurile care au fost vămuite în Canada și nu includ mărfurile transbordate.

(30) În concluzie, în ciuda discrepanțelor între cele două surse de date, este clar că exporturile americane de biomotorină spre Canada au sporit între 2008 și PA și în special în urma instituirii de măsuri antidumping. Piața canadiană a biomotorinei nu este capabilă în prezent să absoarbă astfel de cantități de biomotorină. Producătorii de biomotorină canadiană autentică sunt de fapt orientați către export.

4.2.3. *Producerea în Canada și vânzările către Uniune de biomotorină canadiană autentică*

(31) Cei doi producători cooperanți din Canada nu au achiziționat biomotorină din SUA sau din altă sursă în cursul PA.

(32) Producerea de biomotorină în Canada este o industrie incipientă. Circa șase instalații de producție existau deja în cursul PA, dar cele două instalații din Estul Canadei, care sunt de fapt deținute și exploatate de cei doi producători care au cooperat la anchetă, reprezintă în sine aproximativ 90 % din producția totală.

(33) Din volumele de producție vândute de producătorii cooperanți, au fost determinate vânzările în care clienții finali erau situați în mod sigur în America de Nord, adică în SUA sau Canada. Restul vânzărilor au fost efectuate către clienți care au revândut produsele și/sau au amestecat produsele cu alte biomotorine. Cele două societăți nu știau dacă clienții au vândut produsele în Uniune ca biomotorină canadiană, dacă le-au amestecat cu altele sau dacă biomotorina a fost vândută clienților finali din SUA sau din Canada.

(34) Chiar dacă, într-un scenariu extrem, s-ar presupune că întreaga biomotorină autentic canadiană a ajuns în Uniune, acest volum ar reprezenta doar 20 % din importurile totale în Uniune provenind din Canada, efectuate în cursul PA.

4.3. **Constatare cu privire la modificarea configurației schimburilor comerciale**

(35) Reconcilierea statisticilor cu datele obținute de la producătorii cooperanți a arătat că producătorii canadieni de biomotorină nu ar fi putut produce volumul exportat din Canada în Uniune. Acest rezultat pare deci să indice cu claritate că importanta creștere a importurilor pe piața Uniunii provenite din Canada este legată de biomotorina americană expediată din Canada.

(36) Diminuarea globală a exporturilor americane spre Uniune începând cu 2008 și creșterea paralelă a exporturilor din Canada spre Uniune și din SUA spre Canada după instituirea măsurilor inițiale pot fi astfel considerate ca o modificare a configurației schimburilor comerciale.

4.4. **Lipsa altei motivații suficiente sau justificări economice decât instituirea taxei antidumping**

(37) Ancheta nu a descoperit nicio altă motivație suficientă sau justificare economică pentru transbordare decât evitarea taxei antidumping în vigoare asupra biomotorinei originare din SUA.

4.5. **Neutralizarea efectului corectiv al taxei antidumping**

(38) Datele Eurostat au fost utilizate pentru a evalua dacă produsele importate, în ceea ce privește cantitatea, au neutralizat efectele corectoare ale măsurilor antidumping în vigoare asupra importurilor de biomotorină provenind din SUA. Cantitățile și prețurile exporturilor provenite din Canada au fost comparate cu nivelul de eliminare a prejudiciului stabilit în ancheta inițială.

(39) Așa cum s-a menționat anterior, importurile din Canada în Uniune au crescut de la 1 725 tone în 2008 la 197 772 tone în cursul PA, acest volum din urmă reprezentând o cotă a importurilor de 9,2 %. Creșterea importurilor din Canada nu a putut fi considerată neglijabilă, ținând cont de mărimea pieței Uniunii definită în cadrul anchetei inițiale. În raport cu nivelul prețurilor neprejudiciabile stabilite în cadrul anchetei inițiale, importurile canadiene în Uniune în cursul PA au prezentat o subcotare a prețurilor indicative de ordinul a 50 %, fiind inferioare cu aproximativ 40 % prețurilor de vânzare ale producătorilor din Uniune.

(40) Prin urmare, s-a concluzionat că măsurile sunt compromise în ceea ce privește cantitatea și prețul.

4.6. **Dovada dumpingului**

(41) În conformitate cu articolul 13 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, s-a verificat dacă există elemente de probă ale unui dumping în raport cu valoarea normală stabilită în ancheta inițială.

(42) În ancheta inițială, valoarea normală a fost stabilită pe baza prețurilor de vânzare interne practicate în cadrul operațiunilor comerciale normale și construite pe baza costului de producție plus o marjă de profit rezonabilă atunci când nu au existat vânzări interne sau când vânzările nu s-au desfășurat în cadrul operațiunilor comerciale normale.

(43) Prețurile de export din Canada au fost stabilite pe baza prețului de import mediu al biomotorinei în cursul PA, astfel cum au fost comunicate de Eurostat.

(44) În scopul asigurării unei comparații juste între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama în mod corespunzător, sub forma ajustărilor, de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea acestora, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. În consecință, în absența informațiilor legate de o serie de elemente de cost, doar cheltuielile de transport și asigurare bazate pe costurile medii observate pentru navlul biomotorinei din SUA către Uniune în cursul perioadei anchetei inițiale, au fost scăzute din prețurile CIF comunicate de Eurostat în scopul de a ajunge la prețurile FOB la frontiera canadiană.

(45) În conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază, dumpingul a fost calculat comparând media ponderată a valorii normale stabilite în cadrul anchetei inițiale cu media ponderată a prețurilor de export constatate pe parcursul prezentei perioade de anchetă, exprimată ca procentaj din prețul de import CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire.

(46) Această comparație a dovedit existența unui dumping.

4.7. **Constatări**

(47) În cadrul anchetei s-a constatat că taxele antidumping definitive instituite asupra importurilor de biomotorină originară din SUA au fost supuse unei circumvenții printr-o operațiune de transbordare prin Canada, în conformitate cu articolul 13 din regulamentul de bază.

5. **SINGAPORE**

(48) Doi comercianți situați în Singapore au cooperat la anchetă. În plus, autoritățile competente din Singapore au cooperat la anchetă.

(49) Criteriile utilizate pentru evaluarea existenței circumvenției au fost descrise în considerentul 23.

(50) În conformitate cu cifrele Eurostat, exporturile totale de biomotorină din Singapore către Uniune au crescut de la 179 tone în 2008 la 20 486 tone în 2009 și la 32 078 tone în cursul PA. Exporturile din SUA către Singapore au crescut, de asemenea, în cursul aceleiași perioade.

(51) În conformitate cu afirmațiile autorităților competente din Singapore, biomotorina produsă local este vândută în principal pe teritoriul Singapore pentru a răspunde cererii interne. Cu toate acestea, ele remarcă faptul că această industrie se dezvoltă în Singapore odată cu recenta construcție de noi instalații de producție.

(52) Exporturile din Singapore au fost în mod tradițional reduse. Importurile de biomotorină în Uniune au fost examinate mai îndeaproape în baza de date constituită în aplicarea articolului 14 alineatul (6) și verificate cu autoritățile vamale naționale competente. Se pare că sosirea importurilor a înregistrat câteva valori de vârf. Analiza a arătat că majoritatea acestor importuri erau realmente de origine din Singapore. Cu toate acestea, nu toate importurile au putut fi luate în considerare.

(53) În raport cu consumul stabilit în ancheta inițială, s-a constatat că volumele importurilor în Uniune provenite din Singapore care nu au putut fi luate în calcul erau foarte reduse. În plus, cota acestora din consumul Uniunii ar fi neglijabilă, ținând cont de estimarea Comitetului european pentru biomotorină (CEB) care indică o creștere considerabilă a acesteia începând cu ancheta inițială.

(54) Având în vedere cele menționate anterior, se poate concluziona că efectele corectoare ale măsurilor antidumping nu au fost neutralizate în ceea ce privește cantitățile expediate din Singapore.

(55) În ceea ce privește transbordarea, este bine cunoscut faptul că Singapore este un nod de expediție foarte important din Asia, unde navele regionale ajung și descarcă mărfuri care sunt mai târziu reîncărcate pe nave cu destinații precum Europa. În cadrul acestei anchete, unul dintre comercianții cooperanți a transbordat biomotorină de origine malaysiană sau indoneziană prin Singapore cu destinația finală în Uniune. În cursul PA, acest comerciant a exportat singur o cantitate semnificativă de biomotorină către Uniune prin transbordare în Singapore și a vămuit biomotorina în Uniune ca fiind de origine din Malaysia sau Indonezia. Verificarea nu a revelat niciun element de natură a pune la îndoială originea indoneziană sau malaysiană declarată.

(56) Ținând cont de cele menționate anterior, se propune încheierea anchetei privind posibila circumvenție a măsurilor antidumping de importurile de biomotorină expediate din Singapore.

6. **SUA**

6.1. **Remarci preliminare**

(57) Cinci producători americani de biomotorină sau de amestecuri de biomotorină au cooperat la anchetă, trei dintre aceștia fiind incluși în eșantionul anchetei inițiale. Guvernul SUA a cooperat furnizând statistici de export și interpretarea acestor statistici.

(58) Toți cei trei producători incluși în eșantionul anchetei inițiale au încetat exportul de biomotorină după instituirea de măsuri definitive.

(59) Doar una dintre cele societăți care au cooperat, BP North America, care nu a cooperat la ancheta inițială, a exportat amestecuri de biomotorină conținând în greutate maximum 20 % de biomotorină („amestec B20 și inferior”) către Uniune în cursul PA.

(60) Comitetul național pentru biomotorină (NBB), care reprezintă industria americană de biomotorină, a susținut că un produs care, în opinia sa, se găsește în afara definiției produsului care face obiectul măsurilor existente nu poate fi supus măsurilor antidumping fără o nouă anchetă antidumping. NBB a indicat că regulamentul definitiv definește în termeni expliciți produsul în cauză și produsul similar la nivelul biomotorinei sau biomotorinei în amestec cu un conținut minim de 20 % de biomotorină. Conform NBB, această valoare nu constituia un prag artificial, ci corespundea realității pieței constatate în cursul anchetei inițiale. S-a constatat, de exemplu, că acest prag este corespunzător pentru a permite o distincție clară între diversele tipuri de amestecuri care sunt disponibile pe piața americană.

(61) În viziunea NBB și a altor părți interesate, o anchetă anticircumvenție poate doar extinde măsurile antidumping în vigoare pentru un produs în cauză la un produs similar care nu este decât ușor modificat în raport cu produsul în cauză. Din nou, NBB a susținut că însuși Consiliul a stabilit, în regulamentul definitiv, că biomotorina sub formă de amestecuri cu un conținut de maximum 20 % de biomotorină nu constituie un produs similar. Prin urmare, în conformitate cu NBB, dispozițiile regulamentului de bază nu oferă nicio altă posibilitate decât inițierea unei noi anchete pentru a determina dacă amestecurile ar trebui să facă obiectul măsurilor.

(62) În răspuns la aceste argumente, ar trebui remarcat la început că obiectul dispozițiilor anticircumvenție prevăzute la articolul 13 din regulamentul de bază este de a compensa orice presupusă tentativă de a supune unei circumvenții măsurile în vigoare. Dacă există suficiente elemente de probă *prima facie* care să arate că are loc o circumvenție în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia va iniția o anchetă pentru a determina dacă circumvenția are loc efectiv. În

conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, ar trebui să se efectueze o anchetă privind existența unei circumvenții, analizând dacă a avut loc o modificare a configurației schimburilor comerciale între SUA și Uniune, dacă această modificare rezultă din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există altă motivație suficientă sau justificare economică decât impunerea taxei, dacă se dovedește că există un prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt neutralizate în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile.

(63) Ar trebui, de asemenea, reamintit faptul că o anchetă anticircumvenție nu este o reexaminare a definiției produsului în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază și nu modifică definiția produsului în cauză și a produsului similar. Dispozițiile articolului 13 din regulamentul de bază stabilesc o bază juridică necesară pentru o anchetă vizând să determine dacă există o circumvenție pentru un produs care face obiectul măsurilor.

(64) În acest sens cererea pe care Comisia a primit-o în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din regulamentul de bază susține că, în urma impunerii măsurilor, au început să sosească în Uniune exporturi de biomotorină în amestecuri cu maximum 20 % biomotorină din SUA, beneficiind, se susține în solicitare, de pe urma pragului de conținut de biomotorină stabilit în descrierea produsului în cauză și a produsului similar. Ancheta a examinat dacă aceste practici ar putea fi considerate circumvenție în temeiul dispozițiilor articolului 13 din regulamentul de bază. În cele din urmă, ar trebui remarcat faptul că presupusele practici de circumvenție pot fi examinate doar în cadrul articolului 13 din regulamentul de bază.

6.2. **Exporturi de amestec B20 și inferior din SUA către Uniune**

(65) Așa cum s-a menționat anterior în considerentul 20, codul american HTS 3824 90 40 00 conține de asemenea amestecuri cu un conținut în biomotorină de maximum 96,5 %. Conform statisticilor de export americane, un volum total de 358 291 tone din acest tip de amestec a fost exportat către Uniune în cursul PA.

(66) În cursul PA, BP Products North America (denumit în continuare „BPNA") a exportat o parte importantă din volumul indicat mai sus.

(67) BPNA nu a participat la ancheta inițială deoarece ea nu a demarat activitățile sale cu biomotorină decât la începutul lui 2009, anticipând o creștere a pieței de biomotorină și ca răspuns la programele impuse de autoritățile publice, atât în SUA, cât și în alte țări. BPNA a început să exporte către Uniune în decembrie 2009. În acest sens, se reamintește faptul că măsurile definitive au fost instituite în iulie 2009.

(68) În Uniune, BP a vândut amestec de biomotorină de origine americană cu un conținut de maximum 15 % de biomotorină (denumit în continuare „B15") în Regatul Unit, Franța și Țările de Jos. În toate cazurile, produsul a făcut obiectul unui nou amestec pentru a respecta legislația în vigoare în anumite state membre care vizează să promoveze consumul de biocarburanți la pompă deoarece în prezent sunt considerați durabili din punct de vedere al mediului.

(69) BPNA a susținut că amestecurile cu un conținut de maximum 15 % nu constituie produse similare cu produsul în cauză. Caracteristicile și realitățile pieței sunt foarte diferite. Logistica corespunzătoare (inclusiv restricțiile de transport maritim) în producția și importul de amestecuri cu o concentrație mai mică este foarte diferită de logistica pentru amestecurile cu o concentrație mai ridicată. Conform BPNA, în cazul transportului de amestecuri cu un conținut de maximum 15 %, aceste produse sunt clasificate drept produse petroliere pentru expediție, și nu drept produse chimice, ceea ce face ca transportul să fie mai puțin costisitor. BPNA a susținut de asemenea că există diferențe în performanțele obținute între amestecurile de biomotorină cu o concentrație mai ridicată sau mai scăzută la utilizarea în motoarele diesel.

(70) Obiectivul unei anchete privind circumvenția este de a stabili dacă a avut loc o circumvenție a măsurilor în vigoare în ceea ce privește biomotorina în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % biomotorină. E foarte probabil ca amestecurile mai scăzute să atragă costuri de transport mai scăzute. Totuși, ar trebui remarcat faptul că, în raport cu procesul de producere a unui amestec cu un conținut peste 20 % de biomotorină, un amestec B20 și inferior nu este efectiv decât un amestec cu o compoziție diferită. Schimbarea compoziției unui amestec este un proces simplu. Elaborarea unui amestec B20 și inferior este considerată a fi doar o ușoară modificare a produsului în cauză, singura diferență fiind proporția de biomotorină prezentă în amestec. Ar trebui de asemenea remarcat că produsul în cauză și amestecul B20 și inferior sunt destinate acelorași utilizări în Uniune. În plus, biomotorina prezentă în amestecuri B20 și inferioare și în amestecuri peste B20 au aceleași caracteristici esențiale.

6.3. **Modificarea configurației schimburilor comerciale**

(71) Importurile de produs în cauză din SUA au scăzut de la 1 487 790 tone în 2008 la 381 227 tone în 2009 până aproape de zero în cursul PA.

(72) În acest sens, ar trebui remarcat faptul că, deși a existat, de exemplu, un amestec B5 obligatoriu în Uniune în cursul anchetei inițiale, exporturile de amestecuri B20 și

inferioare din SUA către Uniune au apărut doar în urma instituirii de măsuri definitive. În cursul anchetei inițiale, în principal exporturile de B99,9 au fost exportate către Uniune în conformitate cu datele obținute de la producătorii-exportatori cooperanți incluși în eșantion. Această practică a permis maximizarea subvenției privind produsele exportate (1 USD de credit fiscal pentru biomotorină per galon).

(73) Prin urmare, este dificil să vedem care justificare economică alta decât intenția de a evita măsurile antidumping în vigoare ar putea explica această decizie de a exporta amestec B20 și inferior.

(74) Partea de biomotorină din amestec continuă să beneficieze de o subvenție și importatorul evită plata taxei antidumping datorate. În acest sens, ar trebui remarcat faptul că taxa antidumping privind amestecurile este aplicabilă proporțional cu conținutul de biomotorină din amestec, adică în cazul importurilor de B15 taxa antidumping neachitată ar atinge până la aproximativ 26 EUR pe tonă.

6.4. **Lipsa altei motivații suficiente sau justificări economice decât instituirea taxei antidumping**

(75) Conform BNPA, crearea unei motorine cu un conținut de biomotorină mai mic de B15 nu a fost intenționată în mod expres pentru a evita taxele. Societatea a susținut că nu a participat la ancheta inițială deoarece ea nu a demarat activitățile sale cu biomotorină decât la începutul lui 2009, anticipând o creștere a pieței de biomotorină și ca răspuns la programele impuse de autoritățile publice, atât în SUA, cât și în alte țări. Structura specifică a societății, activitatea sa ca societate petrolieră și prezența sa logistică în SUA au făcut din amestecul biomotorinei în SUA și exportul acesteia către Uniune o decizie comercială logică. Amestecul exportat a fost întotdeauna B15 și inferior, datorită măsurilor de securitate mai puțin stricte: amestecul de până la B15 nu este considerat un produs chimic în conformitate cu normele maritime.

(76) Se remarcă faptul că activitatea societății în ceea ce privește exporturile către Uniune a început doar după instituirea măsurilor. Se consideră că nu există nicio altă motivație suficientă sau justificare economică decât evitarea taxei antidumping în vigoare asupra biomotorinei originare din SUA.

6.5. **Neutralizarea efectului corectiv al taxei antidumping**

(77) În raport cu nivelul prețurilor neprejudiciabile stabilite în cadrul anchetei inițiale, importurile americane în Uniune de amestec B20 și inferior în cursul PA erau inferioare atât prețurilor de vânzare, cât și prețurilor indicative. Exporturile de amestec B20 și inferior nu au apărut decât după instituirea măsurilor definitive și cantitățile implicate nu sunt nesemnificative.

(78) Prin urmare, s-a constatat că măsurile sunt compromise în ceea ce privește cantitatea și prețul.

6.6. **Dovada dumpingului**

(79) În conformitate cu articolul 13 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, s-a verificat dacă există elemente de probă ale unui dumping în raport cu valoarea normală stabilită în ancheta inițială. Comparația între media ponderată a valorii normale și media ponderată a prețurilor de export au arătat existența dumpingului.

6.7. **Constatări**

(80) În cadrul anchetei s-a constatat că taxele antidumping definitive instituite la importurile de biomotorină originare din SUA au fost supuse unei circumvenții de importurile în Uniune de biomotorină în amestec cu conținut în greutate de maximum 20 % biomotorină din SUA.

(81) S-a constatat că singura justificare economică a exportului unui amestec B20 și inferior a fost determinată de subvenționarea din SUA pe de o parte și evitarea plății oricăror taxe antidumping la importul în Uniune, pe de altă parte.

(82) BPNA a solicitat o derogare de la eventualele măsuri extinse. Cu toate acestea, întrucât ancheta a arătat cu claritate că importurile de amestec B20 și inferior au fost efectuate doar pentru a supune unei circumvenții măsurile în vigoare, o astfel de derogare nu poate fi acordată. În conformitate cu dispozițiile articolului 13 alineatul (4) din regulamentul de bază, scutirile pot fi acordate producătorilor produsului în cauză care pot să demonstreze că nu au legătură cu niciun producător supus măsurilor și despre care s-a constatat că nu sunt implicați în practici de circumvenție. În cadrul anchetelor, s-a constatat că BPNA a fost implicat în practici de circumvenție, începând să exporte amestec B20 și inferior după instituirea măsurilor antidumping și compensatorii fără o motivație suficientă sau justificare economică alta decât instituirea acestor măsuri. În plus, există elemente de probă că efectele măsurilor sunt neutralizate în ceea ce privește prețurile și cantitățile și că există un dumping în raport cu valorile normale stabilite anterior.

(83) Unii producători de biomotorină care au cooperat la anchetele inițiale au cerut scutiri de la orice măsuri extinse datorate circumvenției. S-a constatat faptul că acești producători nu produceau sau vindeau amestec B20 și inferior. În conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din regulamentul de bază, doar cererea producătorilor de scutire poate fi luată în considerare în cursul anchetei

anticircumvenție. Cu toate acestea, ar trebui remarcat faptul că articolul 13 din regulamentul de bază conține dispoziții privind producătorii nou-veniți.

7. MĂSURILE

7.1. Canada

(84) Având în vedere cele menționate anterior, ancheta a constatat că taxa antidumping definitivă instituită asupra importurilor de biomotorină originară din SUA a fost supusă unei circumvenții printr-o operațiune de transbordare prin Canada, în conformitate cu articolul 13 din regulamentul de bază.

(85) În conformitate cu articolul 13 alineatul (1) prima teză din regulamentul de bază, măsurile în vigoare privind importurile produsului în cauză originar din SUA ar trebui să se aplice și importurilor aceluiași produs expediat din Canada, indiferent dacă este sau nu declarat ca fiind originar din Canada.

(86) Pentru a evita ca operatorii să fie tentați să se sustragă taxei afirmând, fără a fi posibil să se verifice, că produsul transbordat prin Canada a fost fabricat de o societate care beneficiază de o taxă individuală în cadrul regulamentului definitiv, măsura care urmează a fi extinsă ar trebui să fie cea stabilită pentru toate celelalte societăți, la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 599/2009, și anume o taxă antidumping definitivă de 172,2 EUR/tonă.

(87) Taxa antidumping referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției din amestecul (în funcție de greutate) din conținutul total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă (conținut de biomotorină).

(88) În conformitate cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, care prevede ca orice măsură extinsă să se aplice importurilor care au fost înregistrate la intrarea în UE în conformitate cu regulamentul de inițiere, ar trebui să se perceapă taxe la importurile înregistrate de biomotorină expediate din Canada.

7.2. SUA

(89) Având în vedere cele menționate anterior, ancheta a constatat că taxa antidumping definitivă instituită la importurile de biomotorină originare din SUA a fost supusă unei circumvenții de importurile în Uniune de amestec B20 și inferior în temeiul articolului 13 din regulamentul de bază.

(90) Prin urmare, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) prima teză din regulamentul de bază, măsurile în vigoare privind importurile de produs în cauză originare din SUA ar trebui să se aplice și importurilor de amestec B20 și inferior.

(91) Măsurile care urmează să fie extinse ar trebui să fie cele stabilite la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 599/2009.

(92) Taxa antidumping extinsă referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției din amestec (în funcție de greutate), a conținutului total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă (conținut de biomotorină).

(93) În conformitate cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, care prevede ca orice măsură extinsă să se aplice importurilor care au fost înregistrate la intrarea în UE în conformitate cu regulamentul de inițiere, ar trebui să se perceapă taxe la importurile înregistrate de amestec B20 și inferior originare din SUA.

8. ÎNCHEIEREA ANCHETEI ÎMPOTRIVA SINGAPORE

(94) Având în vedere constatările privind Singapore, ancheta privind posibila circumvenție a măsurilor antidumping de către importurile de biomotorină expediate din Singapore ar trebui încheiată, iar înregistrarea importurilor de biomotorină expediate din Singapore instituită prin regulamentul de inițiere ar trebui să fie eliminată.

9. CERERE DE SCUTIRE

(95) Cele două societăți din Canada care au cooperat prin trimiterea unui răspuns la chestionar au solicitat scutirea de la eventualele măsuri extinse în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(96) S-a constatat că cei doi producători canadieni care au cooperat nu erau angajați în practici de circumvenție care fac obiectul prezentei anchete. În plus, acești producători au putut demonstra că nu sunt afiliați cu niciun producător-exportator de biomotorină din SUA. Prin urmare, cererile lor de scutire pot fi acceptate.

(97) Se consideră că sunt necesare măsuri speciale în acest caz pentru a asigura aplicarea adecvată a acestor scutiri. Aceste măsuri speciale constau în prezentarea către autoritățile vamale din statele membre a unei facturi comerciale valabile, care respectă cerințele stabilite în anexa la prezentul regulament. Importurile neînsoțite de o astfel de factură vor fi supuse unei taxe antidumping extinse.

(98) Una dintre societățile din SUA care a cooperat și care a trimis un răspuns la chestionar a solicitat de asemenea scutirea de la eventualele măsuri extinse în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(99) Așa cum s-a explicat în considerentul 82, ancheta a arătat clar că această parte s-a angajat în practici de circumvenție importând amestec B20 și inferior. Prin urmare, nu i se poate acorda respectiva scutire.

(100) Cu toate acestea, ar trebui subliniat faptul că, dacă unul sau mai mulți producători-exportatori în cauză nu mai practică dumpingul, aceste părți pot să ceară o reexaminare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.

10. **PREZENTAREA DE INFORMAȚII**

(101) Toate părțile interesate au fost informate cu privire la elementele de fapt și considerațiile esențiale care au condus la constatările de mai sus și au fost invitate să prezinte observații. Observațiile prezentate oral sau în scris de către părți au fost analizate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Taxa antidumping definitivă instituită de Regulamentul (CE) nr. 599/2009 asupra importurilor de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, cunoscute în general sub denumirea de „biomotorină", sub formă pură sau în amestec conținând mai mult de 20 % din greutate esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, originare din Statele Unite ale Americii, se extinde la importurile în Uniune de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, cunoscute în general sub denumirea de „biomotorină", sub formă pură sau în amestec cu un conținut în greutate mai mare de 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, expediate din Canada, declarate sau nu originare din Canada, încadrate în prezent la codurile NC ex 1516 20 98 (cod TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (cod TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (cod TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 41 (cod TARIC 2710 19 41 21), ex 3824 90 91 (cod TARIC 3824 90 91 10) și ex 3824 90 97 (cod TARIC 3824 90 97 01), cu excepția celor produse de societățile enumerate mai jos:

Țara	Societate	Cod adițional TARIC
Canada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Canada	B107
Canada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Canada	B108

Taxa a cărei aplicare urmează a fi extinsă este cea stabilită pentru toate celelalte societăți menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 599/2009 și este o taxă antidumping definitivă de 172,2 EUR/tonă net.

Taxa antidumping referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției, în amestec, în funcție de greutate, din conținutul total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă (conținut de biomotorină).

(2) Aplicarea de scutiri acordate societăților menționate la alineatul (1) sau autorizate de Comisie în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) sunt condiționate de prezentarea autorităților vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile care să fie conformă cu cerințele stabilite în anexă. În cazul în care o astfel de factură nu este prezentată, se aplică taxa antidumping instituită de alineatul (1).

(3) Taxa a cărei aplicare este extinsă în temeiul alineatului (1) al prezentului articol este percepută în ceea ce privește importurile expediate din Canada, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Canada, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 720/2010 și cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, cu excepția celor produse de societățile menționate la alineatul (1).

(4) Se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

(1) Taxa antidumping definitivă instituită de Regulamentul (CE) nr. 599/2009 asupra importurilor de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă (cunoscute în general sub denumirea de „biomotorină"), sub formă pură sau în amestec conținând mai mult de 20 % din greutate esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, originare din Statele Unite ale Americii, se extinde la importurile în Uniune de biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de esteri monoalchilici de acid gras și/sau motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă, originare din Statele Unite ale Americii, încadrate în prezent la codurile NC ex 1516 20 98 (cod TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (cod TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (cod TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 41 (cod TARIC 2710 19 41 30) și ex 3824 90 97 (cod TARIC 3824 90 97 04).

Taxele a căror aplicare urmează să fie extinsă sunt cele stabilite la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 599/2009.

Taxa antidumping referitoare la amestecuri este aplicabilă proporției, în amestec, în funcție de greutate, din conținutul total de esteri monoalchilici de acid gras și motorină parafinică obținute prin sinteză și/sau hidrotratament, de origine nonfosilă (conținut de biomotorină).

(2) Taxa a cărei aplicare este extinsă în temeiul alineatului (1) din prezentul articol este percepută la importurile originare din Statele Unite ale Americii, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 720/2010 și cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009.

(3) Se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 3

Ancheta inițiată prin Regulamentul (UE) nr. 720/2010, referitoare la o eventuală circumvenție a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul (CE) nr. 599/2009 la importurile de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii prin importuri de biomotorină expediate din Singapore, declarate sau nu originare din Singapore, și de supunere a acestor importuri înregistrării, s-a încheiat.

Articolul 4

(1) Cererile de scutire de la taxa a cărei aplicare este extinsă prin articolul 1 alineatul (1) și articolul 2 alineatul (1) se formulează în scris în una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene și trebuie semnate de către o persoană autorizată să reprezinte entitatea care solicită scutirea. Cererea trebuie trimisă la următoarea adresă:

Comisia Europeană
Direcția Generală pentru Comerț
Direcția H
Biroul: N-105 04/92
1049 Bruxelles
BELGIA

Fax: + 322 2956505

(2) În conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, după consultarea Comitetului consultativ, Comisia poate autoriza, prin decizie, scutirea importurilor societăților care nu efectuează practici de circumvenție privind măsurile antidumping instituite prin Regulamentul (CE) nr. 599/2009, de la plata taxei a cărei aplicare este extinsă în temeiul articolului 1 alineatul (1) și al articolului 2 alineatul (1).

Articolul 5

Autoritățile vamale sunt invitate să întrerupă înregistrarea importurilor instituită în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 720/2010.

Articolul 6

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 5 mai 2011.

Pentru Consiliu
Președintele
MARTONYI J.

ANEXĂ

Pe factura comercială valabilă menționată la articolul 1 alineatul (2) trebuie să figureze o declarație semnată de un reprezentant al entității care emite factura comercială, după următorul model:

1. Numele și funcția reprezentantului entității care emite factura comercială.

2. Următoarea declarație: „Eu, subsemnatul, certific că (volumul) de (produsul în cauză) vândut pentru export în Uniunea Europeană la care se referă această factură, a fost produs de către (numele și adresa societății) (codul adițional TARIC) în (țara în cauză). Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte."

3. Data și semnătura.

REGULAMENTUL (UE) NR. 445/2011 AL COMISIEI

din 10 mai 2011

privind un sistem de certificare a entităților responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 653/2007

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței [1], în special articolul 14a,

având în vedere recomandarea Agenției Europene a Căilor Ferate din 8 iulie 2010 privind un sistem de certificare a entităților responsabile cu întreținerea,

întrucât:

(1) Directiva 2004/49/CE vizează îmbunătățirea accesului la piață al serviciilor de transport feroviar prin definirea unor principii comune pentru gestionarea, reglementarea și controlul siguranței feroviare. De asemenea, Directiva 2004/49/CE prevede instituirea unui cadru care să asigure condiții egale tuturor entităților responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă prin aplicarea acelorași cerințe de certificare în întreaga Uniune.

(2) Scopul sistemului de certificare este acela de a oferi un cadru pentru armonizarea cerințelor și a metodelor de evaluare a capacității entităților responsabile cu întreținerea din întreaga Uniune.

(3) Fără a aduce atingere responsabilității întreprinderilor feroviare și a administratorilor de infrastructură pentru exploatarea în condiții de siguranță a trenurilor, entitatea responsabilă cu întreținerea trebuie să se asigure, cu ajutorul unui sistem de întreținere, că vagoanele de marfă pentru a căror întreținere este responsabilă se află într-o stare sigură de funcționare. Având în vedere ampla varietate a metodelor de proiectare și întreținere, acest sistem de întreținere trebuie să fie orientat spre procese.

(4) Administratorii de infrastructură trebuie să folosească vagoanele de marfă la transportul materialelor de construcție sau în cadrul activităților de întreținere a infrastructurii. Când exploatează vagoane de marfă în acest scop, administratorii de infrastructură acționează în calitate de întreprindere feroviară. Evaluarea capacității administratorului de infrastructură de a exploata vagoanele de marfă în acest scop trebuie să facă parte din evaluarea acestuia în vederea acordării unei autorizații de siguranță în temeiul articolului 11 din Directiva 2004/49/CE.

(5) Inspecțiile și monitorizarea desfășurate înainte de plecarea unui tren sau pe traseu sunt efectuate, în general, de personalul operațional al întreprinderilor feroviare sau de administratorii de infrastructură, conform procedurii descrise în sistemul de management al siguranței în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Directiva 2004/49/CE.

(6) Prin sistemul lor de management al siguranței, întreprinderile feroviare sau administratorii de infrastructură trebuie să asigure controlul tuturor riscurilor legate de activitatea lor, inclusiv de utilizarea contractanților. În acest scop, întreprinderea feroviară trebuie să se bazeze pe acordurile contractuale în care sunt implicate entitățile responsabile cu întreținerea tuturor vagoanelor pe care le exploatează aceasta. Poate fi vorba de un contract între întreprinderea feroviară și entitatea responsabilă cu întreținerea sau de un lanț de contracte care implică alte părți, precum deținătorul, de exemplu. Aceste contracte trebuie să concorde cu procedurile evidențiate de o întreprindere feroviară sau de un administrator de infrastructură în sistemul de management al siguranței, inclusiv în ceea ce privește schimbul de informații.

(7) În conformitate cu Directiva 2004/49/CE, un certificat de entitate responsabilă cu întreținerea (certificat ERI) este valabil în întreaga Uniune. Certificatele emise de organisme din țări terțe numite în temeiul unor criterii echivalente și îndeplinind cerințe echivalente cu cele prevăzute de prezentul regulament trebuie acceptate, în mod normal, ca fiind echivalente cu certificatele ERI emise în Uniune.

(8) Evaluarea unei cereri de certificat ERI de către un organism de certificare presupune evaluarea capacității solicitantului de a gestiona activitățile de întreținere și de a îndeplini funcțiile de întreținere operaționale fie în mod autonom, fie prin contracte cu alte organisme, precum atelierele de întreținere, cărora li se deleagă sarcina de a îndeplini aceste funcții sau o parte a acestora.

(9) Un sistem de acreditare trebuie să ofere un instrument de management al riscurilor, garantând că organismele acreditate au competența de a îndeplini sarcinile pe care și le asumă. Mai mult, acreditarea este considerată o modalitate de obținere a recunoașterii naționale și internaționale pentru certificatele ERI emise de organismele acreditate.

[1] JO L 164, 30.4.2004, p. 44.

(10) Pentru a avea un sistem care să permită organismelor de certificare să efectueze verificări privind entitățile certificate responsabile cu întreținerea din întreaga Uniune, este important ca toate organismele care pot acorda certificate unei entități responsabile cu întreținerea („organismele de certificare") să coopereze unele cu altele pentru a-și armoniza abordările în ceea ce privește certificarea. Trebuie elaborate și aprobate cerințe specifice pentru acreditare, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului [1].

(11) Pentru a evalua procedura de certificare prevăzută de prezentul regulament, este important ca Agenția Europeană a Căilor Ferate (agenția) să supervizeze elaborarea sistemului de certificare. Pentru a putea îndeplini această funcție, agenția trebuie să colecteze informații privind caracterul organismelor de certificare care își desfășoară activitatea în acest domeniu și numărul certificatelor emise entităților responsabile cu întreținerea. De asemenea, este important ca agenția să faciliteze coordonarea organismelor de certificare.

(12) Regulamentul (CE) nr. 653/2007 al Comisiei din 13 iunie 2007 privind utilizarea unui format european comun pentru certificatele de siguranță și documentele de cerere în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului și valabilitatea certificatelor de siguranță prevăzute de Directiva 2001/14/CE [2] prevede formatul standard al certificatelor de siguranță. Acest format trebuie actualizat pentru a include informații suplimentare privind entitățile responsabile cu întreținerea. Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 653/2007 trebuie modificat în consecință.

(13) Pe durata unei perioade de tranziție, până la aplicarea pe deplin a sistemului de certificare a entității responsabile cu întreținerea prevăzut în prezentul regulament, trebuie recunoscută valabilitatea practicilor existente de certificare a entităților responsabile cu întreținerea și a atelierelor de întreținere, astfel încât să se asigure furnizarea neîntreruptă a serviciilor de transport feroviar de marfă, mai ales la nivel internațional. În această perioadă, autoritățile naționale de siguranță trebuie să fie deosebit de atente în ceea ce privește echivalența și coerența dintre diversele practici de certificare.

(14) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 27 din Directiva 2004/49/CE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Scop

(1) Prezentul regulament instituie un sistem de certificare a entităților responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă, în conformitate cu articolul 14a din Directiva 2004/49/CE.

(2) Acest sistem de certificare are scopul de a furniza dovezi că o entitate responsabilă cu întreținerea și-a instituit sistemul de întreținere și poate îndeplini cerințele prevăzute de prezentul regulament, astfel încât să se asigure de starea sigură de funcționare a tuturor vagoanelor de marfă de a căror întreținere este responsabilă.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Sistemul de certificare se aplică oricărei entități responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă care urmează a fi exploatate pe rețeaua feroviară în Uniune.

(2) Atelierele de întreținere sau orice organizație care preia un subgrup al funcțiilor specificate la articolul 4 poate aplica, în mod voluntar, sistemul de cerificare, în temeiul principiilor specificate la articolul 8 și în anexa I.

(3) Referirile din articolele 5, 7 și 12 la un administrator de infrastructură se interpretează ca trimiteri la operațiunile acestuia cu vagoane de marfă pentru transportarea unor materiale de construcții sau pentru activitățile de întreținere a infrastructurii. Se consideră că, atunci când exploatează vagoane de marfă în acest scop, administratorul de infrastructură acționează în calitate de întreprindere feroviară.

Articolul 3

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament se aplică definițiile prevăzute la articolul 3 din Directiva 2004/49/CE.

(2) De asemenea, se aplică următoarele definiții:

(a) „acreditare" înseamnă acreditare astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;

(b) „certificat ERI" înseamnă un certificat eliberat unei entități responsabile cu întreținerea în sensul articolului 14a alineatul (4) din Directiva 2004/49/CE;

(c) „organism de certificare" înseamnă un organism, desemnat în conformitate cu articolul 10, care certifică, pe baza criteriilor prevăzute în anexa II, entitățile responsabile cu întreținerea;

(d) „vagon de marfă" înseamnă un vehicul fără autopropulsie proiectat în scopul transportului de marfă sau de alte materiale destinate unor activități precum construcțiile sau întreținerea infrastructurii;

(e) „atelier de întreținere" înseamnă o entitate fixă sau mobilă formată din personal, inclusiv persoane cu responsabilitate de gestionare, unelte și dotări, organizată pentru a desfășura activități de întreținere a unor vehicule, piese, componente sau subansambluri ale unor vehicule;

[1] JO L 218, 13.8.2008, p. 30.
[2] JO L 153, 14.6.2007, p. 9.

(f) „redare în exploatare" înseamnă asigurarea dată managerului de întreținere a parcului de entitatea care efectuează întreținerea, potrivit căreia întreținerea a fost efectuată în conformitate cu comenzile de întreținere;

(g) „repunere în funcțiune" înseamnă asigurarea, bazată pe o redare în exploatare, dată utilizatorului, de exemplu întreprinderii feroviare sau deținătorului, de entitatea responsabilă cu întreținerea, potrivit căreia toate lucrările de întreținere adecvate sunt încheiate, iar vagonul, care fusese scos din funcțiune, poate fi utilizat în siguranță, eventual cu respectarea unor restricții temporare de utilizare.

Articolul 4

Sistem de întreținere

(1) Sistemul de întreținere trebuie să fie alcătuit din următoarele funcții:

(a) funcția de gestionare, care supervizează și coordonează funcțiile de întreținere menționate la literele (b)-(d) și asigură starea sigură a vagonului de marfă în sistemul feroviar;

(b) funcția de dezvoltare a întreținerii, care este responsabilă cu gestionarea documentației referitoare la întreținere, inclusiv gestionarea configurării, pe baza datelor de proiectare și operaționale, precum și pe baza prestațiilor și a experienței dobândite;

(c) funcția de management al întreținerii parcului, care gestionează retragerea vagonului de marfă în vederea întreținerii și repunerea în funcțiune a acestuia după întreținere; și

(d) funcția de efectuare a întreținerii, care înseamnă desfășurarea activităților de întreținere tehnică necesare asupra unui vagon de marfă sau asupra unor părți ale acestuia, inclusiv furnizarea documentației de redare în exploatare.

(2) Entitatea responsabilă cu întreținerea trebuie să se asigure că funcțiile enumerate la alineatul (1) îndeplinesc cerințele și criteriile de evaluare prevăzute în anexa III.

(3) Entitatea responsabilă cu întreținerea trebuie să desfășoare ea însăși funcția de gestionare, dar poate externaliza funcțiile de întreținere menționate la alineatul (1) literele (b)-(d) sau o parte a acestor funcții, atribuindu-le altor părți contractante sub rezerva dispozițiilor articolului 8. În cazul în care recurge la externalizare, entitatea responsabilă cu întreținerea trebuie să se asigure că sunt aplicate principiile prevăzute în anexa I.

(4) Indiferent de acordurile de externalizare stabilite, entitatea responsabilă cu întreținerea este responsabilă pentru rezultatul activităților de întreținere pe care le gestionează și trebuie să instituie un sistem de monitorizare a desfășurării activităților respective.

Articolul 5

Relații dintre părțile implicate în procesul de întreținere

(1) Fiecare întreprindere feroviară sau administrator de infrastructură trebuie să se asigure, înaintea plecării vagoanelor de marfă pe care le exploatează, că de întreținerea acestora se ocupă o entitate responsabilă cu întreținerea certificată și că utilizarea vagoanelor se încadrează în sfera de aplicare a certificatului.

(2) Toate părțile interesate în procesul de întreținere fac schimb de informații relevante referitoare la întreținere, în conformitate cu criteriile prezentate la secțiunile I.7 și I.8 din anexa III.

(3) În urma acordurilor contractuale, o întreprindere feroviară poate solicita, în scop operațional, informații privind întreținerea unui vagon de marfă. Entitatea responsabilă cu întreținerea vagonului de marfă trebuie să răspundă solicitării fie direct, fie prin intermediul altor părți contractante.

(4) În urma acordurilor contractuale, o entitate responsabilă cu întreținerea poate solicita informații privind exploatarea unui vagon de marfă. Întreprinderea feroviară sau administratorul de infrastructură trebuie să răspundă solicitării fie direct, fie prin intermediul altor părți contractante.

(5) Toate părțile contractante trebuie să facă schimb de informații privind defecțiunile legate de siguranță, accidentele, incidentele, incidentele evitate la limită și alte evenimente periculoase, precum și privind orice posibilă restricție referitoare la utilizarea vagoanelor de marfă.

(6) Certificatele entităților responsabile cu întreținerea trebuie să fie acceptate ca dovadă a capacității unei întreprinderi feroviare sau a unui administrator de infrastructură de a îndeplini cerințele referitoare la întreținere și la controlul contractanților și al furnizorilor specificate la punctele B.1, B.2, B.3 și C.1 din anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1158/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010 privind o metodă de siguranță comună pentru evaluarea conformității cu cerințele pentru obținerea certificatelor de siguranță feroviară [1] și Regulamentul (UE) nr. 1169/2010 al Comisiei din 10 decembrie 2010 privind o metodă de siguranță comună pentru evaluarea conformității cu cerințele pentru obținerea autorizației de siguranță feroviară [2], cu excepția cazului în care autoritatea națională de siguranță poate demonstra existența unui important risc pentru siguranță.

(7) Dacă o parte contractantă, în special o întreprindere feroviară, are un motiv întemeiat să creadă că o anumită entitate responsabilă cu întreținere nu respectă cerințele de la articolul 14a alineatul (3) din Directiva 2004/49/CE sau cerințele de certificare prevăzute de prezentul regulament, partea contractantă respectivă trebuie să aducă imediat acest lucru la cunoștința organismului de certificare. Organismul de certificare trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru a verifica dacă semnalarea neconformității este justificată și să informeze părțile implicate (inclusiv autoritatea națională de siguranță competentă, dacă este cazul) în legătură cu rezultatele investigației sale.

[1] JO L 326, 10.12.2010, p. 11.
[2] JO L 327, 11.12.2010, p. 13.

(8) Dacă se schimbă entitatea responsabilă cu întreținerea, titularul înregistrării menționat la articolul 33 alineatul (3) din Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1] trebuie să informeze în timp util entitatea responsabilă cu înregistrarea, definită la articolul 4 alineatul (1) din Decizia 2007/756/CE a Comisiei [2], astfel încât aceasta să poată actualiza registrul național al vehiculelor.

Precedenta entitate responsabilă cu întreținerea predă documentația legată de întreținere fie titularului înregistrării, fie noii entități responsabile cu întreținerea.

Precedenta entitate responsabilă cu întreținerea este scutită de responsabilități atunci când este eliminată din registrul național al vehiculelor. Dacă, până la data eliminării înregistrării entității precedente responsabile cu întreținerea, nicio nouă entitate nu a comunicat faptul că acceptă statutul de entitate responsabilă cu întreținerea, înregistrarea vehiculului se suspendă.

Articolul 6

Organisme de certificare

(1) Certificatele ERI se emit de către orice organism de certificare competent ales de entitatea responsabilă cu întreținerea care depune cererea.

(2) Statele membre trebuie să se asigure că organismele de certificare respectă criteriile și principiile generale prevăzute în anexa II, precum și orice sisteme ulterioare de acreditare sectorială.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că deciziile luate de organismele de certificare fac obiectul unui control jurisdicțional.

(4) Organismele de certificare trebuie să coopereze, atât la nivelul statelor membre, cât și la nivelul Uniunii, în vederea armonizării abordărilor privind evaluarea cererilor.

(5) Agenția organizează și facilitează cooperarea dintre organismele de certificare.

Articolul 7

Sistemul de certificare a entităților responsabile cu întreținerea

(1) Certificarea se bazează pe evaluarea capacității entității responsabile cu întreținerea de a îndeplini cerințele relevante prevăzute în anexa III și de a le aplica în mod consecvent. Certificarea include un sistem de supraveghere pentru a asigura îndeplinirea în continuare a cerințelor aplicabile, după emiterea certificatului ERI.

(2) Pentru a solicita certificarea, entitățile responsabile cu întreținerea utilizează formularul relevant din anexa IV și furnizează documente doveditoare privind procedurile specificate în anexa III. Entitățile responsabile cu întreținerea care solicită certificatul trebuie să transmită prompt toate informațiile suplimentare solicitate de organismul de certificare. La evaluarea cererilor, organismele de certificare aplică cerințele și criteriile de evaluare stabilite în anexa III.

(3) Organismul de certificare ia o decizie în termen de cel mult patru luni de la furnizarea de către entitatea responsabilă cu întreținerea care solicită certificatul a tuturor informațiilor necesare și a oricăror informații suplimentare solicitate. Înainte de acordarea certificatului, organismul de certificare efectuează verificarea necesară la sediul sau la sediile entității responsabile cu întreținerea. Pentru comunicarea către entitatea responsabilă cu întreținerea a deciziei privind emiterea certificatului, se utilizează formularul relevant din anexa V.

(4) Certificatul ERI este valabil pentru o perioadă de până la cinci ani. Titularul certificatului informează neîntârziat organismul de certificare în legătură cu toate schimbările semnificative ale circumstanțelor existente la momentul emiterii certificatului inițial, pentru a-i permite organismului de certificare să decidă dacă să îl modifice, să îl reînnoiască sau să îl revoce.

(5) Organismul de certificare prezintă în detaliu motivele pe care se bazează fiecare dintre deciziile sale. Organismul de certificare notifică entității responsabile cu întreținerea decizia luată și motivele, precum și indicațiile privind procedura, termenul limită pentru a face contestație și datele de contact ale instanței competente.

(6) Cel puțin o dată pe an, organismul de certificare efectuează vizite de supraveghere la anumite sedii considerate reprezentative, din punct de vedere geografic și funcțional, pentru toate activitățile entităților responsabile cu întreținerea pe care le-a certificat, pentru a verifica faptul că entitățile respective îndeplinesc în continuare criteriile prevăzute în anexa III.

(7) Dacă constată că o entitate responsabilă cu întreținerea nu mai îndeplinește cerințele pe baza cărora a fost emis certificatul ERI, organismul de certificare fie stabilește, de comun acord cu entitatea responsabilă cu întreținerea, un plan de redresare, fie limitează domeniul de aplicare a certificatului, fie suspendă certificatul, în funcție de gradul de neconformitate.

În cazul în care persistă neîndeplinirea cerințelor de certificare sau a oricărui plan de redresare, organismul de certificare limitează sfera de aplicare a certificatului ERI sau îl revocă, motivându-și decizia, indicând, totodată, procedura și termenul limită pentru a face contestație, precum și datele de contact ale instanței competente.

(8) Dacă o întreprindere feroviară sau un administrator de infrastructură solicită un certificat de siguranță sau o autorizație de siguranță, în privința vagoanelor de marfă pe care le utilizează se aplică următoarele dispoziții:

(a) dacă vagoanele de marfă sunt întreținute de solicitant, fie acesta include, ca parte a cererii, un certificat ERI valabil, dacă deține un astfel de certificat, fie capacitatea solicitantului ca entitate responsabilă cu întreținerea este evaluată ca parte a examinării cererii de certificat de siguranță sau de autorizație de siguranță;

(b) dacă vagoanele de marfă sunt întreținute de alte părți, nu de solicitant, acesta asigură, prin propriul sistem de management al siguranței, controlul tuturor riscurilor legate de activitatea sa, inclusiv de utilizarea acestor vagoane, în acest caz aplicându-se, în special, dispozițiile articolului 5 din prezentul regulament.

[1] JO L 191, 18.7.2008, p. 1.
[2] JO L 305, 23.11.2007, p. 30.

În toate circumstanțele, organismele de certificare și autoritățile naționale de siguranță fac un schimb activ de păreri pentru a evita orice dublare a evaluării.

Articolul 8

Sistem de certificare pentru funcțiile de întreținere externalizate

(1) În cazul în care entitatea responsabilă cu întreținerea decide să externalizeze una sau mai multe dintre funcțiile menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (c) și (d) sau părți ale funcțiilor respective, certificarea voluntară a contractantului pe baza sistemului de certificare prevăzut de prezentul regulament creează o prezumție de îndeplinire de către entitatea responsabilă cu întreținerea a cerințelor relevante prevăzute în anexa III, în măsura în care aceste cerințe sunt cuprinse în sfera de aplicare a certificării voluntare a contractantului. În absența unei astfel de certificări, entitatea responsabilă cu întreținerea trebuie să demonstreze organismului de certificare că respectă toate cerințele prevăzute în anexa III în ceea ce privește funcțiile pe care decide să le externalizeze.

(2) Certificarea în ceea ce privește funcțiile de întreținere externalizate sau părți ale acestora se face de către organismele de certificare, urmând procedurile prevăzute la articolele 6 și 7 și la articolul 10 alineatul (3), adaptate la cazul specific al solicitantului. Certificarea este valabilă în întreaga Uniune.

În cazul evaluării cererilor de certificate referitoare la funcțiile de întreținere externalizate sau la părți ale acestora, organismele de certificare urmează principiile prevăzute în anexa I.

Articolul 9

Rolul sistemului de supervizare

Dacă are un motiv justificat pentru a crede că o anumită entitate responsabilă cu întreținerea nu îndeplinește cerințele articolului 14a alineatul (3) din Directiva 2004/49/CE sau cerințele referitoare la certificare prevăzute de prezentul regulament, autoritatea națională de siguranță ia imediat decizia care se impune și informează Comisia, agenția, alte autorități competente, organismul de certificare și alte părți interesate în legătură cu decizia sa.

Articolul 10

Furnizare de informații Comisiei și agenției

(1) Până cel târziu la 30 noiembrie 2011, statele membre informează Comisia dacă organismele de certificare sunt organisme acreditate, organisme recunoscute sau autorități naționale de siguranță. De asemenea, statele membre notifică Comisiei orice schimbare a acestei situații, în termen de o lună de la momentul schimbării.

(2) Până cel târziu la 31 mai 2012, statele membre notifică agenția în legătură cu organismele de certificare recunoscute. Organismele de acreditare, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 765/2008, informează agenția în legătură cu organismele de certificare acreditate. Orice schimbare trebuie, de asemenea, notificată agenției în termen de o lună de la momentul în care are loc.

(3) Organismele de certificare notifică agenția în legătură cu toate certificatele ERI sau pentru funcții specifice în conformitate cu articolul 4 alineatul (1), emise, modificate, reînnoite sau revocate, în termen de o săptămână de la luarea deciziei, utilizând formularele din anexa V.

(4) Agenția înregistrează toate informațiile notificate în temeiul alineatelor (2) și (3) și le pune la dispoziția publicului.

Articolul 11

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 653/2007

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 653/2007 se înlocuiește cu textul prevăzut în anexa VI la prezentul regulament.

Articolul 12

Dispoziții tranzitorii

(1) Fără a aduce atingere articolului 9, se aplică următoarele dispoziții tranzitorii.

(2) Începând de la 31 mai 2012, orice certificat ERI se emite entităților responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă în conformitate cu prezentul regulament, fără a aduce atingere articolului 14a alineatul (8) din Directiva 2004/49/CE.

(3) Certificatele emise de un organism de certificare până cel târziu la 31 mai 2012 pe baza principiilor și criteriilor echivalente celor din Memorandumul de înțelegere de stabilire a principiilor de bază ale unui sistem comun de certificare a entităților responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă semnat de statele membre la 14 mai 2009 sunt recunoscute ca fiind echivalente cu certificatele ERI emise în temeiul prezentului regulament, pentru perioada lor de valabilitate inițială și până cel târziu la 31 mai 2015.

(4) Certificatele emise de un organism de certificare în beneficiul entităților responsabile cu întreținerea până cel târziu la 31 mai 2012 pe baza unor legi naționale existente înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament și echivalente cu prezentul regulament, în special în privința articolelor 6 și 7 și a anexelor I și III, sunt recunoscute ca fiind echivalente cu certificatele ERI emise în temeiul prezentului regulament, pentru perioada lor de valabilitate inițială și până cel târziu la 31 mai 2015.

(5) Certificatele emise atelierelor de întreținere până cel târziu la 31 mai 2014 pe baza unor legi naționale existente înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament și echivalente cu prezentul regulament sunt recunoscute ca fiind echivalente cu

certificatele pentru atelierele de întreținere care preiau funcția de efectuare a întreținerii emise în temeiul prezentului regulament, pentru perioada lor de valabilitate inițială și până cel târziu la 31 mai 2017.

(6) Fără a aduce atingere alineatelor (3)-(5), entitățile responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă înregistrate în registrul național al vehiculelor până cel târziu la 31 mai 2012 se certifică în conformitate cu prezentul regulament până cel târziu la 31 mai 2013. În această perioadă, declarațiile pe proprie răspundere ale entităților responsabile cu întreținerea în privința respectării cerințelor relevante prevăzute de prezentul regulament sau de Memorandumul de înțelegere de stabilire a principiilor de bază ale unui sistem comun de certificare a entităților responsabile cu întreținerea vagoanelor de marfă, semnat de statele membre la 14 mai 2009, sunt recunoscute ca fiind echivalente cu certificatele ERI emise în temeiul prezentului regulament.

(7) Întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură care sunt deja certificați în conformitate cu articolele 10 și 11 din Directiva 2004/49/CE până cel târziu la 31 mai 2012 nu trebuie să solicite un certificat ERI pentru perioada inițială de valabilitate a certificatelor lor de întreținere a vagoanelor de care răspund ca entitate responsabilă cu întreținerea.

Articolul 13

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 mai 2011.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXA I

Principiile care trebuie aplicate în cazul organizațiilor care solicită un certificat în ceea ce privește funcțiile de întreținere externalizate de o entitate responsabilă cu întreținerea

1. În cazul certificării unei entități sau a unei organizații care preia una sau mai multe funcții de întreținere ale unei entități responsabile cu întreținerea (dezvoltarea întreținerii, gestionarea întreținerii parcului, efectuarea întreținerii) sau părți ale acestora, se aplică următoarele cerințe și criterii de evaluare prevăzute în anexa III:

   (a) cerințele și criteriile de evaluare prevăzute în secțiunea I a anexei III, adaptate la tipul organizației și la amploarea serviciului;

   (b) cerințele și criteriile de evaluare care descriu funcția de gestionare specifică sau funcțiile de gestionare specifice.

2. În cazul certificării unui atelier de întreținere care preia funcția de efectuare a întreținerii, se aplică următoarele cerințe și criterii de evaluare prevăzute în anexa III:

   (a) cerințele și criteriile de evaluare prevăzute în secțiunea I a anexei III, care trebuie adaptate la activitatea specifică a atelierului de întreținere care îndeplinește funcția de efectuare a întreținerii;

   (b) procedurile care descriu funcția de efectuare a întreținerii.

ANEXA II

Criterii pentru acreditarea sau recunoașterea organismelor de certificare implicate în evaluarea și emiterea certificatelor ERI

1. ORGANIZARE

Organismul de certificare trebuie să-și documenteze structura organizatorică, indicând sarcinile, responsabilitățile și autoritățile de gestionare, ceilalți membri ai personalului de certificare și toate comitetele. În cazul în care organismul de certificare este o parte definită a unei entități juridice, structura trebuie să includă linia ierarhică și raportul cu celelalte părți din cadrul aceleiași entități juridice.

2. INDEPENDENȚĂ

Din punct de vedere organizatoric și funcțional, în procesul de luare a deciziilor, organismul de certificare trebuie să fie independent de întreprinderile feroviare, de administratorii de infrastructură, de deținători, de producători și de entitățile responsabile cu întreținerea și să nu furnizeze servicii similare.

Trebuie să fie garantată independența personalului responsabil cu verificările în vederea certificării. Niciun funcționar nu trebuie remunerat în funcție de numărul de verificări efectuate sau de rezultatele acestora.

3. COMPETENȚĂ

Organismul de certificare și membrii personalului acestuia trebuie să dețină competența profesională necesară, mai ales în ceea ce privește organizarea întreținerii vagoanelor de marfă și sistemul de întreținere corespunzător.

Organismul de certificare trebuie să demonstreze:

(a) experiență temeinică în evaluarea sistemelor de management;

(b) cunoașterea cerințelor legislative aplicabile.

Echipa formată în vederea supravegherii entităților responsabile cu întreținerea trebuie să dețină experiență în domeniile relevante și trebuie să demonstreze mai ales:

(a) cunoașterea și înțelegerea adecvate ale legislației europene aplicabile;

(b) competență tehnică relevantă;

(c) minimum trei ani de experiență relevantă în domeniul întreținerii în general;

(d) experiență suficientă în domeniul întreținerii vagoanelor de marfă sau cel puțin în domeniul întreținerii în sectoare industriale echivalente.

4. IMPARȚIALITATE

Deciziile organismului de certificare trebuie să se bazeze pe dovezile obiective obținute de acesta privind conformitatea sau neconformitatea și nu trebuie să fie influențate de alte interese sau de alte părți.

5. RESPONSABILITATE

Organismul de certificare nu este responsabil pentru asigurarea respectării în continuare a cerințelor de certificare.

Organismul de certificare are responsabilitatea de a evalua dovezi obiective suficiente pe care să-și bazeze decizia privind certificarea.

6. DESCHIDERE

Un organism de certificare trebuie să divulge sau să ofere acces public în timp util la informații adecvate privind procedura sa de audit și procedura sa de certificare. De asemenea, trebuie să ofere informații privind statutul oricărei organizații din punctul de vedere al certificării (inclusiv privind acordarea, extinderea, menținerea, reînnoirea, suspendarea, retragerea sau reducerea domeniului de aplicare al certificării), pentru a spori încrederea în integritatea și credibilitatea certificării. Deschiderea este un principiu care guvernează accesul la sau divulgarea de informații adecvate.

7. CONFIDENȚIALITATE

Pentru a beneficia de accesul privilegiat la informațiile de care are nevoie pentru a evalua în mod adecvat îndeplinirea cerințelor de certificare, organismul de certificare trebuie să păstreze confidențialitatea tuturor informațiilor comerciale referitoare la un client.

8. REACȚIE LA PLÂNGERI

Organismul de certificare trebuie să stabilească o procedură de gestionare a plângerilor privind deciziile și alte activități legate de certificare.

9. RĂSPUNDERE ȘI FINANȚARE

Organismul de certificare trebuie să poată demonstra că a evaluat riscurile generate de activitățile sale de certificare și că a luat măsuri adecvate (inclusiv asigurări sau rezerve) pentru a compensa răspunderile care decurg din operațiunile sale în fiecare domeniu de activitate și în zonele geografice în care acționează.

ANEXA III

Cerințe și criterii de evaluare pentru organizațiile care solicită un certificat ERI sau un certificat în ceea ce privește funcțiile de întreținere externalizate de o entitate responsabilă cu întreținerea

I. **Cerințe și criterii de evaluare pentru funcția de gestionare**

1. Spirit de conducere – *angajament față de dezvoltarea și aplicarea sistemului de întreținere al organizației și față de îmbunătățirea continuă a eficacității acestuia*

Organizația trebuie să dețină proceduri pentru:

(a) a stabili o politică de întreținere adecvată pentru tipul organizației și pentru amploarea serviciului și aprobată de directorul executiv al organizației sau de reprezentantul acestuia;

(b) a se asigura că sunt stabilite obiective de siguranță, în conformitate cu cadrul legal și potrivite pentru tipul organizației, amploarea acesteia și riscurile relevante;

(c) a-și evalua prestațiile generale în materie de siguranță, în raport cu obiectivele de siguranță ale corporației;

(d) a elabora planuri și proceduri în vederea îndeplinirii obiectivelor de siguranță;

(e) a asigura disponibilitatea resurselor necesare pentru aplicarea tuturor procedurilor în vederea îndeplinirii cerințelor prevăzute în prezenta anexă;

(f) a identifica și a gestiona impactul altor activități de gestionare asupra sistemului de întreținere;

(g) a se asigura că persoanele cu funcții superioare de conducere cunosc rezultatele monitorizării prestațiilor și ale auditurilor și își asumă răspunderea generală pentru efectuarea unor schimbări în cadrul sistemului de întreținere;

(h) a se asigura că personalul și reprezentanții acestuia sunt reprezentați și consultați în mod corespunzător în cadrul definirii, dezvoltării, monitorizării și revizuirii aspectelor referitoare la siguranță ale tuturor procedurilor conexe care pot implica personalul.

2. Evaluarea riscurilor – *o abordare structurată pentru evaluarea riscurilor legate de întreținerea vagoanelor de marfă, inclusiv a riscurilor generate direct de procesele operaționale și de activitățile altor organizații sau persoane, și pentru identificarea măsurilor adecvate de control al riscurilor*

2.1. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru:

(a) analizarea riscurilor relevante pentru amploarea operațiunilor desfășurate de organizație, inclusiv a riscurilor generate de defecte și de neconformități din fabricație sau disfuncții de-a lungul întregului ciclu de viață;

(b) evaluarea riscurilor menționate la litera (a);

(c) elaborarea și instituirea unor măsuri de control al riscurilor.

2.2. Organizația trebuie să dețină proceduri și acorduri stabilite pentru a recunoaște necesitatea și angajamentul de a colabora cu deținătorii, întreprinderile feroviare, administratorii de infrastructură sau alte părți interesate.

2.3. Organizația trebuie să dispună de proceduri de evaluare a riscurilor pentru gestionarea schimbărilor de echipament, proceduri, organizare, personal sau interfețe și pentru a aplica Regulamentul (CE) nr. 352/2009 al Comisiei [1].

2.4. Când evaluează riscurile, organizația trebuie să dispună de proceduri pentru a ține cont de nevoia de a institui, oferi și susține un mediu de lucru corespunzător care să respecte legislația UE și națională, în special Directiva 89/391/CEE a Consiliului [2].

3. Monitorizare – *o abordare structurată pentru a garanta faptul că există măsuri de control al riscurilor, care funcționează corect și îndeplinesc obiectivele organizației*

3.1. Organizația trebuie să dețină o procedură pentru a colecta, monitoriza și analiza regulat datele relevante privind siguranța, inclusiv:

(a) prestațiile procedurilor relevante;

(b) rezultatele procedurilor (inclusiv toate serviciile și produsele contractate);

[1] JO L 108, 29.4.2009, p. 4.
[2] JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

(c) eficacitatea măsurilor de control al riscurilor;

(d) informațiile privind experiența, disfuncțiile, defectele și reparațiile generate de exploatarea și întreținerea zilnice.

3.2. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a se asigura că accidentele, incidentele, incidentele evitate la limită și alte evenimente periculoase sunt raportate, înregistrate, investigate și analizate.

3.3. Pentru revizuirea periodică a tuturor procedurilor, organizația trebuie să dețină un sistem de audit intern care să fie independent, imparțial și să acționeze în mod transparent. Acest sistem trebuie să dețină proceduri stabilite pentru:

(a) a elabora un plan de audit intern, care să poată fi revizuit în funcție de rezultatele auditurilor anterioare și ale monitorizării performanței;

(b) a analiza și a evalua rezultatele auditurilor;

(c) a propune și a pune în aplicare măsuri/acțiuni corective specifice;

(d) a verifica eficacitatea măsurilor/acțiunilor anterioare.

4. Îmbunătățire continuă – *o abordare structurată pentru a analiza informațiile colectate în urma monitorizării regulate, a auditurilor sau din alte surse relevante și pentru a utiliza rezultatele în vederea tragerii de învățăminte și a adoptării unor măsuri preventive sau corective în scopul menținerii sau îmbunătățirii nivelului de siguranță*

Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a se asigura că:

(a) deficiențele identificate sunt remediate;

(b) sunt puse în aplicare noile îmbunătățiri în materie de siguranță;

(c) concluziile auditului intern sunt utilizate pentru a îmbunătăți sistemul;

(d) sunt puse în aplicare acțiuni preventive sau corective, atunci când este necesar, pentru a asigura conformitatea sistemului feroviar cu standardele și alte cerințe de-a lungul întregului ciclu de viață al echipamentelor și operațiunilor;

(e) informațiile relevante referitoare la investigarea și cauzele accidentelor, incidentelor, incidentelor evitate la limită și ale altor evenimente periculoase sunt utilizate pentru a trage învățăminte și, atunci când este necesar, a adopta măsuri în vederea îmbunătățirii nivelului de siguranță;

(f) recomandările relevante ale autorității naționale de siguranță, ale organismului național de anchetă și cele care rezultă din investigațiile interne sau ale sectorului sunt evaluate și puse în aplicare, dacă este cazul;

(g) rapoartele/informațiile relevante primite de la întreprinderile feroviare/administratorii de infrastructură și deținători sau din alte surse relevante sunt analizate și luate în considerare.

5. Structură și responsabilitate – *o abordare structurată pentru definirea responsabilităților persoanelor și echipelor în scopul îndeplinirii certe a obiectivelor de siguranță ale organizației*

5.1. Organizația trebuie să dețină proceduri în vederea atribuirii responsabilităților pentru toate procesele relevante din întreaga organizație.

5.2. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a defini clar domeniile de responsabilitate legate de siguranță și împărțirea responsabilităților între funcțiile specifice asociate lor, precum și interfețelor acestora. Această obligație include procedurile indicate mai sus, dintre organizație și deținători și, dacă este cazul, întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură.

5.3. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a se asigura că membrii personalului cărora li s-au delegat responsabilități în cadrul organizației dețin autoritatea, competența și resursele adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin. Responsabilitatea și competența trebuie să fie conforme și compatibile cu rolul atribuit, iar delegarea trebuie să se facă în scris.

5.4. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a asigura coordonarea activităților legate de procedurile relevante din cadrul întregii organizații.

5.5. Organizația trebuie să dețină proceduri prin care persoanele care dețin un rol în managementul siguranței să fie ținute răspunzătoare pentru prestațiile lor.

6. Gestionarea competențelor – *o abordare structurată pentru a garanta faptul că angajații au competențele necesare pentru îndeplinirea obiectivelor organizației în mod sigur, eficace și eficient în toate circumstanțele*

6.1. Organizația trebuie să instituie un sistem de gestionare a competențelor, prin care să prevadă:

(a) identificarea posturilor cu responsabilitate privind aplicarea în cadrul sistemului a tuturor procedurilor necesare pentru îndeplinirea cerințelor din prezenta anexă;

(b) identificarea posturilor care implică sarcini privind siguranța;

(c) desemnarea membrilor personalului care dețin competențele adecvate pentru sarcinile corespunzătoare.

6.2. În cadrul sistemului de gestionare a competențelor al organizației trebuie să existe proceduri pentru gestionarea competențelor personalului care cuprind cel puțin:

(a) identificarea cunoștințelor, abilităților și experienței necesare pentru îndeplinirea sarcinilor legate de siguranță care corespund responsabilităților respective;

(b) principiile de selecție, inclusiv nivelul de educație de bază, aptitudinile mentale și fizice;

(c) formarea și calificarea inițiale sau certificarea competențelor și abilităților dobândite;

(d) asigurarea faptului că toți membrii personalului cunosc relevanța și importanța activităților lor și modul în care fiecare contribuie la îndeplinirea obiectivelor de siguranță;

(e) formarea continuă și actualizarea periodică a cunoștințelor și abilităților existente;

(f) verificările periodice ale competenței și ale aptitudinilor mentale și fizice, dacă este cazul;

(g) măsurile speciale aplicabile în cazul unor accidente/incidente sau al unor absențe de lungă durată din serviciu, dacă este necesar.

7. Informații – *o abordare structurată pentru a garanta faptul că informațiile importante sunt disponibile pentru cei care analizează și iau decizii la toate nivelurile organizației*

7.1. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a defini canalele de raportare, astfel încât să se garanteze faptul că, în cadrul entității și în relațiile ei cu alte părți, inclusiv cu administratorii de infrastructură, întreprinderile feroviare și deținătorii, au loc schimburi adecvate de informații privind toate procedurile relevante, aceste informații fiind comunicate clar și cu promptitudine persoanei care are rolul potrivit atât în cadrul propriei organizații, cât și în cadrul altor organizații.

7.2. Pentru a asigura un schimb adecvat de informații, organizația trebuie să dețină proceduri:

(a) pentru primirea și prelucrarea unor informații specifice;

(b) pentru identificarea, generarea și diseminarea unor informații specifice;

(c) pentru a pune la dispoziție informații fiabile și actualizate.

7.3. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a se asigura că informațiile operaționale esențiale sunt:

(a) pertinente și valabile;

(b) exacte;

(c) complete;

(d) actualizate în mod corespunzător;

(e) controlate;

(f) coerente și ușor de înțeles (inclusiv limbajul utilizat);

(g) comunicate personalului înainte de a fi puse în aplicare;

(h) ușor accesibile pentru personal, acestuia fiindu-i distribuite copii atunci când este necesar.

7.4. Cerințele prevăzute la punctele 7.1, 7.2 și 7.3 se aplică în special următoarelor informații operaționale:

(a) verificări privind exactitatea și caracterul complet al registrelor naționale ale vehiculelor (RNV) în ceea ce privește identificarea (inclusiv mijloacele) și înmatricularea vagoanelor de marfă pe care le întreține organizația;

(b) documentația privind întreținerea;

(c) informațiile referitoare la asistența acordată deținătorilor și, după caz, altor părți, inclusiv întreprinderilor feroviare/administratorilor de infrastructură;

(d) informațiile referitoare la calificarea personalului și supervizarea ulterioară de pe parcursul dezvoltării întreținerii;

(e) informațiile referitoare la operațiunile (inclusiv kilometrajul, tipul și amploarea activităților, incidentele/accidentele) și solicitările întreprinderilor feroviare, ale deținătorilor și ale administratorilor de infrastructură;

(f) înregistrările referitoare la activitățile de întreținere desfășurate, inclusiv informațiile privind deficiențele constatate în timpul inspecțiilor și măsurile corective luate de întreprinderile feroviare sau de administratorii de infrastructură, precum inspecțiile și monitorizarea întreprinse înaintea plecării trenului sau pe traseu;

(g) documentația de redare în exploatare și repunere în funcțiune;

(h) comenzile de întreținere;

(i) informațiile tehnice care trebuie să fie furnizate întreprinderilor feroviare/administratorilor de infrastructură și deținătorilor ca instrucțiuni de întreținere;

(j) informațiile de urgență legate de situațiile în care este compromisă starea sigură de funcționare, informații care ar putea consta în:

(i) impunerea unor restricții de utilizare sau a unor condiții de exploatare specifice în cazul vagoanelor de marfă pe care le întreține organizația sau al altor vehicule din aceeași serie, chiar dacă acestea sunt întreținute de alte entități responsabile cu întreținerea, caz în care aceste informații trebuie comunicate, de asemenea, tuturor părților implicate;

(ii) informații de urgență privind problemele legate de siguranță identificate pe parcursul întreținerii, precum deficiențe detectate în cazul unei componente comune pentru mai multe tipuri sau serii de vehicule;

(k) toate informațiile/datele relevante necesare în vederea transmiterii raportului anual privind întreținerea către organismul de certificare și către clienții în cauză (inclusiv deținătorii), acest raport trebuind pus la dispoziție, la cerere, autorităților naționale de siguranță.

8. Documentație – *o abordare structurată pentru a se asigura trasabilitatea tuturor informațiilor relevante*

8.1. Organizația trebuie să dețină proceduri adecvate pentru a se asigura că toate procedurile relevante sunt documentate corespunzător.

8.2. Organizația trebuie să dețină proceduri adecvate stabilite pentru:

(a) a monitoriza și actualiza regulat toată documentația relevantă;

(b) a configura, a genera, a distribui și a controla schimbările aduse întregii documentații relevante;

(c) a primi, a colecta și a arhiva întreaga documentație relevantă.

9. Activități de contractare – *o abordare structurată pentru a garanta faptul că activitățile subcontractate sunt gestionate în mod adecvat, astfel încât să fie îndeplinite obiectivele organizației*

9.1. Organizația trebuie să dețină proceduri stabilite pentru a se asigura că sunt identificate produsele și serviciile de siguranță conexe.

9.2. Când recurge la contractanți și/sau furnizori pentru produse și servicii de siguranță conexe, organizația trebuie să dețină proceduri stabilite pentru a verifica, la momentul selecției, că:

(a) contractanții, subcontractanții și furnizorii sunt competenți;

(b) contractanții, subcontractanții și furnizorii au un sistem de întreținere și gestionare adecvat și documentat.

9.3. Organizația trebuie să dețină o procedură pentru definirea cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească respectivii contractanți și furnizori.

9.4. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a monitoriza conștientizarea de către furnizori și/sau contractanți a riscurilor pe care ei le reprezintă pentru operațiunile organizației.

9.5. În cazul în care sistemul de întreținere/gestionare al unui contractor sau furnizor este certificat, procedura de monitorizare descrisă la punctul 3 poate fi limitată la rezultatele proceselor operaționale subcontractate menționate la punctul 3.1 litera (b).

9.6. Cel puțin principiile de bază ale următoarelor proceduri trebuie definite clar, cunoscute și specificate în contractul dintre părțile contractante:

(a) responsabilitățile și sarcinile legate de aspectele privind siguranța feroviară;

(b) obligațiile legate de transferul informațiilor relevante între cele două părți;

(c) trasabilitatea documentelor legate de siguranță.

II. **Cerințe și criterii de evaluare pentru funcția de dezvoltare a întreținerii**

1. Organizația trebuie să dețină o procedură pentru a identifica și gestiona toate activitățile de întreținere care afectează siguranța și piesele critice din punctul de vedere al siguranței.

2. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a garanta îndeplinirea cerințelor esențiale referitoare la interoperabilitate, inclusiv în ceea ce privește actualizările pe parcursul întregului ciclu de viață, prin:

(a) asigurarea respectării specificațiilor referitoare la parametrii de bază pentru interoperabilitate, astfel cum sunt prevăzuți în specificațiile tehnice pentru interoperabilitate (STI-uri) relevante;

(b) verificarea, în toate circumstanțele, a coerenței dosarului de întreținere cu autorizația de dare în exploatare (inclusiv cu eventualele cerințe ale autorității naționale de siguranță), declarațiile de conformitate față de STI-uri, declarațiile de verificare și dosarul tehnic;

(c) gestionarea oricărei înlocuiri în cursul întreținerii, în conformitate cu cerințele prevăzute de Directiva 2008/57/CE și de STI-urile relevante;

(d) identificarea nevoii de evaluare a riscurilor în ceea ce privește potențialul impact al înlocuirii în cauză asupra siguranței sistemului feroviar;

(e) gestionarea configurării tuturor schimbărilor tehnice care afectează integritatea sistemului vehiculului.

3. Organizația trebuie să dețină o procedură pentru a proiecta și a sprijini punerea în funcțiune a dotărilor, echipamentelor și uneltelor de întreținere necesare pentru efectuarea întreținerii și dezvoltate în acest scop. Organizația trebuie să dețină o procedură pentru a verifica utilizarea, depozitarea și întreținerea acestor dotări, echipamente și unelte potrivit programului lor de întreținere și în conformitate cu cerințele privind întreținerea lor.

4. Când vagoanele de marfă sunt puse în exploatare, organizația trebuie să dețină proceduri pentru:

(a) a obține documentația inițială și pentru a colecta suficiente informații privind operațiunile planificate;

(b) a analiza documentația inițială și a furniza primul dosar de întreținere, ținând cont și de obligațiile conținute în eventualele garanții conexe;

(c) a se asigura că primul dosar de întreținere este pus în aplicare în mod corect.

5. În scopul menținerii dosarului de întreținere actualizat pe parcursul întregului ciclu de viață al vagonului de marfă, organizația trebuie să dețină proceduri pentru:

(a) a colecta cel puțin informațiile relevante referitoare la:

(i) tipul și amploarea operațiunilor desfășurate efectiv, inclusiv incidentele operaționale, dar nu numai acestea, care au potențialul de a afecta integritatea vagonului de marfă din punctul de vedere al siguranței;

(ii) tipul și amploarea operațiunilor planificate;

(iii) acțiunile de întreținere desfășurate efectiv;

(b) a defini necesitatea actualizărilor, ținând cont de valorile limită pentru interoperabilitate;

(c) a face propuneri de schimbare și a aproba schimbările și punerea lor în aplicare, în vederea luării unei decizii bazate pe criterii clare, ținând cont de constatările evaluării riscurilor;

(d) a se asigura ca schimbările sunt puse în aplicare în mod corect.

6. La aplicarea procedurii de gestionare a competențelor în cazul funcției de dezvoltare a întreținerii trebuie să se țină cont cel puțin de următoarele activități care afectează siguranța:

(a) evaluarea importanței schimbărilor pentru dosarul de întreținere și pentru înlocuirile propuse în cursul întreținerii;

(b) competențele de inginerie necesare pentru gestionarea instituirii și modificărilor dosarului de întreținere, precum și pentru dezvoltarea, evaluarea, validarea și aprobarea unor înlocuiri în cursul întreținerii;

(c) tehnicile de asamblare (inclusiv sudarea și lipirea), sistemele de frânare, osiile montate și mecanismele de tracțiune, tehnicile de testare nedistructivă și activitățile de întreținere aplicate unor componente specifice, precum cisternele și valvele, ale vagoanelor de marfă pentru transportul de mărfuri periculoase.

7. La aplicarea procedurii de documentare în cazul funcției de dezvoltare a întreținerii trebuie garantată trasabilitatea a cel puțin următoarelor elemente:

(a) documentația referitoare la dezvoltarea, evaluarea, validarea și aprobarea unei înlocuiri în cursul întreținerii;

(b) configurarea vehiculelor, inclusiv a componentelor legate de siguranță, dar nu numai a acestora;

(c) înregistrarea activităților de întreținere desfășurate;

(d) rezultatele studiilor privind experiența dobândită;

(e) toate versiunile ulterioare ale dosarului de întreținere, inclusiv evaluarea riscurilor;

(f) rapoartele privind competența și supervizarea efectuării întreținerii, precum și a gestionării întreținerii parcului;

(g) informațiile tehnice care trebuie să fie furnizate în sprijinul deținătorilor, al întreprinderilor feroviare și al administratorilor de infrastructură.

III. **Cerințe și criterii de evaluare pentru funcția de gestionare a întreținerii parcului**

1. Organizația trebuie să dețină o procedură pentru a verifica disponibilitatea, competența și capacitatea entității responsabile cu efectuarea întreținerii înainte de a da comenzi de întreținere, ceea ce înseamnă că atelierele de întreținere sunt suficient de calificate pentru a decide în privința cerințelor referitoare la competențele tehnice stabilite în cadrul funcției de efectuare a întreținerii.

2. Organizația trebuie să dețină o procedură pentru alcătuirea pachetului de lucrări, precum și pentru emiterea și eliberarea comenzii de întreținere.

3. Organizația trebuie să dețină o procedură pentru trimiterea vagoanelor de marfă pentru întreținere în timp util.

4. Organizația trebuie să dețină o procedură pentru gestionarea retragerii din exploatare a vagoanelor de marfă în vederea întreținerii sau în cazurile în care au fost identificate defecțiuni.

5. Organizația trebuie să dețină o procedură pentru a defini măsurile de control necesare aplicate întreținerii efectuate și redării în exploatare a vagoanelor de marfă.

6. Organizația trebuie să dețină o procedură pentru a emite o notificare de repunere în funcțiune, ținând cont de documentația de redare în exploatare.

7. La aplicarea procedurii de gestionare a competențelor în cazul funcției de gestionare a întreținerii parcului trebuie să se țină cont cel puțin de repunerea în funcțiune.

8. La aplicarea procedurii de informare în cazul funcției de gestionare a întreținerii parcului, trebuie furnizate funcției de efectuare a întreținerii cel puțin următoarele elemente:

   (a) normele și specificațiile tehnice aplicabile;

   (b) planul de întreținere pentru fiecare vagon de marfă;

   (c) lista pieselor de schimb, inclusiv o descriere tehnică suficient de detaliată a fiecărei piese pentru a permite înlocuirea cu o piesă similară care să ofere aceleași garanții;

   (d) o listă de materiale care să includă o descriere suficient de detaliată a modului de utilizare a acestora și informații privind sănătatea și siguranța;

   (e) un dosar care să definească specificațiile pentru activitățile care afectează siguranța și care să conțină restricțiile de intervenție și utilizare în cazul componentelor;

   (f) o listă a componentelor sau a sistemelor care fac obiectul unor cerințe legislative și o listă a acestor cerințe (inclusiv în ceea ce privește rezervoarele de frânare și cisternele destinate transportului de mărfuri periculoase);

   (g) toate informațiile suplimentare relevante legate de siguranță, în funcție de evaluarea riscurilor efectuată de organizație.

9. La aplicarea procedurii de informare în cazul funcției de gestionare a întreținerii parcului, trebuie comunicată părților interesate cel puțin repunerea în funcțiune, inclusiv restricțiile de utilizare relevante pentru utilizatori (întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură).

10. La aplicarea procedurii de documentare în cazul funcției de gestionare a întreținerii parcului, trebuie înregistrate cel puțin următoarele elemente:

    (a) comenzile de întreținere;

    (b) repunerea în funcțiune, inclusiv restricțiile de utilizare relevante pentru întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură.

IV. **Cerințe și criterii de evaluare pentru funcția de efectuare a întreținerii**

1. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru:

   (a) a verifica adecvarea și caracterul complet al informațiilor furnizate de funcția de gestionare a întreținerii parcului în legătură cu activitățile comandate;

   (b) a controla utilizarea documentelor de întreținere necesare și relevante, precum și a altor standarde aplicabile efectuării de servicii de întreținere, în conformitate cu comenzile de întreținere;

   (c) a se asigura că toate specificațiile relevante referitoare la întreținere cuprinse în comenzile de întreținere sunt disponibile tuturor membrilor personalului implicați (de exemplu, că acestea sunt cuprinse în instrucțiunile de lucru interne);

   (d) a se asigura că toate specificațiile relevante referitoare la întreținere, astfel cum sunt definite în reglementările aplicabile și în standardele specificate cuprinse în comenzile de întreținere, sunt disponibile tuturor membrilor personalului implicați (de exemplu, că acestea sunt cuprinse în instrucțiunile de lucru interne).

2. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a se asigura că:

   (a) componentele (inclusiv piesele de schimb) și materialele sunt utilizate în conformitate cu specificațiile comenzilor de întreținere și cu documentația oferită de furnizor;

(b) componentele și materialele sunt depozitate, manipulate și transportate în așa fel încât să se prevină uzura și daunele, conform specificațiilor din comenzile de întreținere și din documentația oferită de furnizor;

(c) toate componentele și materialele, inclusiv cele furnizate de client, respectă normele naționale și internaționale relevante, precum și cerințele din comenzile de întreținere relevante.

3. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a stabili, identifica, furniza, înregistra și păstra disponibile dotări, echipamente și unelte corespunzătoare și adecvate care să îi permită să furnizeze serviciile de întreținere în conformitate cu comenzile de întreținere și cu alte specificații aplicabile, asigurând:

(a) efectuarea în siguranță a întreținerii, inclusiv respectându-se sănătatea și siguranța personalului de întreținere;

(b) ergonomia și protecția sănătății, inclusiv interfețele dintre utilizatori și sistemele informatice sau echipamentele de diagnosticare.

4. În cazul în care este necesar, pentru a garanta obținerea unor rezultate fiabile, organizația trebuie să dețină proceduri pentru a se asigura că echipamentele sale de măsurare sunt:

(a) calibrate sau verificate la intervale specificate sau înaintea utilizării, în raport cu standardele de măsurare internaționale, naționale sau industriale. În cazul în care nu există astfel de standarde, trebuie înregistrată baza utilizată pentru calibrare sau verificare;

(b) ajustate sau reajustate, dacă este necesar;

(c) identificate ca permițând stabilirea stadiului de calibrare;

(d) protejate de ajustări care ar invalida rezultatul măsurătorii;

(e) protejate de daune și deteriorări în timpul manipulării, întreținerii și depozitării.

5. Organizația trebuie să dețină proceduri pentru a se asigura că toate dotările, echipamentele și uneltele sunt utilizate corect, calibrate, păstrate și întreținute conform unor proceduri documentate.

6. Organizația trebuie să aibă proceduri pentru a verifica dacă activitățile de întreținere desfășurate sunt în conformitate cu comenzile de întreținere și să emită notificarea de redare în exploatare care include eventualele restricții de utilizare.

7. În situația aplicării procedurii de evaluare a riscurilor (mai ales a punctului 2.4 din secțiunea I) în cazul funcției de efectuare a întreținerii, mediul de lucru include nu doar atelierele în care se efectuează întreținerea, ci și șinele din afara clădirilor atelierului și toate locurile în care se desfășoară activități de întreținere.

8. La aplicarea procedurii de gestionare a competențelor în cazul funcției de efectuare a întreținerii trebuie să se țină cont cel puțin de următoarele activități care afectează siguranța:

(a) tehnicile de asamblare (inclusiv sudarea și lipirea);

(b) testarea nedistructivă;

(c) testarea finală a vehiculului și redarea în exploatare;

(d) activitățile de întreținere în cazul sistemelor de frânare, al osiilor montate și al mecanismelor de tracțiune și activitățile de întreținere în cazul unor componente specifice, precum cisternele, valvele etc., ale vagoanelor de marfă pentru transportul de mărfuri periculoase;

(e) alte domenii specializate identificate care au efecte asupra siguranței.

9. La aplicarea procedurii de informare în cazul funcției de efectuare a întreținerii, trebuie furnizate funcțiilor de gestionare a întreținerii parcului și de dezvoltare a întreținerii cel puțin următoarele elemente:

(a) lucrările efectuate în conformitate cu comenzile de întreținere;

(b) orice eventuală defecțiune sau eventual defect legat de siguranță care este identificat(ă) de organizație;

(c) redarea în exploatare.

10. La aplicarea procedurii de documentare în cazul funcției de efectuare a întreținerii, trebuie înregistrate cel puțin următoarele elemente:

(a) identificarea clară a tuturor dotărilor, echipamentelor și uneltelor legate de activitățile care au efecte asupra siguranței;

(b) toate lucrările de întreținere efectuate, inclusiv personalul, uneltele, echipamentele, piesele de schimb și materialele utilizate și ținând cont de:

(i) normele relevante ale țării în care își are sediul organizația;

(ii) cerințele stabilite în comenzile de întreținere, inclusiv cerințele referitoare la înregistrări;

(iii) testarea finală și decizia privind redarea în exploatare;

(c) măsurile de control necesare în temeiul comenzilor de întreținere și pentru redarea în exploatare;

(d) rezultatele calibrării și verificării. În cazul programelor informatice utilizate la monitorizarea și măsurarea unor cerințe specificate, trebuie confirmată, înaintea primei utilizări, capacitatea programului de a îndeplini funcția dorită, această capacitate fiind reconfirmată dacă este necesar;

(e) fiabilitatea rezultatelor măsurătorilor precedente, în cazul în care se constată că un instrument de măsurare nu îndeplinește cerințele.

ANEXA IV

CERERE DE CERTIFICAT DE ENTITATE RESPONSABILĂ CU ÎNTREȚINEREA

Cerere de certificat care confirmă acceptarea sistemului de întreținere al unei entități responsabile cu întreținerea (ERI), în conformitate cu Directiva 2004/49/CE și cu Regulamentul (UE) nr. 445/2011

Datele de contact ale organismului de certificare

1.1. Organizația căreia îi este adresată cererea _____

1.2. Numărul de referință al organismului de certificare _____

1.3. Adresa poștală completă (strada, codul poștal, orașul, țara) _____

_____

Informații privind solicitantul

2.1. Denumirea juridică _____

2.2. Adresa poștală completă (strada, codul poștal, orașul, țara) _____

_____

2.3. Numărul de telefon _____ 2.4. Numărul de fax _____

2.5. Adresa de e-mail _____ 2.6. Adresa web _____

2.7. Numărul de înregistrare a întreprinderii _____ 2.8. Nr. TVA _____

2.9. Alte informații _____

Informații privind persoana de contact

3.1. Numele și prenumele _____

3.2. Adresa poștală completă (strada, codul poștal, orașul, țara) _____

_____

3.3. Numărul de telefon _____ 3.4. Numărul de fax _____

3.5. Adresa de e-mail _____

Detalii privind cererea

4.1. Numărul de referință al cererii (dat de solicitant)

Această cerere este pentru un

4.1.1. certificat nou ☐ 4.1.2. certificat actualizat/modificat ☐

4.1.3. certificat reînnoit ☐

Detalii operaționale

Tipul societății

5.1. întreprindere feroviară/administrator de infrastructură ☐ 5.2. Deținător ☐

5.3. altele ☐ a se specifica: _____

Domeniul de aplicare a activităților ERI

5.4. Vizează vagoanele-cisternă pentru mărfuri periculoase: DA/NU
Vizează alte vagoane specializate în transportul de mărfuri periculoase: DA/NU

Funcții operaționale ale ERI

		proprii	parțial	integral
5.5.	Dezvoltarea întreținerii	5.4.1. ☐	5.4.2. ☐	5.4.3. ☐
5.6.	Gestionarea întreținerii parcului	5.5.1. ☐	5.5.2. ☐	5.5.3. ☐
5.7.	Efectuarea întreținerii	5.6.1. ☐	5.6.2. ☐	5.6.3. ☐

Documentele prezentate

6.1. Documentația privind sistemul de întreținere ☐

6.2. Altele ☐ a se specifica: _____

Semnături

Solicitant _____

(prenumele și numele)

Data _____ Semnătura _____

Organism de certificare _____

Numărul de referință intern

_____ Data la care s-a primit cererea _____

Data _____ Semnătura _____

SPAȚIU REZERVAT OFICIULUI/AUTORITĂȚII DESTINATARE

CERERE DE CERTIFICAT PENTRU FUNCȚII DE ÎNTREȚINERE

Cerere de certificat care confirmă acceptarea sistemului de întreținere din cadrul Uniunii Europene, în conformitate cu Directiva 2004/49/CE și cu Regulamentul (UE) nr. 445/2011

Datele de contact ale organismului de certificare

1.1. Organizația căreia îi este adresată cererea _____

1.2. Numărul de referință al organismului de certificare _____

1.3. Adresa poștală completă (strada, codul poștal, orașul, țara) _____

_____

Informații privind solicitantul

2.1. Denumirea juridică _____

2.2. Adresa poștală completă (strada, codul poștal, orașul, țara) _____

_____

2.3. Numărul de telefon _____ 2.4. Numărul de fax _____

2.5. Adresa de e-mail _____ 2.6. Adresa web _____

2.7. Numărul de înregistrare a întreprinderii _____ 2.8. Nr. TVA _____

2.9. Alte informații _____

Informații privind persoana de contact

3.1. Numele și prenumele _____

3.2. Adresa poștală completă (strada, codul poștal, orașul, țara) _____

_____

3.3. Numărul de telefon _____ 3.4. Numărul de fax _____

3.5. Adresa de e-mail _____

Detalii privind cererea

4.1. Numărul de referință al cererii (dat de solicitant)

Această cerere este pentru un

4.1.1. certificat nou ☐ 4.1.2. certificat actualizat/modificat ☐

4.1.3. certificat reînnoit ☐

Detalii operaționale

Tipul societății

5.1. întreprindere feroviară/administrator de infrastructură ☐ 5.2. Deținător ☐

5.3. altele ☐ a se specifica: _____

Domeniul de aplicare a activităților

5.4. Vizează vagoanele-cisternă pentru mărfuri periculoase: DA/NU
Vizează alte vagoane specializate în transportul de mărfuri periculoase: DA/NU

Funcții de întreținere

5.5. Dezvoltarea întreținerii	DA ☐	NU ☐	parțial ☐
5.6. Gestionarea întreținerii parcului	DA ☐	NU ☐	parțial ☐
5.7. Efectuarea întreținerii	DA ☐	NU ☐	parțial ☐

În cazul funcțiilor de întreținere parțiale, subfuncțiile pentru care este depusă prezenta cerere [a se vedea lista din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 445/2011]:

_____

_____

_____

Documentele prezentate

6.1. Documentația privind sistemul de întreținere ☐

6.2. Altele ☐ a se specifica: _____

Semnături

Solicitant _____

(prenumele și numele)

Data _____ Semnătura _____

Organism de certificare _____

Numărul de referință intern

_____ Data la care s-a primit cererea _____

Data _____ Semnătura _____

SPAȚIU REZERVAT OFICIULUI/AUTORITĂȚII DESTINATARE

ANEXA V

CERTIFICAT DE ENTITATE RESPONSABILĂ CU ÎNTREȚINEREA

care confirmă acceptarea sistemului de întreținere al unei entități responsabile cu întreținerea (ERI) din cadrul Uniunii Europene, în conformitate cu Directiva 2004/49/CE și cu Regulamentul (UE) nr. 445/2011

1. **ENTITATEA CERTIFICATĂ RESPONSABILĂ CU ÎNTREȚINEREA**

Denumirea juridică:	
Denumirea comercială sau acronimul (facultativ)	
Adresa poștală completă (strada, codul poștal, orașul, țara)	
Numărul de înregistrare a întreprinderii:	Nr. TVA:

2. **ORGANISM DE CERTIFICARE**

Denumirea juridică:
Adresa poștală completă (strada, codul poștal, orașul, țara)
Numărul de referință al organismului de certificare:

3. **INFORMAȚII PRIVIND CERTIFICATUL**

Acesta este un — certificat nou ☐ — certificat reînnoit ☐ — certificat actualizat/modificat ☐	Numărul de identificare ERI al certificatului anterior:
Valabil de la:	până la:
Tipul societății: (întreprindere feroviară, deținător, furnizor de întreținere etc.)	

4. **DOMENIUL DE APLICARE A ACTIVITĂȚILOR ERI**

Vizează vagoanele-cisternă pentru mărfuri periculoase	DA/NU
Vizează alte vagoane specializate în transportul de mărfuri periculoase	DA/NU

5. **INFORMAȚII SUPLIMENTARE**

Data emiterii și valabilitatea

Semnătura

Numărul de referință intern

Ștampila organismului de certificare

CERTIFICAT PENTRU FUNCȚII DE ÎNTREȚINERE

care confirmă acceptarea sistemului de întreținere din cadrul Uniunii Europene, în conformitate cu Directiva 2004/49/CE și cu Regulamentul (UE) nr. 445/2011

1. ORGANIZAȚIE CERTIFICATĂ

Denumirea juridică:	
Denumirea comercială sau acronimul (facultativ)	
Adresa poștală completă (strada, codul poștal, orașul, țara)	
Numărul de înregistrare a întreprinderii:	Nr. TVA:

2. ORGANISM DE CERTIFICARE

Denumirea juridică:
Adresa poștală completă (strada, codul poștal, orașul, țara)
Numărul de referință al organismului de certificare:

3. INFORMAȚII PRIVIND CERTIFICATUL

Acesta este un	— certificat nou ☐ — certificat reînnoit ☐ — certificat actualizat/modificat ☐	Numărul de identificare al certificatului anterior:
Valabil de la:		până la:
Tipul societății: (întreprindere feroviară, deținător, furnizor de întreținere etc.)		

4. DOMENIUL DE APLICARE A ACTIVITĂȚILOR DE ÎNTREȚINERE

Vizează vagoanele-cisternă pentru mărfuri periculoase	DA/NU
Vizează alte vagoane specializate în transportul de mărfuri periculoase	DA/NU

5. FUNCȚII DE ÎNTREȚINERE

Dezvoltarea întreținerii	DA	☐	NU	☐
Gestionarea întreținerii parcului	DA	☐	NU	☐
Efectuarea întreținerii	DA	☐	NU	☐

În cazul funcțiilor de întreținere parțiale, subfuncțiile pentru care este valabil certificatul [a se vedea lista din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 445/2011]:

6. **INFORMAȚII SUPLIMENTARE**

Data emiterii și valabilitatea	Semnătura

Numărul de referință intern	Ștampila organismului de certificare

ANEXA VI

„ANEXA I

CERTIFICAT DE SIGURANȚĂ – PARTEA A

Certificat de siguranță care confirmă acceptarea sistemului de management al siguranței din cadrul Uniunii Europene, în conformitate cu Directiva 2004/49/CE și cu legislația națională aplicabilă

NUMĂRUL DE IDENTIFICARE UE:

1. **ÎNTREPRINDERE FEROVIARĂ CERTIFICATĂ**

Denumirea juridică:	
Denumirea întreprinderii feroviare:	Acronimul:
Numărul de înregistrare național:	Nr. TVA:

2. **ORGANIZAȚIA CARE EMITE CERTIFICATUL**

Organizația:
Țara:

3. **INFORMAȚII PRIVIND CERTIFICATUL**

Acesta este un	— certificat nou ☐	Certificat ERI (entitate responsabilă cu întreținerea) Da/Nu
	— certificat reînnoit ☐	Numărul certificatului ERI:
	— certificat actualizat/modificat ☐	Numărul de identificare UE al certificatului Partea A anterior:
Valabil de la:		până la:
Tip(uri) de serviciu (servicii):		
Volum de transport:		
Dimensiunea întreprinderii feroviare:		
Domeniul de aplicare a activităților ERI: Vizează vagoanele-cisternă pentru mărfuri periculoase: DA/NU Vizează alte vagoane specializate în transportul de mărfuri periculoase: DA/NU		

4. **LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ APLICABILĂ**

5. **INFORMAȚII SUPLIMENTARE**

Data emiterii

Semnătura

Numărul de referință intern

Ștampila autorității

”

REGULAMENTUL (UE) NR. 446/2011 AL COMISIEI

din 10 mai 2011

de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumiți alcooli grași și amestecurile lor originare din India, Indonezia și Malaysia

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [1] (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 7,

după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Deschiderea procedurii

(1) La 13 august 2010, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia") a anunțat, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* [2] (denumit în continuare „avizul de deschidere"), deschiderea unei proceduri antidumping privind importurile de anumiți alcooli grași și amestecurile lor (denumite în continuare „produsul care face obiectul anchetei") originare din India, Indonezia și Malaysia (denumite în continuare „țările în cauză").

(2) Procedura antidumping a fost deschisă în urma unei plângeri depuse la 30 iunie 2010 de către doi producători din Uniune, Cognis GmbH și Sasol Olefins & Surfactants GmbH (denumiți în continuare „reclamanții"). Ambele societăți sus-menționate sunt constituite conform legislației germane și dețin unități de producție în Germania, Franța și Italia. Aceste două societăți reprezintă o proporție majoră, în acest caz de peste 25 %, din producția totală a Uniunii de produs care face obiectul anchetei. Plângerea cuprindea elemente de probă *prima facie* referitoare la existența dumpingului în ceea ce privește produsul sus-menționat originar din țările în cauză, precum și a unui prejudiciu material care rezultă din acesta, elemente considerate ca fiind suficiente pentru a justifica deschiderea unei proceduri.

1.2. Părțile vizate de procedură

(3) Reclamanții, alți producători cunoscuți din cadrul Uniunii, importatorii/comercianții și utilizatorii cunoscuți ca fiind interesați, producătorii-exportatori cunoscuți și reprezentanții țărilor exportatoare în cauză, au fost anunțați în mod oficial de către Comisie cu privire la deschiderea procedurii. Părților interesate li s-a oferit posibilitatea de a-și face cunoscute în scris punctele de vedere și de a solicita o audiere până la termenul fixat în avizul de deschidere.

(4) Au fost audiate toate părțile interesate care au solicitat acest lucru și care au demonstrat că există motive speciale pentru a fi audiate.

(5) Având în vedere numărul mare de importatori identificați în reclamație, în avizul de deschidere s-a luat în considerare eșantionarea importatorilor, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază. Patru importatori au furnizat informațiile solicitate și au fost de acord să fie incluși în eșantion în termenul stabilit în avizul de deschidere. Având în vedere numărul scăzut de importatori care s-au făcut cunoscuți, s-a hotărât să nu se recurgă la eșantionare.

(6) Comisia a trimis chestionare producătorilor-exportatori, producătorilor din Uniune, importatorilor și tuturor utilizatorilor și furnizorilor cunoscuți ca fiind interesați, precum și tuturor celorlalte părți interesate care au solicitat acest lucru în termenele stabilite în avizul de deschidere.

(7) Au fost primite răspunsuri la chestionare de la cinci producători din Uniune, doi importatori, 21 de utilizatori din Uniune, doi producători-exportatori din India, doi producători-exportatori din Indonezia și comercianții lor afiliați, precum și de la trei producători-exportatori din Malaysia și comercianții lor afiliați.

(8) Comisia a cercetat și verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru determinarea preliminară a dumpingului, a prejudiciului care rezultă din acesta și a interesului Uniunii. S-au efectuat vizite de verificare la sediile următoarelor societăți:

(a) Producători din Uniune:

— Cognis GmbH, Germania

— Cognis France S.A.S., Franța

— Sasol Olefins & Surfactants GmbH, Germania

[1] JO L 343, 22.12.2009, p. 51.
[2] JO C 219, 13.8.2010, p. 12.

(b) Importatori din Uniune:

— Oleo solutions Ltd, Regatul Unit

(c) Utilizatori din Uniune:

— Henkel AG & Co., Germania

— PCC Rokita SA, Polonia

— Procter & Gamble International Operations SA, Elveția

— Unilever, Țările de Jos

— Zshimmer & Schwarz italiana SpA, Italia

(d) Producători-exportatori din India:

— Godrej Industries Limited, Mumbai și Taluka Valia

— VVF Limited, Mumbai

(e) Producători-exportatori din Indonezia:

— P.T. Ecogreen Oleochemicals și societățile sale afiliate, Batam, Singapore, Dessau

— P.T. Musim Mas și societățile sale afiliate, Medan, Singapore, Hamburg

(f) Producători-exportatori din Malaysia:

— Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. și societățile sale afiliate, Prai, Emmerich

— KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd. și societatea sa afiliată, Petaling Jaya, Hamburg

— Emery Oleochemicals Sdn. Bhd., Telok Panglima Garang.

1.3. **Perioada de anchetă**

(9) Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada 1 iulie 2009-30 iunie 2010 (denumită în continuare „perioada de anchetă" sau „PA"). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2007 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada luată în considerare").

2. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

2.1. **Produsul în cauză**

(10) Produsul în cauză este reprezentat de alcooli grași saturați având lungimi ale lanțului de atomi de carbon de C8, C10, C12, C14, C16 sau C18 (fără a include izomerii cu catenă ramificată), incluzând alcooli grași saturați individuali (denumiți și „monocatenari") și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (categorizate adesea ca C8-C10), amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (categorizate adesea ca C12-C14) și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C16-C18, provenind din India, Indonezia și Malaysia (denumit în continuare „produsul care face obiectul anchetei") și încadrându-se în prezent la codurile NC ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 și ex 3823 70 00.

(11) Produsul care face obiectul anchetei constituie un produs intermediar produs din surse naturale (oleo-chimice) sau sintetice (petrochimice), precum grăsimile și uleiurile naturale, țițeiul, gazul natural, lichidele din gaze naturale și cărbunele. Acesta este utilizat mai ales ca materie primă pentru producerea de sulfați, etoxilați și eter sulfați de alcooli grași (așa-numiții agenți tensioactivi). Agenții tensioactivi sunt utilizați la fabricarea de detergenți, produse de menaj, produse de curățare și produse de îngrijire personală.

2.2. **Produsul similar**

(12) S-a constatat că produsul exportat în Uniune din India, Indonezia și Malaysia, produsul fabricat și vândut pe piața internă a acestor țări, precum și produsul fabricat și vândut în Uniune de către producătorii din Uniune au aceleași caracteristici fizice și tehnice de bază și aceleași utilizări. Prin urmare, aceste produse sunt considerate, în mod provizoriu, ca fiind similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(13) În timpul desfășurării anchetei, anumite părți au afirmat că unul dintre reclamanți a produs, în una dintre unitățile sale de producție, un produs conținând izomeri cu catenă ramificată care nu intră în domeniul acoperit prin definiția produsului și că, prin urmare, un astfel de produs nu ar trebui să fie luat în considerare în calitate de produs similar. Se concluzionează în mod provizoriu că această afirmație este justificată și, prin urmare, datele referitoare la acest producător nu au fost utilizate în cadrul examinării prejudiciului. Ar trebui precizat faptul că, din același motiv, două alte societăți, dintre care o societate cooperantă la anchetă, au fost excluse din definiția industriei din Uniune.

3. DUMPINGUL

3.1. India

3.1.1. *Valoarea normală*

(14) Pentru determinarea valorii normale, s-a stabilit mai întâi pentru fiecare producător-exportator în parte dacă volumul total al vânzărilor sale interne de produs similar către clienți independenți este reprezentativ în comparație cu volumul său total de vânzări la export către Uniune. În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, vânzările interne sunt considerate reprezentative în cazul în care volumul total al vânzărilor interne reprezintă cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor produsului în cauză în Uniune. S-a constatat că vânzările globale de produs similar realizate de fiecare producător-exportator pe piața internă sunt reprezentative.

(15) Pentru fiecare tip de produs vândut de către un producător-exportator pe piața sa internă și despre care s-a constatat că este direct comparabil cu tipul de produs vândut la export către Uniune, s-a stabilit dacă vânzările interne sunt suficient de reprezentative în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Vânzările interne ale unui anumit tip de produs au fost considerate ca fiind suficient de reprezentative atunci când, în cursul perioadei de anchetă, volumul total al vânzărilor interne ale acestui tip de produs realizate de către producătorul-exportator în cauză către clienții independenți a reprezentat cel puțin 5 % din volumul său total de vânzări ale tipului de produs comparabil exportat către Uniune.

(16) S-a examinat, de asemenea, dacă vânzările interne ale fiecărui tip de produs ar putea fi considerate ca fiind realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale, conform articolului 2 alineatul (4) din regulamentul de bază. Examinarea s-a realizat prin stabilirea proporției de vânzări interne către clienți independenți de pe piața internă care erau profitabile pentru fiecare tip de produs în cauză exportat pe durata perioadei de anchetă.

(17) Pentru tipurile de produs ale căror vânzări (ca volum) pe piața internă a tipului de produs respectiv s-au realizat, în proporție de peste 80 %, la prețuri care erau superioare costului și al căror preț de vânzare mediu ponderat pentru acel tip a fost egal cu sau mai mare decât costul unitar de producție, valoarea normală, pentru fiecare tip de produs, a fost determinată ca fiind media ponderată a prețurilor interne reale ale tuturor vânzărilor tipului de produs în cauză, indiferent dacă aceste vânzări au fost sau nu profitabile.

(18) În cazul în care volumul de vânzări profitabile ale unui tip de produs a reprezentat 80 % sau mai puțin din volumul total al vânzărilor acelui tip de produs sau atunci când prețul mediu ponderat pentru acel tip era mai mic decât costul unitar de producție, valoarea normală a fost stabilită pe baza prețului intern real, calculat ca preț mediu ponderat numai pentru vânzările interne profitabile ale acelui tip de produs, în cursul perioadei de anchetă.

3.1.2. *Prețul de export*

(19) Ambii producători-exportatori din India au exportat produsul în cauză direct către clienți independenți din Uniune. Prin urmare, prețurile de export au fost stabilite pe baza prețurilor efectiv plătite sau care urmează să fie plătite de către acești clienți independenți pentru produsul în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.

3.1.3. *Comparația*

(20) Valoarea normală și prețul de export ale producătorilor-exportatori au fost comparate pe o bază franco fabrică.

(21) În scopul asigurării unei comparații echitabile între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama, în mod corespunzător, sub formă de ajustări, de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea acestora, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Pe această bază, s-au luat în considerare, în cazul în care erau aplicabile și justificate, ajustări pentru diferențe legate de impozitele indirecte, costurile de transport, asigurări, manipulare, încărcare, costurile auxiliare, costurile de ambalare, costurile de credit și comisioane.

(22) Ambii producători-exportatori au afirmat că vânzările lor către unul dintre reclamanții din Uniune în cursul PA ar trebui excluse din calculul marjei de dumping, întrucât vânzările respective au fost efectuate în cantități semnificative și la prețuri deosebit de negociate. Cu toate acestea, nu există niciun temei juridic în baza căruia astfel de exporturi ale produsului în cauză să nu fie luate în considerare pentru calcularea dumpingului. Prin urmare, argumentele celor doi producători-exportatori sunt respinse.

(23) Ambii producători-exportatori au solicitat o ajustare în temeiul conversiei monetare argumentând că, începând din noiembrie 2009, rupia indiană (INR) a suferit o apreciere semnificativă față de euro (EUR), ceea ce ar avea un efect de denaturare a calculelor privind dumpingul. În baza acestui argument privind vânzările efectuate în EUR începând din ianuarie 2010, s-a solicitat ca, în vederea conversiei valorii vânzărilor respective în INR, cursul de schimb aplicabil lunii în cursul căreia vânzările fuseseră efectuate să fie înlocuit cu cursul de schimb în vigoare cu două luni în urmă. Articolul 2 alineatul (10) litera (j) prevede ajustarea în baza conversiei monetare în anumite circumstanțe. Cu toate acestea, trebuie precizat faptul că aprecierea INR nu s-a produs decât în a doua jumătate a PA. În plus, cele două societăți indiene au mărit în mod frecvent prețurile aplicabile principalilor lor clienți din Uniune în cursul acestei perioade, într-un ritm destul de regulat, iar prețurile practicate în Uniune de către reclamanți au înregistrat, de asemenea, o creștere constantă în cea de-a doua jumătate a PA. Prin urmare, nu există dovezi clare potrivit cărora aprecierea INR nu s-a reflectat în același timp și în prețurile aplicate de către producătorii-exportatori indieni clienților lor din UE sau a avut un efect penalizator excesiv asupra calculelor privind dumpingul. Argumentele prezentate de către cele două societăți au fost, așadar, respinse.

3.1.4. *Marja de dumping*

(24) În conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază, marjele de dumping pentru producătorii-exportatori indieni cooperanți au fost stabilite pe baza unei comparații între valoarea normală medie ponderată și prețul de export mediu ponderat.

(25) Pe baza informațiilor puse la dispoziție de către reclamant și de către producătorii-exportatori indieni cooperanți și luând în considerare informațiile statistice disponibile, în India nu mai există alți producători ai produsului în cauză. Prin urmare, marja de dumping la scară națională pentru India a fost fixată la același nivel ca marja cea mai ridicată constatată pentru un producător-exportator cooperant.

(26) Din aceste motiv, marjele de dumping provizorii exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt următoarele:

Societatea	Marja de dumping provizorie
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Toate celelalte societăți	9,3 %

3.2. **Indonezia**

3.2.1. *Valoarea normală*

(27) Pentru determinarea valorii normale, s-a stabilit mai întâi pentru fiecare producător-exportator în parte dacă volumul total al vânzărilor sale interne de produs similar către clienți independenți este reprezentativ în comparație cu volumul său total de vânzări la export către Uniune. În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, vânzările interne sunt considerate reprezentative în cazul în care volumul vânzărilor interne totale reprezintă cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor produsului în cauză în Uniune. S-a constatat că vânzările globale de produs similar realizate de fiecare producător-exportator pe piața internă sunt reprezentative.

(28) Pentru fiecare tip de produs vândut de către un producător-exportator pe piața sa internă și despre care s-a constatat că este direct comparabil cu tipul de produs vândut la export către Uniune, s-a stabilit dacă vânzările interne sunt suficient de reprezentative în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Vânzările interne ale unui anumit tip de produs au fost considerate ca fiind suficient de reprezentative atunci când, în cursul perioadei de anchetă, volumul total al vânzărilor interne ale acestui tip de produs realizate de către producătorul-exportator în cauză către clienții independenți a reprezentat cel puțin 5 % din volumul său total de vânzări ale tipului de produs comparabil exportat către Uniune.

(29) S-a examinat, de asemenea, dacă vânzările interne ale fiecărui tip de produs ar putea fi considerate ca fiind realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale, conform articolului 2 alineatul (4) din regulamentul de bază. Examinarea s-a realizat prin stabilirea proporției de vânzări interne către clienți independenți de pe piața internă care erau profitabile pentru fiecare tip de produs în cauză exportat pe durata perioadei de anchetă.

(30) Pentru tipurile de produs ale căror vânzări (ca volum) pe piața internă a tipului de produs respectiv s-au realizat, în proporție de peste 80 %, la prețuri care erau superioare costului și al căror preț de vânzare mediu ponderat pentru acel tip a fost egal cu sau mai mare decât costul unitar de producție, valoarea normală, pentru fiecare tip de produs, a fost determinată ca fiind media ponderată a prețurilor interne reale ale tuturor vânzărilor tipului de produs în cauză, indiferent dacă aceste vânzări au fost sau nu profitabile.

(31) În cazul în care volumul de vânzări profitabile ale unui tip de produs a reprezentat 80 % sau mai puțin din volumul total al vânzărilor acelui tip de produs sau atunci când prețul mediu ponderat pentru acel tip era mai mic decât costul unitar de producție, valoarea normală a fost stabilită pe baza prețului intern real, calculat ca preț mediu ponderat numai pentru vânzările interne profitabile ale acelui tip de produs, în cursul perioadei de anchetă.

(32) Atunci când un producător-exportator nu a realizat vânzări interne ale unui anumit tip de produs, valoarea normală a fost stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(33) În momentul stabilirii valorii normale în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, sumele corespunzătoare costurilor legate de vânzări, cheltuielilor generale și administrative, precum și profiturilor s-au bazat, în conformitate cu partea introductivă a articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, pe datele efective privind producția și vânzările de produs similar, în cursul unor operațiuni comerciale normale, ale producătorului-exportator.

3.2.2. *Prețul de export*

(34) Producătorii-exportatori au efectuat vânzări la export în Uniune fie direct către clienți independenți, fie prin intermediul unor societăți comerciale afiliate situate în Singapore și în Uniune.

(35) În cazul în care vânzările la export către Uniune s-au efectuat fie direct către clienți independenți din Uniune, fie prin intermediul societăților comerciale afiliate situate în Singapore, prețurile la export s-au stabilit pe baza prețurilor plătite efectiv sau care urmează să fie plătite pentru produsul în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.

(36) În cazul în care vânzările la export către Uniune au fost efectuate prin intermediul societăților comerciale afiliate situate în Uniune, prețurile de export au fost stabilite pe baza prețurilor de primă revânzare aplicate de către acești comercianți afiliați clienților independenți din Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.

3.2.3. *Comparația*

(37) Valoarea normală și prețul de export ale producătorilor-exportatori au fost comparate pe o bază franco fabrică.

(38) În scopul asigurării unei comparații echitabile între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama, în mod corespunzător, sub formă de ajustări, de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea acestora, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Pe această bază, s-au luat în considerare, în cazul în care erau aplicabile și justificate, ajustări pentru diferențe legate de impozitele indirecte, costurile de transport, asigurări, manipulare, încărcare, costurile auxiliare, costurile de ambalare, costurile de credit și comisioane.

(39) O societate a solicitat o ajustare în temeiul diferențelor legate de caracteristicile fizice, pe motivul că exportă către UE produsul care face obiectul anchetei atât sub formă solidă, cât și sub formă lichidă, însă pe piața internă nu îl vinde decât sub formă solidă, iar prețurile pentru acest produs sub formă lichidă sunt mai mici decât cele ale produsului sub formă solidă. Cu toate acestea, societatea nu a furnizat o cuantificare a ajustării respective. O simplă comparație a prețurilor de export ale produsului care face obiectul anchetei sub formă solidă și sub formă lichidă nu poate constitui o bază de acordare a unei ajustări pentru diferențe legate de caracteristicile fizice. În plus, sistemul de contabilitate al societății nu permite o separare adecvată a diferențelor în materie de costuri între produsul respectiv sub formă solidă și sub formă lichidă. Prin urmare, întrucât nu a existat nicio metodă fiabilă de calculare a unei potențiale ajustări, argumentul a trebuit să fie respins.

(40) Reclamanții au afirmat că în Indonezia costul energiei este denaturat din cauza prețurilor foarte scăzute și subvenționate ale energiei. Cu toate acestea, reclamanții nu au furnizat nicio informație fundamentată privind modul în care o asemenea denaturare a costului energiei utilizate pentru producția națională și exportată ar afecta calcularea dumpingului. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

3.2.4. *Marja de dumping*

(41) În conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază, marjele de dumping pentru producătorii-exportatori indonezieni cooperanți au fost stabilite pe baza unei comparații între valoarea normală medie ponderată și prețul de export mediu ponderat.

(42) Pe baza informațiilor puse la dispoziție de către reclamant și de către producătorii-exportatori indonezieni cooperanți și luând în considerare informațiile statistice disponibile, în Indonezia nu mai există alți producători ai produsului în cauză. Prin urmare, marja de dumping la scară națională pentru Indonezia a fost fixată la același nivel ca marja cea mai ridicată constatată pentru un producător-exportator cooperant.

(43) Din aceste motiv, marjele de dumping provizorii exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt:

Societatea	Marja de dumping provizorie
P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3 %
P.T. Musim Mas	7,6 %
Toate celelalte societăți	7,6 %

3.3. **Malaysia**

3.3.1. *Valoarea normală*

(44) Pentru determinarea valorii normale, s-a stabilit mai întâi pentru fiecare producător-exportator în parte dacă volumul total al vânzărilor sale interne de produs similar către clienți independenți este reprezentativ în comparație cu volumul său total de vânzări la export către Uniune. În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, vânzările interne sunt considerate reprezentative în cazul în care volumul total al vânzărilor interne reprezintă cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor produsului în cauză în Uniune. Pentru doi dintre producătorii-exportatori cooperanți s-a constatat că vânzările globale de produs similar realizate de producătorii-exportatori pe piața internă sunt reprezentative. Pentru celălalt producător-exportator cooperant nu s-au constatat vânzări interne către clienți independenți în cursul PA.

(45) Pentru fiecare tip de produs vândut de către un producător-exportator pe piața sa internă și despre care s-a constatat că este direct comparabil cu tipul de produs vândut la export către Uniune, s-a stabilit dacă vânzările interne sunt suficient de reprezentative în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază. Vânzările interne ale unui anumit tip de produs au fost considerate ca fiind suficient de reprezentative atunci când, în cursul perioadei de anchetă, volumul total al vânzărilor interne ale acestui tip de produs realizate de către producătorul-exportator în cauză către clienții independenți a reprezentat cel puțin 5 % din volumul său total de vânzări ale tipului de produs comparabil exportat către Uniune.

(46) S-a examinat, de asemenea, dacă vânzările interne ale fiecărui tip de produs ar putea fi considerate ca fiind realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale, conform articolului 2 alineatul (4) din regulamentul de bază. Examinarea s-a realizat prin stabilirea proporției de vânzări interne către clienți independenți de pe piața internă care erau profitabile pentru fiecare tip de produs în cauză exportat pe durata perioadei de anchetă.

(47) Pentru tipurile de produs ale căror vânzări (ca volum) pe piața internă a tipului de produs respectiv s-au realizat, în proporție de peste 80 %, la prețuri care erau superioare costului și ale căror preț de vânzare mediu ponderat pentru acel tip a fost egal cu sau mai mare decât costul unitar de producție, valoarea normală, pentru fiecare tip de produs, a fost determinată ca fiind media ponderată a prețurilor interne reale ale tuturor vânzărilor tipului de produs în cauză, indiferent dacă aceste vânzări au fost sau nu profitabile.

(48) În cazul în care volumul de vânzări profitabile ale unui tip de produs a reprezentat 80 % sau mai puțin din volumul total al vânzărilor acelui tip de produs sau atunci când prețul mediu ponderat pentru acel tip era mai mic decât costul unitar de producție, valoarea normală a fost stabilită pe baza prețului intern real, calculat ca preț mediu ponderat numai pentru vânzările interne profitabile ale acelui tip de produs, în cursul perioadei de anchetă.

(49) Atunci când un producător-exportator nu a realizat vânzări interne ale unui anumit tip de produs, valoarea normală a fost stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(50) În momentul stabilirii valorii normale în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, sumele corespunzătoare costurilor legate de vânzări, cheltuielilor generale și administrative, precum și profiturilor s-au bazat, în conformitate cu partea introductivă a articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, pe datele efective privind producția și vânzările de produs similar, în cursul unor operațiuni comerciale normale, ale producătorului-exportator.

(51) Pentru producătorul-exportator care nu a realizat vânzări interne în cursul PA, sumele corespunzătoare costurilor legate de vânzări, cheltuielilor generale și administrative, precum și profiturilor s-au bazat, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (a) din regulamentul de bază, pe media ponderată a sumelor reale stabilite pentru ceilalți doi producători-exportatori care fac obiectul anchetei în ceea ce privește producția și vânzările de produs similar pe piața din Malaysia.

3.3.2. *Prețul de export*

(52) Producătorii-exportatori au efectuat vânzări la export în Uniune fie direct către clienți independenți, fie prin intermediul unor societăți afiliate stabilite în Uniune.

(53) Atunci când vânzările la export către Uniune au fost realizate direct către clienți independenți din Uniune, prețurile de export au fost stabilite pe baza prețurilor efectiv plătite sau care urmează să fie plătite pentru produsul în cauză, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.

(54) În cazul în care vânzările la export către Uniune au fost efectuate prin intermediul societăților afiliate situate în Uniune, prețurile de export au fost stabilite pe baza prețurilor de primă revânzare aplicate de către aceste societăți afiliate clienților independenți din Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.

3.3.3. *Comparația*

(55) Valoarea normală și prețul de export ale producătorilor-exportatori au fost comparate pe o bază franco fabrică.

(56) În scopul asigurării unei comparații echitabile între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama, în mod corespunzător, sub formă de ajustări, de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea acestora, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Pe această bază, s-au luat în considerare, în cazul în care erau aplicabile și justificate, ajustări pentru diferențe legate de costurile de transport, asigurări, manipulare, încărcare, costurile auxiliare, costurile de ambalare și costurile de credit.

(57) Un producător-exportator din Malaysia a afirmat că societatea sa afiliată din Uniune este, de fapt, serviciul de export al fabricantului. Pe această bază, societatea a declarat că în cazul în care, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, ar fi efectuate ajustări complete în temeiul cheltuielilor legate de vânzare, al costurilor administrative și al altor cheltuieli generale, precum și al profiturilor, acest lucru ar genera deduceri excesive în momentul determinării prețului franco fabrică. În această privință, s-a constatat că pentru clienții din Uniune au fost emise facturi de către societatea afiliată, iar aceasta din urmă a perceput plăți din partea clienților din Uniune. În plus, se specifică faptul că vânzările realizate de către societatea afiliată au inclus o marjă de profit. De asemenea, conturile financiare ale comerciantului au arătat că a suportat costuri legate de vânzare, costuri administrative și alte cheltuieli generale normale între import și revânzare. Prin urmare, se pare că societatea afiliată îndeplinește, într-adevăr, funcțiile tipice ale unui importator. În consecință, afirmația societății a fost respinsă.

(58) În ceea ce privește Malaysia, reclamanții au prezentat același argument privind costurile legate de energie ca cel prezentat în considerentul (40) pentru Indonezia. Acest argument a trebuit, de asemenea, să fie respins din aceleași motive.

3.3.4. *Marja de dumping*

(59) În conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază, marjele de dumping pentru producătorii-exportatori cooperanți din Malaysia au fost stabilite pe baza unei comparații între valoarea normală medie ponderată și prețul de export mediu ponderat.

(60) Pe baza informațiilor puse la dispoziție de către reclamant și de către producătorii-exportatori cooperanți din Malaysia și, luând în considerare informațiile statistice disponibile, în Malaysia nu mai există alți producători ai produsului în cauză. Prin urmare, marja de dumping la scară națională pentru Malaysia a fost fixată la același nivel ca marja cea mai ridicată constatată pentru un producător-exportator cooperant.

(61) Din aceste motiv, marjele de dumping provizorii exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de plata taxelor vamale, sunt:

Societatea	Marja de dumping provizorie
Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	13,8 %
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	5,0 %
Emery Oleochemicals Sdn. Bhd	5,3 %
Toate celelalte societăți	13,8 %

4. **PREJUDICIUL**

4.1. **Definiția industriei din Uniune și a producției Uniunii**

(62) În cursul PA, produsul similar a fost fabricat de către doi producători cunoscuți și de câțiva alți producători foarte mici din Uniune. Pentru a stabili producția totală a Uniunii s-au utilizat toate informațiile disponibile referitoare la producătorii din Uniune, inclusiv informațiile furnizate în reclamație și datele colectate de la producătorii din Uniune înainte și după deschiderea anchetei. Pe această bază, s-a estimat că producția totală a Uniunii era cuprinsă între 400 000 și 500 000 de tone în cursul PA. Producătorii din Uniune care reprezintă producția totală a Uniunii constituie industria din Uniune în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(63) Anumite părți interesate au declarat că unul dintre reclamanți nu ar trebui considerat ca făcând parte din industria Uniunii, deoarece societatea respectivă a importat produsul în cauză în timpul PA. Cu toate acestea, s-a stabilit că procentajul de produs importat de această societate din țările în cauză în cursul PA este relativ mic și, prin urmare, neglijabil față de producția de produs similar a acesteia. În plus, aceste importuri erau, în principal, de natură temporară. Prin urmare, se poate confirma faptul că activitatea principală a societății respective este producerea și vânzarea în UE a produsului care face obiectul anchetei, iar interesul său principal este acela al unui producător din Uniune. În consecință, se stabilește în mod provizoriu că argumentul de mai sus nu este justificat.

4.2. **Consumul la nivelul Uniunii**

(64) Consumul s-a stabilit pe baza vânzărilor totale realizate de industria din Uniune pe piața Uniunii, pe baza utilizării captive și a importurilor totale (conform datelor Eurostat). Întrucât datele Eurostat includ, de asemenea, alte produse decât produsul în cauză, au fost efectuate ajustările corespunzătoare. Informațiile sunt exprimate în indici (2007 = 100) din motive de confidențialitate.

Consumul la nivelul Uniunii	2007	2008	2009	PA
Tone	100	102	97	102
Variația anuală %		2,2 %	– 4,8 %	4,6 %

Sursa: Eurostat, datele din cadrul plângerii și răspunsurile la chestionar.

(65) În perioada luată în considerare, consumul la nivelul Uniunii a crescut cu 2 %. Mai întâi, între 2007 și 2008, consumul a crescut cu 2,2 %, creștere care a fost urmată de o scădere cu 4,8 % în perioada 2008-2009. Din 2009 până la sfârșitul PA, consumul a crescut din nou cu 4,6 %.

(66) Criza economică a contribuit la scăderea consumului începând din 2008, an în care utilizatorii produsului în cauză au înregistrat o diminuare a cererii produselor lor. La începutul PA, situația de pe piață a început să se amelioreze ușor, ceea ce a dus la o creștere a cererii de produs în cauză în comparație cu prima jumătate a anului 2009.

4.3. **Importurile în Uniune din țările vizate**

4.3.1. *Cumularea*

(67) Comisia a examinat oportunitatea efectuării unei evaluări cumulative a efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping din țările în cauză pe baza criteriilor prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază. Acest articol prevede că efectele importurilor unui produs provenit din două sau mai multe țări supuse simultan unor anchete antidumping nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât (a) în cazul în care marja de dumping stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3) din regulamentul de bază și în cazul în care volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil și (b) în cazul în care o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere în vedere condițiile de concurență între produsele importate și concurența între produsele importate și produsul comunitar similar.

(68) Marjele de dumping stabilite pentru importurile din fiecare dintre țările în cauză sunt superioare nivelului *de minimis* prevăzut la articolul 9 alineatul (3) din regulamentul de bază, respectiv 2 % din prețurile de export, iar volumul acestor importuri depășește pragul de 1 % din cota de piață prevăzută la articolul 5 alineatul (7) din regulamentul de bază.

(69) Ancheta a arătat, în continuare, că există condiții de concurență similare între produsele importate cu prețuri de dumping, pe de o parte, și între produsele importate cu prețuri de dumping și produsul similar, pe de altă parte. S-a constatat că prețurile medii de import din toate țările în cauză au scăzut în cursul perioadei luate în considerare și au înregistrat aceeași evoluție. În afară de aceasta, produsele care fac obiectul anchetei, importate din țările în cauză erau similare din toate punctele de vedere, interschimbabile și comercializate în Uniune prin rețele comparabile și în condiții comerciale similare, astfel încât concurau între ele, dar și cu produsul care face obiectul anchetei fabricat în Uniune.

(70) Pe această bază, s-a concluzionat în mod provizoriu că sunt întrunite toate condițiile pentru o evaluare cumulativă și că efectele importurilor care fac obiectul unui dumping, originare din țările în cauză trebuie, așadar, evaluate împreună în scopul analizării prejudiciului.

4.3.2. *Volumul, prețul și cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping, originare din țările în cauză*

Importurile originare din țările în cauză	2007	2008	2009	PA
Tone	112 523	177 286	165 386	176 279
Indice: 2007 = 100	100	158	147	157
Variația anuală %		57,6 %	– 6,7 %	6,6 %
Cotă de piață	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	154	151	154
Variația anuală %		54,2 %	– 2,0 %	1,9 %
Preț mediu (EUR/tonă)	942	1 017	837	882
Indice: 2007 = 100	100	108	89	94
Variația anuală %		8 %	– 18 %	5 %

Sursa: Eurostat și răspunsuri la chestionare.

(71) Volumul importurilor originare din țările în cauză a crescut în mod semnificativ cu 57 % în cursul perioadei luate în considerare. Cea mai mare creștere s-a înregistrat între 2007 și 2008, perioadă în care importurile au crescut cu 58 %. Apoi, importurile au înregistrat o ușoară scădere în 2009 și, ulterior, o nouă creștere, atingând nivelul din 2008 în cursul PA.

(72) Prețurile medii ale importurilor originare din țările în cauză au fluctuat în mod semnificativ în timpul perioadei luate în considerare, indicând o scădere generală de 6 %. Pe parcursul perioadei luate în considerare, prețurile medii ale importurilor originare din țările în cauză au fost întotdeauna inferioare celor fixate de restul lumii și de către industria din Uniune, ceea ce a generat o creștere a cotei de piață a țărilor în cauză.

(73) Cota de piață a țărilor în cauză a crescut în mod semnificativ cu 54 % în cursul perioadei luate în considerare. Cea mai semnificativă creștere a fost înregistrată între 2007 și 2008. Importurile au înregistrat o ușoară scădere în timpul crizei economice, ceea ce a generat o reducere cu 2 % a cotei de piață a țărilor în cauză între 2008 și 2009, procent recuperat însă ulterior, înainte de sfârșitul perioadei luate în considerare.

4.3.2.1. Subcotarea prețurilor

(74) În scopul analizei subcotării prețurilor, prețurile de vânzare medii ponderate pe tip de produs practicate de către industria din Uniune în ceea ce privește clienții independenți de pe piața Uniunii, ajustate la nivelul franco fabrică, au fost comparate cu prețurile medii ponderate care corespund importurilor din țările în cauză către primul client independent de pe piața Uniunii, stabilite pe o bază CIF și ajustate în mod corespunzător pentru a ține cont de taxele vamale existente și de costurile ulterioare importului. Compararea prețurilor s-a realizat având în vedere tranzacții la același nivel comercial, care au fost ajustate în mod adecvat, când a fost necesar, și după deducerea rabaturilor și a reducerilor. Rezultatele comparării, exprimate ca procentaj din prețurile de vânzare ale industriei din Uniune în cursul perioadei de anchetă, au indicat existența unor importante marje de subcotare a prețurilor (până la 16 %). Aceste marje demonstrează presiunea asupra prețurilor exercitată de importurile din țările în cauză pe piața Uniunii.

(75) Marjele de subcotare se stabilesc, pentru fiecare țară în cauză, după cum urmează:

Țara	Marja de subcotare
India	de la – 0,5 la 16 %
Indonezia	de la – 12,1 la – 3,2 %
Malaysia	de la – 10,4 la 15,1 %

4.4. **Situația economică a industriei din Uniune** [1]

4.4.1. *Observații preliminare*

(76) În conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei din Uniune a cuprins o evaluare a tuturor indicatorilor economici pentru evaluarea situației industriei din Uniune din anul 2007 până la sfârșitul PA.

[1] Informațiile se bazează pe datele verificate comunicate de industria din uniune în răspunsurile la chestionar și sunt exprimate în indici (2007 = 100) sau într-un interval, în cazul în care este necesar să se păstreze confidențialitatea.

4.4.2. *Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție*

Producția industriei din Uniune	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	90	77	83
Capacitatea industriei din Uniune	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	109	103	98
Gradul de utilizare a capacității de producție	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	83	75	85

Sursa: Răspunsuri la chestionar.

(77) Din 2007 până în 2009, producția Uniunii a scăzut în mod semnificativ cu 23 %, apoi a înregistrat o ușoară creștere între anul 2009 și sfârșitul PA, ceea ce reprezintă o scădere globală de 17 % în perioada luată în considerare. Ar trebui precizat faptul că, deși consumul la nivelul Uniunii a scăzut cu 5 % între 2008 și 2009, producția industriei din Uniune a scăzut și mai mult, respectiv cu 15 %, și nu a beneficiat de pe urma redresării înregistrate de consumul din Uniune în cursul PA.

(78) Capacitatea de producție a industriei din Uniune a scăzut cu aproximativ 2 % în cursul perioadei luate în considerare. După ce a înregistrat o creștere de circa 9 % în 2008, capacitatea a scăzut în anii următori, ceea ce a generat o reducere globală de 2 % în cursul perioadei luate în considerare.

(79) Cu toate acestea, odată cu scăderea volumelor de producție, utilizarea capacității disponibile a scăzut cu 15 % în cursul perioadei luate în considerare. Cea mai importantă scădere a fost înregistrată în 2009, în timpul crizei economice generale și a fost urmată de o ușoară creștere în timpul PA.

4.4.3. *Vânzări și cote de piață*

(80) Cifrele referitoare la vânzări din tabelul de mai jos corespund volumului și valorii vânzărilor realizate către primul client independent pe piața Uniunii.

Volumul de vânzări către clienți independenți din UE	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	85	79	82
Variația anuală %		– 15,4 %	– 6,5 %	4,3 %
Valoarea vânzărilor către clienți independenți din UE (EUR)	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	102	85	88
Variația anuală %		1,6 %	– 16,6 %	3,9 %
Cota de piață a industriei din Uniune	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	88	87	88

Sursa: Eurostat și răspunsuri la chestionare.

(81) Volumele de vânzări și cota de piață au scăzut între 2007 și PA cu 18 % și, respectiv, 12 %. La începutul perioadei luate în considerare, între 2007 și 2008, în pofida unei creșteri a consumului la nivelul Uniunii, volumul de vânzări al industriei din Uniune a scăzut cu 15 %, iar cota de piață a industriei din Uniune a scăzut cu 12 %. În 2009, consumul la nivelul Uniunii a scăzut, ceea ce a determinat o nouă scădere de 6,5 % a volumelor de vânzări ale industriei din Uniune. În cursul PA, odată cu creșterea consumului la nivelul Uniunii, vânzările din Uniune au înregistrat, de asemenea, o ușoară creștere. Cu toate acestea, cota de piață a rămas stabilă din 2008 până la sfârșitul PA.

4.4.4. *Prețurile unitare medii ale industriei din Uniune*

Preț unitar, vânzări din UE către clienți independenți	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	120	107	107
Variația anuală %		20,1 %	– 10,8 %	– 0,4 %

Sursa: răspunsuri la chestionar.

(82) Între 2007 și 2008 prețurile au crescut în mod semnificativ, și anume cu 20 %. Trebuie precizat faptul că, în această perioadă, producătorii-exportatori au mărit, de asemenea, prețurile, însă într-o măsură mult mai mică decât industria din Uniune.

(83) În 2009, industria din Uniune a trebuit să reducă prețurile pentru a face față presiunii exercitate de creșterea importurilor din țările în cauză. În 2008, importurile originare din aceste țări au crescut cu 57 %, prețurile lor fiind în mod semnificativ mai mici decât cele practicate de industria din Uniune. Cu toate acestea, industria din Uniune nu a putut să reducă prețurile la același nivel ca producătorii-exportatori.

(84) În cursul PA, industria din Uniune și-a menținut prețurile la nivelul din 2009, ceea ce a generat o creștere generală a prețurilor cu 7 % în cursul perioadei luate în considerare.

4.4.5. *Stocuri*

(85) Stocurile industriei din Uniune au scăzut cu 33 % în cursul perioadei luate în considerare. În special între 2008 și PA, nivelurile stocurilor au scăzut în mod semnificativ cu 51 %.

Stocurile finale ale industriei din Uniune	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	128	86	67
Variația anuală %		27,7 %	– 33,0 %	– 21,1 %
Stocurile în raport cu producția	5,0 %	7,1 %	5,6 %	4,1 %

Sursa: Răspunsuri la chestionar.

4.4.6. *Ocuparea forței de muncă, salariile și productivitatea*

Ocuparea forței de muncă în industria din Uniune	2007	2008	2009	PA
Numărul total de angajați pentru produsul în cauză (inclusiv producătorii care nu s-au făcut cunoscuți) Indice: 2007 = 100	100	97	91	87
Salariu mediu per angajat (EUR) Indice: 2007 = 100	100	102	101	106
Productivitate (unitate/salariat) Indice: 2007 = 100	100	93	85	96

Sursa: Răspunsuri la chestionar.

(86) Din cauza reducerii activității industriei din Uniune, numărul de angajați s-a redus în consecință cu 13 % în cursul perioadei luate în considerare. Costurile forței de muncă per angajat au înregistrat o ușoară creștere de 6 % în timpul perioadei luate în considerare. Aceasta este considerată o creștere naturală și este inferioară ratei inflației înregistrate de-a lungul perioadei luate în considerare.

4.4.7. *Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capital*

Rentabilitatea vânzărilor UE către clienți independenți	2007	2008	2009	PA
Pierderi nete în % din cifra de afaceri Indice: 2007 = 100	100	76	408	236
Flux de lichidități negativ al industriei din Uniune (EUR) Indice: 2007 = 100	100	– 249	1 178	439
Flux de lichidități în % din vânzările UE către clienți independenți	– 1,3 %	3,7 %	– 24,5 %	– 7,9 %
Indice: 2007 = 100	100	– 285	1 899	609
Investițiile industriei din Uniune (EUR) Indice: 2007 = 100	100	56	68	65
Variația anuală %		– 43,8 %	20,6 %	– 4,2 %
Randament negativ al investițiilor industriei din Uniune Indice: 2007 = 100	100	136	510	320

Sursa: Răspunsuri la chestionar.

(87) Rentabilitatea industriei din Uniune a fost stabilită prin exprimarea profitului net înainte de impozitare (în cazul de față, a pierderii nete) realizat din vânzările de produs similar ca procentaj din cifra de afaceri corespunzătoare acestor vânzări. S-a stabilit că rentabilitatea industriei din Uniune era negativă de la începutul perioadei în cauză, în 2007, iar pe parcursul perioadei luate în considerare pierderile au crescut în mod semnificativ. Pierderile s-au diminuat în 2008, crescând din nou, în mod semnificativ, în 2009, pe perioada crizei economice generale. Redresarea economică resimțită în cursul PA a permis, totuși, industriei din Uniune să reducă pierderile legate de cifra de afaceri, însă nu a putut genera o revenire la niveluri pozitive ale profitului.

(88) Evoluția fluxului de lichidități, care reprezintă un indicator al capacității industriei de a-și autofinanța activitățile, reflectă într-o mare măsură evoluția rentabilității. Fluxul de lichidități a fost negativ în 2007 și a cunoscut o scădere semnificativă în timpul perioadei luate în considerare. Aceleași observații pot fi făcute referitor la randamentul investițiilor, care a indicat o evoluție negativă similară, în conformitate cu rezultatele negative obținute de industria din Uniune în cursul perioadei luate în considerare.

(89) Ca urmare a datelor prezentate mai sus, capacitatea industriei din Uniune de a investi a devenit limitată, deoarece fluxul de lichidități s-a deteriorat în mod semnificativ în cursul perioadei luate în considerare. În consecință, investițiile au scăzut cu aproximativ 35 % în cursul perioadei luate în considerare.

4.4.8. *Creșterea*

(90) Consumul la nivelul Uniunii a rămas destul de stabil în cursul perioadei luate în considerare. În schimb, volumul de vânzări și cota de piață a industriei din Uniune au scăzut în timpul acestei perioade cu 18 % și, respectiv, cu 12 %.

4.4.9. *Amploarea marjei de dumping reale*

(91) Date fiind volumul, cota de piață și prețurile importurilor care au făcut obiectul unui dumping, originare din țările în cauză, impactul marjelor de dumping reale asupra industriei din Uniune nu poate fi considerat ca fiind neglijabil.

4.5. **Concluzie privind prejudiciul**

(92) Ancheta a demonstrat că majoritatea indicatorilor de prejudiciu, precum producția (– 17 %), gradul de utilizare a capacității de producție (– 13 %), volumul de vânzări (– 18 %), cota de piață (– 12 %) și ocuparea forței de muncă (– 14 %), s-au degradat în decursul perioadei luate în considerare. În plus, indicatorii de prejudiciu referitori la performanța financiară a industriei din Uniune, cum ar fi fluxul de lichidități și rentabilitatea, au fost grav afectați. Aceasta înseamnă că posibilitatea industriei din Uniune de a mobiliza capital a fost subminată, în mod special în decursul PA.

(93) Date fiind argumentele de mai sus, s-a concluzionat că industria din Uniune a suferit un prejudiciu material, în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

5. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

5.1. **Introducere**

(94) În conformitate cu articolul 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază, s-a verificat dacă importurile care fac obiectul unui dumping ale produsului în cauză originar din țările în cauză au cauzat prejudicii industriei din Uniune într-o astfel de măsură încât să poată fi clasificate ca prejudicii materiale. În afara importurilor care fac obiectul unui dumping, au mai fost verificați și alți factori cunoscuți, care ar fi putut prejudicia în același timp industria din Uniune, pentru a se evita ca eventualul prejudiciu cauzat de acești alți factori să fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping.

5.2. **Efectul importurilor care fac obiectul unui dumping**

(95) Ancheta a arătat că, în timpul perioadei luate în considerare, consumul la nivelul Uniunii a rămas relativ stabil, în timp ce importurile care fac obiectul unui dumping, originare din țările în cauză au crescut în mod semnificativ în volum, și anume cu 57 %.

(96) Importurile care fac obiectul unui dumping, originare din țările în cauză au exercitat presiune asupra industriei din Uniune, mai ales în 2008, an în care aceste importuri au crescut cu 58 %. Tot în acest an, conform datelor Eurostat, prețurile practicate de țările în cauză erau cu mult inferioare prețurilor industriei din Uniune. În consecință, industria din Uniune a suferit o pierdere de aproximativ 12 % la nivelul cotei de piață, în timp ce țările în cauză au înregistrat o creștere de 54 % a cotei lor de piață.

(97) Pentru a face față acestei presiuni, industria din Uniune și-a redus prețurile în 2009. Deși volumul importurilor originare din țările în cauză a scăzut (– 6,7 %), în contextul recesiunii economice și a contractării pieței UE, prețul de import a scăzut mai mult decât prețul industriei din Uniune, ceea ce a împiedicat industria din Uniune să recupereze cota de piață pe care o pierduse.

(98) În timpul PA, industria din Uniune a trebuit să scadă în continuare prețurile, în timp ce subcotarea practicată de țările în cauză era în continuare de 3 %, conform datelor verificate privind exporturile. Volumul și valoarea vânzărilor industriei din Uniune au înregistrat o ușoară creștere (de 4,3 % și, respectiv, de 3,9 %), însă, chiar dacă s-a micșorat diferența de preț în raport cu prețul de import al țărilor în cauză, industria din Uniune nu a putut beneficia de o redresare la nivelul consumului, iar cota sa de piață a rămas neschimbată. În același timp, importurile originare din țările în cauză au înregistrat o creștere suplimentară în materie de volum (6,6 %) și cotă de piață (2 %) în timpul PA.

5.3. **Efectul altor factori**

(99) Ceilalți factori examinați în contextul legăturii de cauzalitate sunt importurile originare din alte țări, performanța la export a industriei din Uniune și efectul crizei economice.

5.3.1. *Importurile originare din alte țări (restul lumii – RL)*

Volumul importurilor din RL (Eurostat)	2007	2008	2009	PA
Tone	32 874	31 446	38 295	30 495
Indice: 2007 = 100	100	96	116	93
Variația anuală %		– 4,3 %	21,8 %	– 20,4 %
Cota de piață a RL	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	94	120	91
Variația anuală %		– 6,4 %	27,9 %	– 23,9 %
Preț mediu (EUR/tonă) în RL (Eurostat)	1 217	1 358	1 129	1 122
Indice: 2007 = 100	100	112	93	92
Variația anuală %		12 %	– 17 %	– 1 %

Sursa: Eurostat.

(100) Pe baza datelor Eurostat, volumul importurilor în Uniune de produs care face obiectul anchetei originar din țări terțe neimplicate în prezenta anchetă a scăzut cu 7 % în perioada luată în considerare. Cota de piață corespunzătoare a acestor țări terțe a scăzut, de asemenea, cu 9 %.

(101) Prețurile medii ale acestor importuri au fost superioare față de cele ale producătorilor-exportatori din țările în cauză și de cele ale industriei din Uniune.

(102) Pe baza constatărilor de mai sus, s-a concluzionat în mod provizoriu că importurile originare din aceste țări terțe nu au contribuit la prejudiciul material suferit de industria din Uniune.

5.3.2. *Performanța la export a industriei din Uniune*

Volumul de vânzări la export către clienți independenți	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	38	52	45
Variația anuală %		– 62,4 %	38,0 %	– 14,0 %
Valoarea vânzărilor la export către clienți independenți	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	78	74	76
Variația anuală %		– 21,6 %	– 5,9 %	3,5 %
Preț unitar, vânzări la export către clienți independenți	2007	2008	2009	PA
Indice: 2007 = 100	100	208	142	171
Variația anuală %		108,4 %	– 31,9 %	20,3 %

(103) În timpul perioadei luate în considerare, volumul vânzărilor la export înregistrat de industria din Uniune a scăzut cu 55 %. Impactul acestei scăderi a fost totuși parțial compensat de faptul că prețul de vânzare unitar mediu a crescut cu 71 % în cursul aceleiași perioade, limitând scăderea valorii vânzărilor la export la 24 %. Acest fenomen împreună cu faptul că vânzările la export reprezentau numai 5 % din totalul vânzărilor pe durata PA a condus la concluzia provizorie potrivit căreia performanța la export nu este un factor care rupe legătura de cauzalitate între prejudiciul suferit de industria din Uniune și importurile originare din țările în cauză.

5.3.3. *Impactul crizei economice*

(104) Criza economică a contribuit la scăderea consumului la nivelul Uniunii și la generarea unei presiuni asupra prețurilor. Nivelul scăzut al cererii de produs care face obiectul anchetei a dus la scăderea producției industriei din Uniune și a contribuit parțial la scăderea prețurilor de vânzare.

(105) În condiții economice normale și în absența presiunii puternice asupra prețurilor, precum și a nivelurilor ridicate ale importurilor cauzate de importuri care făceau obiectul unui dumping, industria din Uniune s-ar fi putut confrunta cu anumite dificultăți din cauza scăderii consumului și a creșterii costurilor de producție unitare fixe ca urmare a gradului scăzut de utilizare a capacității de producție constatat între 2007 și PA. Totuși, importurile care au făcut obiectul unui dumping au amplificat efectul recesiunii economice și nu au permis stabilirea unui preț de vânzare mai mare decât prețul de cost.

(106) Pe baza celor menționate mai sus, rezultă că scăderea cererii la nivelul Uniunii, coroborată cu impactul crizei economice a contribuit la apariția prejudiciului suferit de industria din Uniune. Cu toate acestea, se consideră că acest lucru nu rupe legătura de cauzalitate stabilită în raport cu importurile la prețuri mici care fac obiectul unui dumping, originare din țările în cauză.

5.4. **Concluzie privind legătura de cauzalitate**

(107) Analiza anterioară a demonstrat că, pe parcursul perioadei luate în considerare, a existat o creștere substanțială, atât a volumului, cât și a cotei de piață a importurilor la prețuri scăzute care au făcut obiectul unui dumping, originare din țările în cauză. În plus, s-a constatat că aceste importuri s-au realizat la prețuri de dumping inferioare prețurilor facturate de industria din Uniune pentru tipurile de produse similare pe piața Uniunii.

(108) Această creștere a volumului și a cotei de piață a importurilor la preț scăzut care au făcut obiectul unui dumping, originare din țările în cauză a coincis cu o scădere generală și continuă a consumului la nivelul Uniunii în decursul perioadei luate în considerare, dar și cu evoluția negativă a cotei de piață a industriei din Uniune în decursul aceleiași perioade. În plus, începând din 2008, odată cu încetinirea economică globală și scăderea consumului la nivelul Uniunii, exportatorii din țările în cauză au reușit să își mențină cota de piață reducându-și prețurile, în continuare inferioare prețurilor Uniunii. În același timp, s-a observat o continuare a evoluției negative a cotei de piață a industriei din Uniune, precum și a principalilor indicatori ai situației economice a acesteia. Într-adevăr, pe parcursul perioadei luate în considerare, creșterea importurilor la preț scăzut care au făcut obiectul unui dumping, originare din India, Indonezia și Malaysia, care au subcotat în mod constant prețurile industriei din Uniune, a condus la o scădere a rentabilității industriei din Uniune, ceea ce a provocat pierderi importante în cursul PA.

(109) Examinarea celorlalți factori cunoscuți care ar fi putut produce prejudicii industriei din Uniune a arătat că acești factori nu par să fie de așa natură încât să rupă legătura de cauzalitate stabilită între importurile originare din țările în cauză care au făcut obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

(110) Pe baza analizei de mai sus, care a evidențiat și separat în mod adecvat efectele tuturor factorilor cunoscuți asupra situației industriei din Uniune de efectele prejudiciabile ale importurilor care au făcut obiectul unui dumping, s-a concluzionat cu titlu provizoriu că importurile care au făcut obiectul unui dumping, originare din India, Indonezia și Malaysia, au cauzat un prejudiciu material industriei din Uniune în sensul articolului 3 alineatul (6) din regulamentul de bază.

6. INTERESUL UNIUNII

6.1. Observație preliminară

(111) În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, s-a analizat dacă, în pofida concluziilor provizorii privind dumpingul prejudiciabil, existau motive imperioase pentru a se concluziona că nu este în interesul Uniunii să se adopte măsuri antidumping provizorii în cazul de față. Analiza interesului Uniunii s-a bazat pe aprecierea tuturor diferitelor interese implicate, inclusiv cele ale industriei din Uniune, ale importatorilor și ale utilizatorilor produsului în cauză.

6.2. Industria din Uniune

(112) Industria din Uniune a suferit un prejudiciu material din cauza importurilor din India, Indonezia și Malaysia care au făcut obiectul unui dumping. Se reamintește faptul că majoritatea indicatorilor de prejudiciu au prezentat o evoluție negativă pe parcursul perioadei luate în considerare. În special, indicatorii de prejudiciu referitori la performanța financiară a industriei din Uniune, cum ar fi fluxul de lichidități, randamentul investițiilor și rentabilitatea au fost grav afectați. În absența măsurilor, este foarte probabil ca deteriorarea situației economice a industriei din Uniune să se agraveze.

(113) Este de așteptat ca instituirea taxelor antidumping provizorii să restabilească condițiile comerciale autentice pe piața Uniunii, permițând industriei din Uniune să alinieze prețurile produsului care face obiectul anchetei pentru a reflecta costurile diferitelor componente și condițiile de piață. Este de așteptat ca instituirea măsurilor provizorii să permită industriei din Uniune să-și recâștige cel puțin parțial cota de piață pierdută în cursul perioadei luate în considerare, cu impact ulterior pozitiv asupra situației financiare și a rentabilității sale.

(114) Prin urmare, s-a concluzionat că instituirea de măsuri antidumping provizorii asupra importurilor de produs care face obiectul anchetei originar din India, Indonezia și Malaysia ar fi în interesul industriei din Uniune.

6.3. Importatori

(115) S-au trimis chestionare la 21 de importatori din Uniune. Numai doi importatori au cooperat la anchetă, ambii situați în Regatul Unit și reprezentând împreună 0,3 % din totalul importurilor originare din țările în cauză în cursul PA. Doar cel mai important dintre cei doi importatori a făcut obiectul unei vizite. Cu toate acestea, la fața locului importatorul respectiv a refuzat să acorde accesul la conturile sale și, prin urmare, informațiile relevante nu au putut fi verificate. Totuși, a fost clar faptul că, deși instituirea măsurilor antidumping ar genera costuri mai mari pentru această societate, nu ar constitui însă o problemă foarte gravă în ceea ce privește activitățile sale, chiar și în raport cu aceiași clienți sau, dacă este necesar, în ceea ce privește schimbarea domeniului său de activitate.

(116) Pe baza informațiilor disponibile, s-a concluzionat că, deși impunerea de măsuri antidumping provizorii ar avea un impact negativ asupra importatorului mai sus menționat, acesta ar trebui să fie în situația de a transfera cel puțin o parte din creșterea costurilor către clienții săi și/sau de a se orienta către alte surse de aprovizionare. Prin urmare, impunerea de măsuri provizorii nu ar trebui să aibă un impact negativ semnificativ asupra importatorilor.

6.4. Utilizatori

(117) Utilizatorii de produs care face obiectul anchetei s-au arătat foarte interesați de acest caz. Din cei 97 de utilizatori contactați, 21 au cooperat la anchetă. Utilizatorii care au cooperat la anchetă reprezentau 25 % din importurile în Uniune de produs în cauză în timpul PA. Aceste societăți sunt implantate în întreaga Uniune și sunt prezente în sectoarele legate de produsele de îngrijire personală, produsele de menaj și detergenții industriali.

(118) Din cele 21 de societăți, cele 5 care au făcut obiectul unei vizite reprezentau 18 % din totalitatea importurilor în UE de produs care face obiectul anchetei originar din țările în cauză în cursul perioadei de anchetă. Pe baza informațiilor verificate, se pare că acea proporție reprezentată de produsul care face obiectul anchetei în costurile de producție ale acestor societăți este semnificativă, fiind cuprinsă între 10 % și 20 %, în funcție de produsul final.

(119) În trei dintre cele cinci societăți vizitate, aproximativ 15 % din numărul total de angajați lucrează în sectoare care utilizează produsul în cauză. Într-una dintre aceste societăți, acest procentaj este de aproximativ 70 %. În ceea ce privește ultima societate, nu a fost posibilă obținerea acestei informații din cauza structurii complexe a societății respective și a varietății produselor acesteia.

(120) În cursul perioadei de anchetă, proporția medie a activităților care utilizau produsul care face obiectul anchetei din totalul activităților se ridica la 22 % pentru societățile care au făcut obiectul unei vizite, în timp ce marja de profit medie a acestor activități era de aproximativ 6 %. Pe baza acestor date și având în vedere nivelul relativ scăzut al măsurilor propuse, s-a estimat că impactul taxelor antidumping provizorii asupra importurilor originare din țările în cauză era în general destul de limitat. Anumiți utilizatori au afirmat că instituirea de măsuri antidumping ar crea probleme de disponibilitate a produsului care face obiectul anchetei în Uniune, ținând cont de faptul că există doar doi mari producători în Uniune, iar cererea de produs care face obiectul anchetei se află într-o continuă creștere. Cu toate acestea, ar trebui precizat faptul că nivelul relativ scăzut al măsurilor propuse nu ar trebui să excludă posibilitatea de a importa produsul care face obiectul anchetei din țările în cauză. În plus, cei doi producători din Uniune nu și-au exploatat la maximum capacitatea de producție în cursul perioadei luate în considerare. În afară de aceasta, este în continuare posibil să se efectueze importuri din alte țări terțe care nu fac obiectul acestor măsuri. În consecință, acest argument a fost respins.

(121) Ținând cont de cele de mai sus, chiar dacă este probabil ca majoritatea utilizatorilor să fie afectați negativ din cauza măsurilor asupra importurilor originare din țările în cauză, impactul general pare să fie limitat. Prin urmare, s-a concluzionat în mod provizoriu că, pe baza informațiilor disponibile, măsurile antidumping instituite asupra importurilor de produs care face obiectul anchetei originar din țările în cauză nu vor avea un impact negativ semnificativ asupra utilizatorilor produsului în cauză.

6.5. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(122) Ținând seama de cele menționate anterior și pe baza informațiilor disponibile privind interesul Uniunii, s-a concluzionat cu titlu provizoriu că, în general, nu există motive imperioase împotriva instituirii de măsuri provizorii asupra importurilor de produs care face obiectul anchetei originar din țările în cauză.

7. **MĂSURI ANTIDUMPING PROVIZORII**

(123) Ținând seama de concluziile privind dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii, ar trebui instituite măsuri antidumping provizorii pentru a se preveni agravarea prejudiciului cauzat industriei din Uniune de importurile care fac obiectul unui dumping.

7.1. **Nivelul de eliminare a prejudiciului**

(124) Pentru a determina nivelul acestor măsuri, s-a ținut cont de marjele de dumping constatate și de valoarea taxei necesare pentru a elimina prejudiciul suferit de industria din Uniune.

(125) Pentru calcularea valorii taxei necesare pentru a elimina efectele dumpingului prejudiciabil, s-a considerat că orice măsură ar trebui să permită industriei din Uniune să-și acopere costurile de producție și să realizeze un profit înainte de impozitare, profit pe care o industrie de acest tip ar putea să îl obțină în mod rezonabil în acest sector, în condiții de concurență normală, adică în absența importurilor care fac obiectul unui dumping, din vânzările de produs similar în Uniune.

(126) Prin urmare, nivelul de eliminare a prejudiciului a fost calculat pe baza unei comparații între prețul mediu al importurilor care au făcut obiectul unui dumping și prețul indicativ al industriei din Uniune. Prețul indicativ a fost stabilit prin calcularea pragului de rentabilitate a vânzărilor industriei din Uniune (întrucât aceasta a semnalat existența unor pierderi pe durata PA) și prin adăugarea la acest preț de vânzare a unei marje de profit indicative. Industria din Uniune a afirmat că ar fi adecvată o marjă de profit indicativă de 15 %, însă nu a fost în măsură să justifice această afirmație. Prin urmare, marja de profit indicativă a fost stabilită provizoriu la 7,7 %, ceea ce corespunde ultimei marje de profit realizate de către unul dintre reclamanți în cursul ultimului an rentabil înainte de perioada luată în considerare.

(127) Marja de subcotare medie a fost fixată la 24,2 % pentru India, 9,1 % pentru Indonezia și 25,7 % pentru Malaysia.

7.2. **Măsuri provizorii**

(128) Prin prisma celor de mai sus și în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază, se consideră că ar trebui instituită o taxă antidumping provizorie asupra importurilor de produs în cauză originar din India, Indonezia și Malaysia la cel mai scăzut nivel de eliminare a prejudiciului și dumpingului constatat, în conformitate cu regula taxei celei mai mici. În toate cazurile, cu excepția unuia, nivelurile taxei antidumping provizorii se bazează pe marja de dumping.

(129) Pe baza celor prezentate mai sus, nivelurile taxelor antidumping propuse, exprimate în procente din prețul CIF franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire, se stabilesc în mod provizoriu după cum urmează:

Țara	Societatea	Taxă antidumping provizorie %
India	VVF Limited	4,8
	Toate celelalte societăți	9,3
Indonezia	P.T. Ecogreen Oleochemicals	6,3
	P.T. Musim Mas	4,3
	Toate celelalte societăți	7,6
Malaysia	KL-Kepong Oleomas (KLK)	5,0
	Emery	5,3
	Toate celelalte societăți	13,8

(130) Pentru fiecare societate, nivelurile individuale ale taxei antidumping menționate în prezentul regulament au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei anchete. Prin urmare, ele reflectă situația constatată în cursul anchetei în legătură cu societățile respective. Aceste niveluri ale taxei (spre deosebire de taxa națională aplicabilă „tuturor celorlalte societăți") se aplică astfel exclusiv importurilor de produse originare din țările în cauză și fabricate de societățile și, prin urmare, de entitățile juridice specifice menționate. Produsele importate fabricate de orice altă societate care nu este menționată în mod specific, cu nume și adresă, în dispozitivul prezentului regulament, inclusiv entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, nu pot beneficia de aceste niveluri și sunt supuse nivelului taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți".

(131) Orice cerere de aplicare a acestor niveluri individuale ale taxei antidumping (de exemplu, în urma unei schimbări a denumirii entității sau a înființării unor noi entități de producție sau de vânzare) ar trebui să fie adresată imediat Comisiei ([1]) și să conțină toate informațiile relevante privind, în special, orice modificare a activităților societății în ceea ce privește producția și vânzările interne și la export care rezultă, de exemplu, în urma acestei schimbări a denumirii sau în urma modificării respective a entităților de producție și de vânzare. Regulamentul va fi modificat, după caz, prin actualizarea listei societăților care beneficiază de niveluri individuale ale taxei.

(132) Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a taxei antidumping, nivelul taxei reziduale ar trebui să se aplice nu numai producătorilor-exportatori necooperanți, ci și acelor producători care nu au realizat exporturi către Uniune în cursul PA.

(133) În interesul unei bune administrări, ar trebui să se stabilească o perioadă în decursul căreia părțile interesate care s-au făcut cunoscute în termenul specificat în avizul de deschidere să își poată face cunoscute în scris punctele de vedere și să poată solicita o audiere. În afară de aceasta, trebuie să se precizeze că respectivele concluzii privind instituirea de taxe adoptate în sensul prezentului regulament sunt provizorii și pot fi reexaminate pentru instituirea oricăror măsuri definitive,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping provizorie asupra importurilor de alcooli grași saturați având lungimi ale lanțului de atomi de carbon de C8, C10, C12, C14, C16 sau C18 (fără a include izomerii cu catenă ramificată), incluzând alcooli grași saturați individuali (denumiți și „monocatenari") și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (categorizate adesea ca C8-C10), amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (categorizate adesea ca C12-C14) și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C16-C18, provenind din India, Indonezia și Malaysia și încadrându-se în prezent la codurile NC ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 și ex 3823 70 00 (codurile TARIC 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 și 3823 70 00 91).

(2) Nivelul taxei antidumping provizorii care se aplică la prețul net franco frontieră a Uniunii, înainte de vămuire se stabilește pentru produsele descrise la alineatul (1) și fabricate de către societățile enumerate mai jos după cum urmează:

Țara	Societatea	Taxă antidumping provizorie %	Cod adițional TARIC
India	VVF Limited, Sion (East), Mumbai	4,8	B110
	Toate celelalte societăți	9,3	B999
Indonezia	PT. Ecogreen Oleochemicals, Kabil, Batam	6,3	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	4,3	B112
	Toate celelalte societăți	7,6	B999
Malaysia	KL-Kepong Oleomas Sdn Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	5,0	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	5,3	B114
	Toate celelalte societăți	13,8	B999

(3) Punerea în liberă circulație în Uniune a produsului menționat la alineatul (1) este condiționată de depunerea unei garanții echivalente cu valoarea taxei provizorii.

(4) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Fără a aduce atingere articolului 20 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului, părțile interesate pot solicita să fie informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora a fost adoptat prezentul regulament, își pot prezenta în scris punctele de vedere și pot înainta o cerere pentru a fi audiate de către Comisie, în termen de o lună de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

În temeiul articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului, părțile în cauză pot prezenta observații privind aplicarea prezentului regulament în termen de o lună de la data intrării sale în vigoare.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 din prezentul regulament se aplică pe o perioadă de șase luni.

([1]) Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția H, Birou Nerv-105, B-1049 Bruxelles.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 mai 2011.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 447/2011 AL COMISIEI

din 6 mai 2011

privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun [1], în special articolul 9 alineatul (1) litera (a),

întrucât:

(1) Pentru a asigura aplicarea uniformă a Nomenclaturii combinate anexate la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87, este necesar să se adopte măsuri privind clasificarea mărfurilor menționate în anexa la prezentul regulament.

(2) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 stabilește regulile generale pentru interpretarea Nomenclaturii combinate. Aceste reguli se aplică, de asemenea, oricăror alte nomenclaturi bazate integral sau parțial pe aceasta sau care îi adaugă acesteia subdiviziuni suplimentare și care sunt stabilite prin dispoziții UE specifice, în vederea aplicării de măsuri tarifare sau de altă natură privind comerțul cu mărfuri.

(3) În temeiul acestor reguli generale, mărfurile descrise în coloana 1 a tabelului din anexă trebuie clasificate la codurile NC indicate în coloana 2, pe baza motivelor care figurează în coloana 3 a aceluiași tabel.

(4) Este necesar să se prevadă posibilitatea invocării în continuare de către titular, în temeiul articolului 12 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar [2], pentru o perioadă de trei luni, a informațiilor tarifare obligatorii care au fost furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre în ceea ce privește clasificarea mărfurilor în Nomenclatura combinată, dar care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament.

(5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului Codului vamal,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Mărfurile descrise în coloana 1 a tabelului din anexă se clasifică în Nomenclatura combinată la codurile NC indicate în coloana 2 a aceluiași tabel.

Articolul 2

Informațiile tarifare obligatorii furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament pot fi invocate în continuare pentru o perioadă de trei luni, în temeiul articolului 12 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 mai 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Algirdas ŠEMETA
Membru al Comisiei

[1] JO L 256, 7.9.1987, p. 1.

[2] JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

ANEXĂ

Descrierea mărfurilor	Clasificare (cod NC)	Motive
(1)	(2)	(3)
Frunze de viță-de-vie umplute, în conservă, gata pentru consum. Produsul este făcut dintr-un amestec de orez, ceapă, ulei de soia, sare, acid citric, piper negru, mentă și mărar, înfășurat în frunze de viță-de-vie. Compoziție (procent din greutate): — orez: aproximativ 50; — frunze de viță-de-vie: aproximativ 15; — ceapă: aproximativ 9; — alte ingrediente: ulei, sare, condimente și apă.	1904 90 10	Clasificarea se stabilește pe baza regulilor generale 1, 3(b) și 6 pentru interpretarea Nomenclaturii combinate și pe baza textului codurilor NC 1904, 1904 90 și 1904 90 10. Caracterul esențial al produsului este conferit de componenta orez. Având în vedere caracteristicile produsului, acesta trebuie clasificat conform regulii generale 3(b) la poziția 1904.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 448/2011 AL COMISIEI

din 6 mai 2011

de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (IGP)]

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ([1]), în special articolul 7 alineatul (4) primul paragraf,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, cererea de înregistrare a denumirii „Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias)", depusă de Grecia, a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]).

(2) Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, această denumire trebuie, prin urmare, înregistrată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 mai 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

([1]) JO L 93, 31.3.2006, p. 12.
([2]) JO C 233, 28.8.2010, p. 20.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.6. Fructe, legume și cereale în stare proaspătă sau prelucrate

GRECIA

Σταφίδα Ηλείας (Stafida Ilias) (IGP)

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 449/2011 AL COMISIEI

din 6 mai 2011

de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (DOP), 龙井茶 (Longjing Cha) (DOP), 琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (DOP), 蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (IGP)]

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ([1]), în special articolul 7 alineatul (4) primul paragraf,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, cererile de înregistrare a denumirilor „陕西苹果 (Shaanxi ping guo)", „龙井茶 (Longjing Cha)", „琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You)" și „蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao)" depuse de Republica Populară Chineză au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]).

(2) Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, aceste denumiri trebuie, prin urmare, înregistrate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirile care figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 mai 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

([1]) JO L 93, 31.3.2006, p. 12.
([2]) JO C 252, 18.9.2010, p. 16; JO C 254, 22.9.2010, p. 6; JO C 257, 24.9.2010, p. 3; JO C 257, 24.9.2010, p. 7.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.6. Fructe, legume și cereale în stare proaspătă sau prelucrate

REPUBLICA POPULARĂ CHINEZĂ

琯溪蜜柚 (Guanxi Mi You) (DOP)

蠡县麻山药 (Lixian Ma Shan Yao) (IGP)

陕西苹果 (Shaanxi ping guo) (DOP)

Clasa 1.8. Alte produse din anexa I la tratat (condimente etc.)

REPUBLICA POPULARĂ CHINEZĂ

龙井茶 (Longjing Cha) (DOP)

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 450/2011 AL COMISIEI

din 10 mai 2011

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ([1]),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ([2]), în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 11 mai 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 mai 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

([1]) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.
([2]) JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe [1]	Valoare forfetară de import
0702 00 00	JO	78,3
	MA	46,2
	TN	107,9
	TR	82,0
	ZZ	78,6
0707 00 05	TR	76,8
	ZZ	76,8
0709 90 70	MA	86,8
	TR	123,0
	ZZ	104,9
0709 90 80	EC	27,0
	ZZ	27,0
0805 10 20	EG	51,1
	IL	59,9
	MA	47,9
	TN	54,9
	TR	72,0
	ZZ	57,2
0805 50 10	TR	49,8
	ZZ	49,8
0808 10 80	AR	68,7
	BR	72,9
	CA	107,1
	CL	82,9
	CN	102,2
	NZ	116,8
	US	143,8
	UY	71,0
	ZA	76,2
	ZZ	93,5

[1] Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2011/58/UE A COMISIEI

din 10 mai 2011

de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea reînnoirii includerii substanței active carbendazim

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar [1], în special articolul 6 alineatul (1),

întrucât:

(1) Includerea substanței active carbendazim în anexa I la Directiva 91/414/CEE expiră la 13 iunie 2011.

(2) La cerere, includerea unei substanțe active poate fi reînnoită pentru o perioadă care să nu depășească zece ani. La 6 august 2007, Comisia a primit o astfel de cerere din partea solicitantului cu privire la reînnoirea includerii acestei substanțe.

(3) La 10 ianuarie 2008, solicitantul a transmis statului membru raportor, Germania, informații în sprijinul cererii sale de reînnoire a includerii substanței active carbendazim.

(4) Statul membru raportor a întocmit un proiect de raport de reevaluare, cu privire la care solicitantul a transmis observații la 13 mai 2009, și care, după finalizare, a fost transmis solicitantului și Comisiei, la 24 iulie 2009. Pe lângă evaluarea substanței, raportul cuprinde o listă cu studiile pe care statul membru raportor s-a bazat la întocmirea evaluării sale.

(5) La 28 iulie 2009, Comisia a transmis proiectul raportului de reevaluare Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare: „Autoritatea") și statelor membre în vederea unor eventuale observații.

(6) La cererea Comisiei, proiectul raportului de reevaluare a fost evaluat *inter pares* de statele membre și de Autoritate și a făcut obiectul unor observații din partea solicitantului la 14 decembrie 2009. La 30 aprilie 2010, Autoritatea a prezentat Comisiei concluzia sa cu privire la evaluarea *inter pares* a riscului asociat substanței carbendazim [2]. După ce solicitantului i s-a oferit posibilitatea de a formula observații și ținând cont de aceste observații, transmise la 31 mai 2010, proiectul raportului de reevaluare și concluzia Autorității au fost examinate de statele membre și de Comisie în cadrul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, fiind finalizate la 23 noiembrie 2010, sub forma raportului de examinare al Comisiei pentru substanța activă carbendazim.

(7) Diferitele examinări efectuate au relevat că este de așteptat ca produsele de protecție a plantelor care conțin carbendazim să continue să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 91/414/CEE în ceea ce privește utilizările examinate și prezentate în detaliu în raportul de examinare al Comisiei. Prin urmare, este adecvat să se reînnoiască includerea substanței active carbendazim în anexa I la Directiva 91/414/CEE, pentru a se asigura că produsele de protecție a plantelor care conțin această substanță activă pot continua să fie autorizate, dacă îndeplinesc cerințele din directiva respectivă. În afară de utilizările specificate în cazul primei includeri, solicitantul susține în dosarul său de reînnoire și utilizarea la culturile de sfeclă furajeră. Având în vedere informațiile suplimentare furnizate de solicitant, utilizarea la culturile de sfeclă furajeră ar trebui adăugată în lista cu utilizările care pot fi autorizate.

(8) Articolul 5 alineatul (4) din Directiva 91/414/CEE prevede că includerea unei substanțe în anexa I poate face obiectul unor restricții. Pentru a reflecta în mod corect nivelul înalt de protecție a sănătății umane și animale, precum și a mediului, pe care Uniunea se străduiește să-l atingă, este necesar ca utilizările substanței active carbendazim să fie limitate la cele care au fost efectiv evaluate și care sunt considerate conforme cerințelor specificate la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 91/414/CEE. Aceasta implică faptul că utilizările care nu figurează în lista de utilizări specificată în anexa I la directiva respectivă nu pot fi autorizate dacă nu sunt adăugate în prealabil în lista respectivă. Este adecvat să fie fixate limite maxime pentru conținutul a două impurități relevante, 2-amino-3-hidroxifenazină (AHF) și 2,3-diaminofenazină (DAF), din produsele comerciale conținând carbendazim.

[1] JO L 230, 19.8.1991, p. 1.

[2] Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară: *Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance carbendazim* (Concluzia evaluării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active carbendazim) *EFSA Journal 2010; 8(5):1598*.

(9) Fără a se aduce atingere concluziei specificate în considerentul 8, este adecvat să se obțină informații suplimentare cu privire la anumite aspecte specifice. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 91/414/CEE prevede că includerea unei substanțe în anexa I poate face obiectul unor condiții. Prin urmare, este adecvat să se ceară solicitantului să furnizeze informații suplimentare cu privire la degradarea aerobă în sol, la riscul pe termen lung pentru păsări și la relevanța unei a treia impurități, denumită, din motive de confidențialitate, AEF037197. În plus, ar trebui să se ceară solicitantului să examineze studiile incluse în lista din proiectul raportului de reevaluare din 16 iulie 2009 (volumul 1, nivelul 4 „Alte informații", pp. 155 – 157).

(10) Mai multe state membre și-au exprimat preocuparea cu privire la profilul de risc al acestei substanțe. Preocupări similare au fost exprimate cu ocazia primei includeri. Dosarul de reînnoire se bazează, parțial, pe informațiile cu privire la toxicitate utilizate în cursul evaluării dosarului transmis în vederea includerii inițiale a acestei substanțe. Includerea inițială a fost limitată la o perioadă de trei ani ([1]). Ar trebui să se țină seama și de gradul tot mai mare de conștientizare a necesității de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și animale, precum și un mediu sustenabil. Prin urmare, este adecvat ca perioada de reînnoire a includerii să fie limitată la trei ani și jumătate.

(11) La fel ca în cazul tuturor substanțelor incluse în anexa I la Directiva 91/414/CEE, statutul substanței active carbendazim ar putea fi revizuit în temeiul articolului 5 alineatul (5) din directiva respectivă, în lumina oricăror noi informații disponibile, cum sunt cele obținute din evaluarea ei, în prezent în curs de desfășurare, în cadrul Directivei 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive ([2]), precum și pe baza revizuirii literaturii științifice relevante.

(12) Ar trebui să treacă o perioadă de timp rezonabilă înainte de reînnoirea includerii unei substanțe active în anexa I la Directiva 91/414/CEE, pentru a permite statelor membre și părților interesate să se pregătească în vederea respectării noilor cerințe care decurg din reînnoirea includerii.

(13) Fără a aduce atingere obligațiilor definite în Directiva 91/414/CEE în cazul reînnoirii includerii unei substanțe active în anexa I a respectivei directive, statele membre ar trebui să dispună de o perioadă de șase luni după reînnoire pentru a revizui autorizațiile produselor de protecție a plantelor care conțin carbendazim, pentru a se asigura că cerințele menționate în Directiva 91/414/CEE, în special la articolul 13, precum și condițiile relevante menționate în anexa I la respectivă directivă, continuă să fie respectate. În funcție de situație, statele membre ar trebui să reînnoiască, dacă este cazul cu modificări, sau să refuze să reînnoiască autorizațiile. Prin derogare de la termenul respectiv, ar trebui acordată o perioadă mai lungă pentru transmiterea și evaluarea actualizării dosarului complet la care se face referire în anexa III pentru fiecare produs de protecție a plantelor și pentru fiecare utilizare preconizată, în conformitate cu principiile uniforme menționate în Directiva 91/414/CEE.

(14) Prin urmare, Directiva 91/414/CEE ar trebui modificată în consecință.

(15) Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală nu a emis un aviz în termenul stabilit de președintele său și, prin urmare, Comisia a înaintat Consiliului o propunere privind aceste măsuri. Întrucât, la expirarea perioadei menționate la articolul 19 alineatul (2) paragraful al doilea din Directiva 91/414/CEE, Consiliul nici nu a adoptat măsurile propuse, nici nu a indicat că se opune lor, aceste măsuri se adoptă de către Comisie,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexa I la Directiva 91/414/CEE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

Statele membre adoptă și publică, până la 30 noiembrie 2011 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.

Statele membre aplică aceste acte începând cu 1 decembrie 2011.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 3

(1) În conformitate cu Directiva 91/414/CEE, statele membre, după caz, modifică sau retrag până la 1 decembrie 2011 autorizațiile existente pentru produsele de protecție a plantelor care conțin carbendazim.

([1]) Directiva 2006/135/CE a Comisiei din 11 decembrie 2006 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea înscrierii substanței active carbendazim (JO L 349, 12.12.2006, p. 37).

([2]) JO L 123, 24.4.1998, p. 1.

Până la data respectivă, statele membre verifică, în special, dacă substanța activă carbendazim respectă condițiile din anexa I la directiva respectivă, cu excepția celor din partea B a rubricii referitoare la respectiva substanță activă, precum și dacă titularul autorizației deține sau are acces la un dosar care îndeplinește cerințele din anexa II la directiva respectivă, în conformitate cu condițiile menționate la articolul 13 al directivei respective.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), pentru fiecare produs de protecție a plantelor autorizat care conține carbendazim, fie ca substanță activă unică, fie ca una dintr-o serie de substanțe active, toate fiind incluse în lista din anexa I la Directiva 91/414/CEE până la 1 iunie 2011 cel târziu, statele membre, în situația în care este necesar, reevaluează produsele ținând cont de evoluțiile cunoștințelor științifice și tehnice și în conformitate cu principiile uniforme menționate în anexa VI la Directiva 91/414/CEE, pe baza unui dosar care îndeplinește cerințele din anexa III la directiva respectivă și luând în considerare partea B a rubricii din anexa I la directiva respectivă referitoare la carbendazim. Pe baza respectivei evaluări, statele membre stabilesc dacă produsul continuă să respecte condițiile menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (e) din Directiva 91/414/CEE. Pe baza celor stabilite, după caz, statele membre modifică sau retrag autorizația, până la 1 decembrie 2013.

Articolul 4

Prezenta directivă intră în vigoare la data de 1 iunie 2011.

Articolul 5

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 10 mai 2011.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

ANEXĂ

În anexa I la Directiva 91/414/CEE, rândul nr. 149 se înlocuiește cu următorul text:

Nr.	Denumire comună, numere de identificare	Denumire IUPAC	Puritate ([1])	Intrare în vigoare	Expirarea includerii	Dispoziții specifice
„149	Carbendazim Nr. CAS 10605-21-7 Nr. CIPAC 263	Metil benzimidazol-2-il carbamat	≥ 980 g/kg Impurități relevante 2-amino-3-hidroxifenazină (AHF): nu mai mult de 0,0005 g/kg 2,3-diaminofenazină (DAF): nu mai mult de 0,003 g/kg	1 iunie 2011	30 noiembrie 2014	PARTEA A Pot fi autorizate doar utilizările ca fungicid pentru următoarele culturi: — cereale; — semințe de rapiță; — sfeclă de zahăr și furajeră; — porumb, în cantități care nu depășesc: — 0,25 kg de substanță activă la hectar și pe aplicare pentru cereale și semințe de rapiță; — 0,075 kg de substanță activă la hectar și pe aplicare pentru sfeclă de zahăr și furajeră; — 0,1 kg de substanță activă la hectar și pe aplicare pentru porumb. Următoarele utilizări nu se autorizează: — aplicarea aeriană; — aplicarea cu ajutorul unor pulverizatoare de spate și a unor aparate manevrate manual, nici de către amatori, nici de către utilizatori profesioniști; — grădinărit de casă. Statele membre se asigură că sunt aplicate toate măsurile corespunzătoare de reducere a riscului. Trebuie acordată o atenție specială protecției: — organismelor acvatice. Trebuie aplicate măsuri corespunzătoare de reducere a derivei pentru a reduce la minimum expunerea apelor de suprafață. Aceste măsuri pot include doar păstrarea unei distanțe între suprafețele tratate și apele de suprafață sau această măsură în combinație cu alte tehnici și dispozitive de reducere a derivei;

Nr.	Denumire comună, numere de identificare	Denumire IUPAC	Puritate ([1])	Intrare în vigoare	Expirarea includerii	Dispoziții specifice
						— râmelor și a altor macroorganisme din sol. Condițiile de autorizare includ măsuri de reducere a riscului, cum sunt selectarea celei mai favorabile combinații privind numărul și timpii de aplicare, precum și, dacă este cazul, a gradului de concentrare a substanței active; — păsărilor (risc pe termen lung). În funcție de rezultatele evaluării riscului pentru utilizări specifice, pot deveni necesare măsuri țintite de limitare a riscului, pentru a reduce expunerea la minimum; — operatorilor, care trebuie să poarte îmbrăcăminte protectoare adecvată, în special mănuși, salopete, cizme din cauciuc, protecție pentru față sau ochelari de protecție în timpul operațiilor de amestecare, încărcare, aplicare și curățare a echipamentelor, cu excepția cazului în care expunerea la substanță este înlăturată în mod corespunzător prin însăși modul de proiectare și de fabricare a echipamentelor sau prin montarea unor componente de protecție specifice pe aceste echipamente. PARTEA B Pentru punerea în aplicare a principiilor uniforme menționate în anexa VI, se ține seama de concluziile raportului de examinare privind substanța activă carbendazim, în special de apendicele I și II. Statele membre în cauză cer solicitantului să furnizeze Comisiei: — până la 1 decembrie 2011 cel mai târziu, informații cu privire la relevanța toxicologică și ecotoxicologică a impurității AEF037197; — până la 1 iunie 2012 cel mai târziu, examinarea studiilor incluse în lista din proiectul raportului de reevaluare din 16 iulie 2009 (volumul 1, nivelul 4 «Alte informații», pp. 155 – 157); — până la 1 iunie 2013 cel mai târziu, informații cu privire la soarta și comportamentul acestei substanțe (ruta degradării aerobe în sol), precum și la riscul pe termen lung pentru păsări.”

([1]) Detalii suplimentare privind identitatea și specificațiile substanței active se găsesc în raportul de reexaminare.

DECIZII

DECIZIA COMISIEI

din 26 mai 2010

privind ajutorul de stat sub forma unui acord fiscal tranzacțional pus în aplicare de Belgia în favoarea societății Umicore SA (fostă „Union Minière SA") [ajutor de stat C 76/03 (ex NN 69/03)]

[notificată cu numărul C(2010) 2538]

(Numai textele în limbile franceză și olandeză sunt autentice)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/276/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile ([1]) în conformitate cu articolele menționate mai sus și având în vedere aceste observații,

întrucât:

I. PROCEDURĂ

(1) Prin scrisoarea din data de 11 februarie 2002, Comisia a comunicat autorităților belgiene informațiile de care dispunea referitoare la un acord încheiat între Inspection Spéciale des Impôts - ISI (Inspectoratul Special pentru Impozite) din cadrul Administrației Fiscale din Belgia și societatea Umicore S.A („Umicore"), fostă „Union Minière SA", privind reducerea unei datorii legate de taxa pe valoarea („TVA"). În scrisoarea menționată, Comisia a solicitat autorităților belgiene să îi furnizeze toate informațiile necesare pe baza cărora să poată evalua acest acord în temeiul articolelor 107 și 108 din tratat (*).

(2) Guvernul belgian a răspuns Comisiei prin scrisoarea din 7 mai 2002.

(3) Prin scrisoarea din 9 august 2002, Comisia a solicitat informații mai detaliate pentru a finaliza evaluarea măsurii, acestea fiind transmise de guvernul belgian prin scrisoarea din 18 septembrie 2002.

(4) Prin scrisoarea din 21 octombrie 2003, Comisia a solicitat autorităților belgiene să furnizeze documente suplimentare care să permită clarificarea poziției administrației fiscale belgiene în ceea ce privește acordul încheiat cu Umicore.

(5) Prin scrisoarea din 31 octombrie 2003, autoritățile belgiene au informat Comisia că dosarul fiscal al Umicore, precum și toate documentele privind acordul în cauză au fost reținute de domnul Lugentz, judecător de instrucție din Bruxelles, responsabil pentru anchetele penale împotriva X privind împrejurările în care au fost încheiate acordului între ISI și Umicore.

(6) Prin scrisoarea din 10 decembrie 2003, Comisia a informat Belgia cu privire la decizia sa de a iniția procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din tratat în ceea ce privește acest ajutor.

(7) Decizia Comisiei de inițiere a procedurii a fost publicată la data de 7 septembrie 2004 în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]). Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la ajutorul în cauză.

(8) Ca urmare a comiterii unei erori în textul publicat la data de 7 septembrie 2004, decizia a fost republicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 17 noiembrie 2004 ([3]).

(9) Comisia a primit observațiile Umicore pe această temă prin scrisorile din 7 octombrie și 13 decembrie 2004, precum și observațiile unui terț anonim printr-o scrisoare primită la 4 octombrie 2004.

(10) În urma republicării deciziei, Belgia a transmis observațiile sale prin scrisoarea din 15 decembrie 2004.

([1]) JO C 280, 17.11.2004, p. 10.

(*) Începând cu data de 1 decembrie 2009, articolele 87 și 88 din Tratatul CE au devenit articolele 107 și, respectiv, 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE"). În ambele cazuri, prevederile sunt, în esență, identice. În sensul prezentei decizii, trimiterile la articolele 107 și 108 din TFUE se interpretează, după caz, drept trimiteri la articolele 87 și 88 din Tratatul CE. Prin TFUE, s-au adus, de asemenea, o serie de modificări terminologice, cum ar fi înlocuirea termenului de „Comunitate" cu cel de „Uniune" și a termenului de „piață comună" cu cel de „piață internă".

([2]) JO C 223, 7.9.2004, p. 2.

([3]) A se vedea nota de subsol nr. 1.

(11) La data de 13 mai 2005, Comisia a transmis Belgiei observațiile terților. Belgia și-a prezentat observațiile la data de 13 iunie 2005.

(12) Prin scrisoarea din 12 decembrie 2005, Comisia a informat Belgia cu privire la decizia sa de a suspenda examinarea măsurii până la pronunțarea hotărârii autorităților judiciare în cauza aflată pe rol.

(13) În răspunsul său din data de 19 ianuarie 2006, Belgia a precizat că s-au efectuat percheziții efective la sediile administrației, că întregul dosar fiscal a fost reținut și că, în plus, va informa Comisia cu privire la hotărârile pe care autoritățile judiciare le vor comunica administrației în cauză.

(14) Prin scrisoarea din 31 martie 2008, Comisia a solicitat să fie informată în privința evoluției procedurii judiciare și a eventualei recuperări a documentelor reținute.

(15) Belgia a răspuns Comisiei prin scrisoarea din 16 iunie 2008, precizând că procedura judiciară fusese încheiată la data de 13 noiembrie 2007.

(16) La data de 28 iulie 2008 a avut loc o reuniune a reprezentanților ISI și ai Comisiei, în urma căreia autorităților belgiene li s-a transmis prin e-mail o listă de întrebări care reluau problemele ridicate de reprezentanții Comisiei în cadrul reuniunii. Autoritățile belgiene au transmis răspunsul lor prin scrisoarea din data de 9 septembrie 2008.

(17) Prin scrisoarea din 17 octombrie 2008, Comisia a amintit Belgiei faptul că acesteia îi revine obligația de a face toate demersurile necesare, inclusiv de a recupera documentele reținute, pentru a răspunde întrebărilor adresate de Comisie. În această scrisoare, Comisia a evocat, de asemenea, posibilitatea de a soma oficial Belgia să îi furnizeze informațiile solicitate, având în vedere că informațiile respective ar fi trebuit să fie furnizate deja Comisiei în urma solicitărilor precedente de a primi informații.

(18) Prin e-mailul din 21 ianuarie 2009, Comisia a solicitat autorităților belgiene să o informeze periodic cu privire la cursul dat scrisorii sale din 17 octombrie 2008. Acestea din urmă au răspuns, prin scrisoarea din 29 ianuarie 2009, că ISI a inițiat demersurile necesare pentru formularea unui răspuns la întrebările adresate de Comisie.

(19) Prin scrisoarea din 7 mai 2009, Belgia a informat Comisia că documentele reținute au fost în cele din urmă restituite ISI și că acestea erau în curs de examinare în vederea formulării unui răspuns la întrebările Comisiei.

(20) Prin e-mailul din 6 august 2009, Belgia a transmis Comisiei răspunsul său la întrebările adresate de aceasta din urmă prin scrisoarea din 17 octombrie 2008.

(21) La cererea Comisiei, Belgia a transmis, prin e-mailul din 22 septembrie 2009, informații suplimentare privind anumite dispoziții administrative aplicabile.

II. DESCRIEREA DETALIATĂ A AJUTORULUI

II.1. Contextul general al acordului încheiat între ISI și Umicore la 21 decembrie 2000

(22) În cadrul unor anchete desfășurate de autoritățile fiscale din mai multe state membre în ceea ce privește tranzacțiile având ca obiect metalele prețioase, Direcția Regională Bruxelles din cadrul ISI a procedat la verificarea activității UMICORE SA din perioada 1995-1999. După încheierea acestor verificări, ISI a notificat Umicore la 30 noiembrie 1998 și, respectiv, la 30 aprilie 1999, cu privire la două decizii de rectificare, constatând aplicarea nereglementară a scutirilor de TVA la vânzările de argint sub formă de granule către societăți cu sediul în Italia, Elveția și Spania.

(23) Cele două decizii de rectificare se referă în special la stabilirea provizorie a cuantumului TVA datorat de Umicore în baza scutirilor aplicate în mod necuvenit, la valoarea amenzii fiscale de plată, precum și la dobânda exigibilă de drept care curge de la data la care a luat naștere datoria TVA. În cele două decizii, persoana impozabilă este solicitată să transmită în scris la ISI aprobarea privind sumele astfel stabilite sau să își prezinte obiecțiile justificate corespunzător, în termen de 20 de zile.

(24) În urma acestei ultime opțiuni, Umicore a adresat ISI, în iunie 1999, două scrisori în care a prezentat obiecțiile sale la constatările ISI și a invocat legalitatea scutirii de TVA aplicate. La data de 23 decembrie 1999, ISI a comunicat Umicore observațiile sale, drept răspuns la cele două scrisori ale persoanei impozabile, reafirmând valabilitatea constatărilor formulate în cele două decizii de rectificare. Prin urmare, ISI a invitat Umicore fie să își exprime acordul privind impunerea stabilită, fie să furnizeze elemente noi de natură să reducă sau să anuleze impozitarea și, dacă este cazul, să precizeze că renunță la utilizarea intervalului de timp scurs de la prescriere în scopul întreruperii acesteia pentru recuperarea taxei pe valoarea adăugată, a dobânzilor și a amenzilor fiscale. La data de 30 martie 2000, Umicore și-a completat argumentația respingând din nou concluziile ISI.

(25) La 21 decembrie 2000, ISI a acceptat un proiect de acord prezentat de Umicore („acord tranzacțional”) în legătură cu cele două decizii de rectificare privind aplicarea TVA pe întreaga perioadă controlată de ISI. Acordul în cauză prevede plata de către Umicore a unei sume considerabil mai mici față de sumele prezentate în deciziile de rectificare susmenționate.

II.2. Regimul fiscal aplicabil livrărilor intracomunitare și exporturilor de bunuri

(26) Normele în materie de TVA aplicabile livrărilor intracomunitare și exporturilor bunurilor care fac obiectul acordului tranzacțional pentru perioada 1995-1998 au

la bază transpunerea Directivei 91/680/CEE a Consiliului [4] în Codul TVA din Belgia. Această directivă conținea regimul tranzitoriu al TVA în vederea eliminării frontierelor fiscale în cadrul Uniunii Europene și aducea modificări celei de A șasea directive privind taxa pe valoarea adăugată [5].

1. Impozitarea livrărilor de bunuri

(27) Articolul 2 primul paragraf din Codul TVA („CTVA") prevede că „se supun taxei, atunci când au loc pe teritoriul Belgiei, livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros de o persoană impozabilă care acționează ca atare".

(28) Pe de altă parte, articolul 10 din CTVA prevede următoarele:

„Se consideră livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de un bun ca proprietar. Este vorba în special de punerea la dispoziția achizitorului sau a cesionarului care execută un contract translativ sau declarativ."

(29) În fine, articolul 15 din CTVA prevede următoarele:

„(1) O livrare de bunuri are loc în Belgia în cazul în care locația în care se consideră că este efectuată, conform alineatelor (2)-(6), se află în Belgia.

(2) Se consideră drept locație a unei livrări de bunuri locul în care bunul este pus la dispoziția achizitorului sau a cesionarului.

Cu toate acestea, locația livrării se consideră a fi situată:

1. în locul în care începe expedierea sau transportul către destinația achizitorului, în cazul în care bunul este expediat sau transportat de furnizor, achizitor sau un terț;

(…)

(7) Cu excepția unei probe contrare, livrarea unui bun mobil se consideră a avea loc în Belgia în cazul în care, în momentul livrării, una dintre părțile participante la operațiune și-a stabilit sediul social sau permanent în Belgia sau, în lipsa unui astfel de sediu social sau permanent, reședința sau domiciliul."

(30) Prin urmare, o livrare de bunuri (pentru care transportul începe în Belgia) este impozabilă, în principiu, în Belgia. În cazul în care una dintre părțile participante la tranzacție este stabilită în Belgia, legea introduce o ipoteză legală conform căreia se presupune că livrarea are loc în Belgia.

2. Persoana obligată la plata TVA

(31) În temeiul articolului 51 alineatul (1) din CTVA, taxa este datorată de persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii impozabile care are loc în Belgia.

3. Exporturi

(32) Articolul 39 alineatul (1) din CTVA prevede un regim de scutire de la plata TVA aplicabil exporturilor de bunuri care dispune după cum urmează „Sunt scutite de la plata taxei: 1. livrările de bunuri expediate sau transportate de vânzător sau în numele acestuia în afara Comunității; 2. livrările de bunuri expediate sau transportate de cumpărătorul care nu este stabilit în Belgia sau în numele acestuia, în afara Comunității (….)."

(33) În conformitate cu articolul 39 alineatul (3) din CTVA, în dreptul belgian, Decretul Regal nr. 18 din 29 decembrie 1992 („DR nr. 18") a stabilit condițiile privind scutirea referitoare la exportul de bunuri din Belgia în afara Comunității [6].

[4] JO L 376, 31.12.1991, p. 1.

[5] Directiva 77/388/CEE („A șasea directivă privind TVA") a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre în ceea ce privește impozitele pe cifra de afaceri – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, 13.6.1977, p. 1).

[6] Articolul 5 alineatul (2) din DR nr. 18 prevede că „un cumpărător care nu este stabilit în Belgia și care intră în posesia bunurilor în Belgia trebuie să emită vânzătorului stabilit în Belgia, în momentul intrării în posesie, o confirmare de primire. Confirmarea de primire ce trebuie expediată vânzătorului trebuie să menționeze data predării bunurilor, descrierea acestora și țara de destinație. Același document trebuie furnizat vânzătorului în cazul în care luarea în posesie a bunurilor în Belgia este realizată de un terț care acționează în numele cumpărătorului și care nu este stabilită în Belgia. În acest caz, documentul trebuie emis terțul în cauză, care declară că acționează în numele comitentului". Articolul 6 din DR nr. 18 precizează că „Dovada efectuării exportului trebuie furnizată de vânzător (…) pe lângă documentul prevăzut la articolul 5 alineatul (2)". Articolul 3 din DR nr. 18 prevede în continuare că „Vânzătorul trebuie să dețină în orice moment toate documentele justificative ale stării reale a exportului și să furnizeze documentele respective la cererea oricărui agent de control. Aceste documente cuprind în special bonurile de comandă, documentele de transport, documentele de plată, precum și declarația de export prevăzută la articolul 2", care prevede că „O copie a facturii de vânzare sau, în lipsa acesteia, a notei de expediție care să conțină toate informațiile care trebuie să fie prevăzute într-o factură de vânzare, se furnizează biroului vamal sau, în conformitate cu regulamentul vamal în materie de exporturi, se depune o declarație de export".

4. Livrări intracomunitare

(34) Începând cu data de 1 ianuarie 1993, articolul 39*bis* din CTVA prevede următoarele: „Sunt scutite de la plata taxei: 1. livrările de bunuri expediate sau transportate de vânzător (…), de achizitor sau în numele acestora în afara Belgiei, dar în interiorul Comunității, efectuate pentru o altă persoană impozabilă sau pentru o persoană juridică neimpozabilă acționând ca atare într-un alt stat membru și care sunt obligați să supună la plata taxei achizițiile intracomunitare de bunuri (…)."

(35) Dreptul fiscal belgian impune mai multe condiții privind dovada ce trebuie furnizată în vederea aplicării corecte a scutirii prevăzute la articolul 39*bis* din CTVA. Articolul 1 din Decretul Regal nr. 52 din 29 decembrie 1992 („DR nr. 52") prevede că „Scutirile de la plata taxei prevăzute la articolul 39*bis* din Cod fac obiectul dovezii conform căreia bunurile au fost expediate sau transportate în afara Belgiei, dar în interiorul Comunității". În continuare, articolul 2 din DR nr. 52 precizează faptul că această scutire „este, în plus, subordonată dovezii conform căreia livrarea este efectuată de o persoană impozabilă … identificată pentru plata taxei pe valoarea adăugată într-un alt stat membru". Articolul 3 primul paragraf din DR nr. 52 prevede pe de altă parte că „Vânzătorul trebuie să dețină în orice moment toate documentele justificative ale stării reale a expedierii sau transportului de bunuri…". În acest sens, extrasul din comunicatul de presă publicat în *Monitorul belgian* nr. 36 din 20 februarie 1993 atrage atenția contribuabililor asupra faptului că „transportul trebuie efectuat de vânzător, de achizitor sau în numele acestora. Rezultă că un transport efectuat de/în numele unui client subsecvent (de exemplu, în cazul vânzărilor în lanț când transportul este efectuat de clientul final) nu va permite scutirea livrărilor efectuate anterior livrării la acest ultim client".

(36) Pentru a beneficia de o scutire în cadrul unei livrări intracomunitare, persoanei impozabile îi revine obligația de a demonstra, printre altele, că transportul a fost efectuat de vânzător, de achizitor sau în numele acestora ([7]).

(37) În cazul nerespectării condițiilor prevăzute pentru aplicarea scutirilor prevăzute la articolele 39 și 39*bis* din CTVA, livrarea bunurilor devine impozabilă în Belgia, în timp ce datoria se naște ca urmare a efectuării operațiunii ([8]). Pe baza aplicării unui principiu de *fair play* în ceea ce privește persoana impozabilă, administrația fiscală din Belgia acceptă totuși aplicarea scutirii în temeiul articolelor în cauză în cazul în care contribuabilul nu este în măsură să furnizeze toate dovezile care să justifice respectarea condițiilor de scutire, însă administrația dispune de dovezile respective, de exemplu, în cadrul asistenței reciproce acordate de alte state membre sau de țări terțe.

5. Impunerea bazată pe realitatea faptelor

(38) În conformitate cu jurisprudența consacrată a Curții de Casație din Belgia, impozitul (inclusiv TVA) se stabilește în funcție de realitatea faptelor ([9]). Prin aplicarea acestui principiu, administrația se obligă să stabilească taxa nu pe baza actului existent, astfel cum este prezentat de contribuabil, ci pe actul real (astfel cum rezultă din intenția reală a părților în cauză).

6. Procedură

(39) În cazul în care administrația contestă scutirile de la plata TVA aplicate livrărilor de bunuri în cauză, aceasta transmite persoanei impozabile o decizie de rectificare ([10]) care este însoțită, de regulă, de o amendă.

7. Tranzacția cu persoana impozabilă

(40) Articolul 84 alineatul (2) din CTVA prevede că ministrul finanțelor încheie tranzacțiile cu persoanele impozabile cu condiția ca tranzacțiile respective să nu implice scutirea de la plata impozitului sau reducerea acestuia. Prin urmare, aceste tranzacții pot viza numai chestiuni

([7]) Un extras din răspunsul ministrului de finanțe din Belgia la întrebarea parlamentară nr. 248 din 23 ianuarie 1996 (Bul. Q.R., Ch. Repr. S.O. 1995-1996 nr. 26 din 18/3/1996) precizează că „O livrare intracomunitară cu plecare din Belgia constituie din acest moment o operațiune care face, în principiu, ca TVA să fie exigibilă în Belgia atunci când operațiunea este efectuată de o persoană impozabilă care acționează ca atare. Dreptul de a beneficia de o astfel de scutire trebuie dovedit, desigur, de furnizorul care îl invocă. Prin urmare, acestuia îi revine obligația de a dovedi îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii".

([8]) Articolul 16 precizează că livrarea se operează atunci când bunurile sunt puse la dispoziția achizitorului, iar articolul 17 prevede că faptul care generează taxa apare, iar aceasta devine exigibilă în momentul în care se procedează la livrarea bunurilor.

([9]) A se vedea Hotărârea Curții de Casație din 21 mai 1982, Pas. I, 1982, p. 1106.

([10]) Cu toate că această procedură nu este prevăzută în mod expres în Codul TVA, ea constituie practica obișnuită a administrației aplicate în vederea respectării mai multor principii fundamentale, precum dreptul la apărare și principiul bunei administrări.

de fapt, și nu de drept. În general, acestea sunt luate în considerare numai atunci când se fac concesii (nu în ceea ce privește cuantumul taxei ce poate rezulta din faptele stabilite, ci cu privire la chestiuni de fapt, impunerea de amenzi etc.) de către ambele părți ([11]).

(41) Competența ministrului finanțelor face obiectul unei delegări către direcțiile regionale ale administrației TVA, precum și ale ISI.

8. Aplicarea de amenzi administrative

(42) În ceea ce privește aplicarea de amenzi în cazul lipsei de probe privind dreptul la scutire, articolul 70 alineatul (1) din CTVA prevede o amendă proporțională egală cu dublul taxei eludate pentru orice infracțiune legată de obligația de plată a TVA. Cu toate acestea, în Decretul Regal nr. 41 din 30 ianuarie 1987 („DR nr. 41") este prevăzută o grilă de reducere a amenzilor fiscale proporționale. Articolul 1 alineatul (1) din DR nr. 41 prevede reducerea acestei amenzi cu 10 % din valoarea taxei datorate (tabelul G din anexă) în cazul unor infracțiuni comise în sensul articolelor 39*bis* din CTVA (scutire aplicată eronat sau în lipsă de probe privind dreptul la scutire). Aceeași amendă proporțională se aplică pentru infracțiunile de aceeași natură, conform articolului 39 din CTVA.

(43) Articolul 70 alineatul (2) din CTVA prevede în acest sens aplicarea unei amenzi egale cu dublul taxei datorate asupra operațiunii, atunci când factura nu este emisă ori conține mențiuni inexacte, de exemplu mențiuni privind identificarea, numele sau adresa părților interesate, participante la operațiune. În conformitate cu articolul 70 alineatul (2) paragraful (2) din CTVA, această amendă nu se aplică totuși atunci când neregulile pot fi considerate pur accidentale ([12]) sau în cazul în care furnizorul nu ar fi avut motive să suspecteze calitatea de persoană neimpozabilă a co-contractantului ([13]).

(44) DR nr. 41 ([14]) readuce valoarea amenzii la 100 % din taxa datorată asociată operațiunilor în cazul unor mențiuni inexacte privind facturile. Articolul 3 din același decret regal prevede că amenzile sunt anulate integral în cazul în care contribuabilul își rectifică imediat situația înainte de intervenția administrației fiscale.

([11]) Comentariu administrativ din Codul TVA nr. 84/91.

([12]) În special, în ceea ce privește numărul și importanța operațiunilor neconstatate în documentele curente, față de numărul și importanța operațiunilor care au făcut obiectul documentelor curente.

([13]) Comentariul administrativ nr. 70/67 prevede că această dispoziție se aplică în cazul în care persoana impozabilă vinde fără factură unui client care se prezintă ca particular, cu condiția ca persoana impozabilă în cauză să nu aibă motive serioase de a pune la îndoială calitatea de persoană neimpozabilă al co-contractanților săi.

([14]) A se vedea tabelul C.

9. Proporționalitatea amenzilor

(45) Prin Hotărârea din 24 februarie 1999 ([15]), Curtea de Arbitraj din Belgia ([16]) stabilea faptul că judecătorul trebuie să aibă posibilitatea de a verifica dacă „decizia cu caracter represiv este justificată de fapt și de drept și dacă aceasta respectă totalitatea prevederilor legislative și a principiilor generale impuse administrației, printre care principiul proporționalității". Cu această ocazie, Curtea de Arbitraj a estimat, de asemenea, că amenzile administrative în materie de TVA prezentau un caracter represiv.

(46) Pe de altă parte, jurisprudența recentă a Curții de Casație din Belgia ([17]) a confirmat obligația atât a administrației fiscale competente, cât și a judecătorului de a aplica principiul proporționalității în cazul valorii amenzilor administrative, inclusiv în cazul în care obligația respectivă implică derogarea de la grila stabilită.

10. Posibilitatea administrației de a reduce sau de a anula amenzile

(47) În urma intrării în vigoare a legii din 15 martie 1999 privind contenciosul în materie fiscală, prevederile cuprinse în CTVA ([18]) care acordau ministrului finanțelor competența de a acorda o anulare a unei amenzi au fost eliminate. Cu toate acestea, în baza articolului 9 din Decretul Regentului din 18 martie 1831 ([19]), ministrul finanțelor sau funcționarul delegat de Ministerul Finanțelor în acest scop menține competența de a reduce sau de a anula amenzile. Ministrul a delegat această competență directorului general și directorilor regionali ([20]) din cadrul administrației TVA ([21]).

(48) Această dispoziție permite administrației, în principiu, atunci când aceasta aplică o amendă de TVA, de a se abate de la grilele legale prevăzute la articolul 70 alineatul (2) din CTVA și în DR nr. 41, în special atunci când aplicarea strictă a grilelor respective ar putea contraveni principiului proporționalității.

(49) În cazul în care este posibilă reducerea unei amenzi, ar fi deci normal ca, în cazul unui acord amiabil între administrația fiscală și persoana obligată la plată, acordul în cauză să vizeze și amenda și să poată avea loc o negociere pe această temă.

([15]) Hotărârea Curții de Arbitraj din 24 februarie 1999 în cauza nr. 22/99.

([16]) Care a devenit între timp Curtea Constituțională.

([17]) Casație, 12 februarie 2009, RG C.07.0507.N, nepublicat; Casație, 13 februarie 2009, RG F.06.0107.N, nepublicat și Casație, 12 februarie 2009, RG F.06.0108.N.

([18]) A se vedea fostul articol 84 din CTVA.

([19]) Articolul 9 din Decretul Regentului prevede că ministrul finanțelor se pronunță în ceea ce privește reclamațiile având ca obiect anularea de amenzi și majorările drepturilor privind amenzile, altele decât cele pronunțate de judecător.

([20]) Directorii regionali ai ISI dispun de aceleași competențe în temeiul articolului 95 din Legea din 15 martie 1999 care înlocuiește articolul 87 din Legea din 8 august 1980.

([21]) A se vedea comentariul referitor la TVA nr. 84/59.

11. Dobânzi de întârziere

(50) În ceea ce privește dobânzile de întârziere, articolul 91 alineatul (1) din CTVA prevede calculul acestora la un procent de 0,8 % din taxa datorată pentru fiecare lună de întârziere. La articolul 84*bis* din CTVA se specifică faptul că, în cazuri speciale, directorul regional competent poate acorda, în condițiile stabilite de acesta, scutirea totală sau parțială de la toate dobânzile prevăzute la articolul 91 din CTVA.

(51) Cu toate acestea, din comentariile administrative în materie de TVA ([22]) rezultă că o astfel de renunțare parțială sau totală la dobânzile de întârziere nu poate fi aplicată decât în cazul în care persoana impozabilă se află într-o situație financiară dificilă dintr-o cauză independentă de voința sa. Această poziție este confirmată de Belgia în scrisoarea sa din 13 iunie 2005 ca reacție la observațiile terților, în care se precizează că „directorii regionali ai ISI nu au acordat în niciun dosar anularea totală sau parțială a dobânzilor de întârziere. Mai mult, anularea se aplică numai în cazul persoanelor obligate la plată care se află într-o situație financiară dificilă (…)".

12. Restituire

(52) Articolul 77 alineatul (1) punctul 7 din CTVA prevede că taxa care a grevat o livrare de bunuri (sau o prestare de servicii) este restituită proporțional în cazul pierderii totale sau parțiale a creanței asupra prețului.

(53) În circulara nr. 78 privind restituirile în materie de TVA ([23]) se precizează că restituirea este prevăzută nu numai în cazul în care se pierde creanța de preț în urma falimentului sau a unui concordat, ci în orice situație în care furnizorul stabilește că factura a rămas neachitată total sau parțial și că a epuizat toate căile de atac. Chestiunea referitoare la momentul în care se poate stabili că pierderea poate fi considerată sigură depinde de circumstanțele de facto aplicabile fiecărui caz în parte ([24]).

(54) În cazul în care o factură a fost achitată parțial, de exemplu, pentru că achizitorul a plătit doar valoarea facturii fără TVA, în timp ce suma corespunzătoare TVA nu a fost plătită, numai partea din TVA care se raportează proporțional la cota neplătită ([25]) poate beneficia de restituire ([26]).

13. Deductibilitatea TVA din impozitul pe profit

(55) Articolul 53 din Codul privind impozitele pe venit („CIR92") prevede că anumite impozite nu sunt deductibile pentru calculul bazei impozabile supuse impozitului pe venit (inclusiv impozitul pe profit). Cu toate acestea, TVA nu figurează printre impozitele vizate.

(56) Instrucțiunile administrative privind impozitul pe venit ([27]) dispun, în plus, că TVA achitat sau datorat Trezoreriei de către un contribuabil și neacoperit de un TVA înregistrat în contul clientului, constituie cheltuieli profesionale.

14. Deductibilitatea amenzilor în materie de TVA din impozitul pe profit

(57) Conform jurisprudenței Curții de Casație, astfel cum se confirmă în comentariile administrative ([28]), amenzile proporționale în materie de TVA sunt deductibile din impozitul pe profit.

15. Competența ISI

(58) Conform articolului 87 din legea din 8 august 1980, ISI și directorii regionali din cadrul acestuia dispun de aceleași puteri ca administrația TVA.

II.3. **Beneficiarul**

(59) Societatea Umicore SA este o societate pe acțiuni cu sediul în Belgia care produce și comercializează materiale speciale și metale prețioase pe piața Uniunii Europene și pe piața internațională, printre care producția și vânzarea de argint sub formă de granule. Umicore este recunoscută în special pentru că deține una dintre cele mai importante capacități de rafinare a argintului la nivel mondial.

(60) Argintul prelucrat de Umicore este extras din alte materiale, în majoritatea cazurilor, din deșeurile industriale care îi sunt încredințate în baza unor contracte de muncă privind recuperarea materialelor prețioase sau neprețioase (argint, aur, platină, paladiu, rodiu, iridiu, cobalt, cupru, plumb etc.). Umicore produce în special argint sub formă de granule care, de regulă, este vândut întreprinderilor de comerț cu ridicata din sectorul bijuteriilor sau industriei.

([22]) A se vedea comentariul referitor la TVA nr. 84*bis*/4 și următoarele.
([23]) Circulara privind TVA nr. 78 din 15 decembrie 1970, punctul 9.
([24]) A se vedea Manualul TVA publicat de administrația TVA, p. 1116, punctul 530.
([25]) În cazul în care o persoană impozabilă facturează inițial o sumă de 100 plus TVA de 2, cu alte cuvinte o sumă totală de 121, iar achizitorul nu plătește decât suma de 100, eventuala restituire nu va viza o sumă de 21, ci una de 21 × (21/121) = 3,64.
([26]) Nu există instrucțiuni precise privind modalitatea de a se calcula restituirea în cazul pierderii parțiale la preț. Cu toate acestea, nimic nu se opune posibilității de a aplica o astfel de restituire în cazul în care valoarea TVA este facturată ulterior de persoana impozabilă (inclusiv după mai mulți ani de la faptul care a generat taxa).
([27]) A se vedea Com.I.R. nr. 53/88.
([28]) A se vedea Com.I.R. nr. 53/97 și nr. 53/97.1.

(61) În cadrul activităților de comercializare a argintului sub formă de granule, Umicore efectuează în special livrări către alte state membre. Din informațiile furnizate de Umicore administrației fiscale din Belgia reiese că, la data producerii faptelor, consumul mondial de argint se ridica la aproximativ 26 000 de tone pe an și că Italia reprezenta cea mai importantă piață din Europa, numărându-se printre principalele piețe geografice cu 2 000 de tone pe an.

II.4. **Controalele efectuate și deciziile de rectificare transmise de ISI**

(62) În urma controalelor efectuate de ISI în ceea ce privește activitatea de comercializare a metalelor prețioase de către Umicore în perioada 1995-1999 inclusiv, Direcția Regională din Bruxelles a ISI a adresat Umicore, la 30 noiembrie 1998 și la 30 aprilie 1999, două decizii de rectificare care constatau aplicarea incorectă a scutirii în temeiul articolului 39*bis* din CTVA (și, în anumite cazuri, în temeiul articolului 39 din Codul privind scutirea aplicată exporturilor de bunuri în afara Uniunii Europene) referitor la diversele livrări de argint sub formă de granule efectuate către clienți din Italia, Spania și Elveția cu destinația Italia. În special anchetele efectuate de serviciile competente din statele membre în cauză au permis stabilirea că anumiți clienți străini ai Umicore erau fictivi și implicați în mecanisme frauduloase de tip „carusel" create pentru a eluda plata TVA.

(63) Neregulile constatate de ISI se referă în special la încălcarea articolelor 39 și 39*bis* din CTVA și a articolelor 1-3 din DR nr. 52 privind scutirile aplicate de Umicore anumitor livrări intracomunitare și exporturi. În special, administrația a estimat că persoana impozabilă nu era în măsură să demonstreze că livrările în cauză îndeplineau condițiile de aplicare a scutirii în temeiul articolelor 39 și 39*bis* din CTVA. Prin urmare, ISI a estimat cu titlu preliminar faptul că Umicore a aplicat eronat scutirea de la plata TVA pentru anumite livrări intracomunitare sau exporturi.

(64) Mai precis, în ceea ce privește anumite vânzări către diferite întreprinderi italiene și spaniole (perioada 1995-1996), ISI a estimat (cu titlu preliminar) că transportul mărfurilor nu a fost efectuat nici de Umicore, nici de achizitorul menționat pe factură și nici în numele acestora, ci de un client subsecvent din lanțul de comercializare din Italia. Conform ISI, livrările în cauză nu îndeplineau, prin urmare, condițiile prevăzute la articolul 39*bis* din CTVA privind scutirile aplicabile livrărilor intracomunitare de bunuri.

(65) În ceea ce privește anumite vânzări către întreprinderi din Elveția, ISI a estimat, de asemenea, că nu era aplicabilă nici scutirea prevăzută la articolul 39 din CTVA pentru exporturile de bunuri în afara Uniunii Europene, ținând seama de faptul că bunurile au fost livrate în Italia și, prin urmare, nu au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(66) În consecință, ISI a concluzionat provizoriu în decizia de rectificare din 30 noiembrie 1998, că Umicore datorează statului belgian, pentru anii 1995 și 1996, următoarele sume:

— cu titlu de TVA: 708 211 924 BEF, reprezentând aproximativ 17 556 115 EUR;

— cu titlu de amendă fiscală redusă (tabelul G anexat DR nr. 41): 70 820 000 BEF, reprezentând aproximativ 1 755 582 EUR;

— cu titlu de dobânzi de întârziere: 0,8 % pentru fiecare lună de întârziere începând cu data de 21 ianuarie 1997, calculate pe baza valorii TVA datorate.

(67) Pe de altă parte, în decizia de rectificare din 30 aprilie 1999, ISI a formulat o concluzie provizorie potrivit căreia Umicore datora statului belgian, pentru perioada 1997-1998, următoarele sume:

— cu titlu de TVA: 274 966 597 BEF, reprezentând aproximativ 6 816 243 EUR;

— cu titlu de amendă fiscală redusă (tabelul G anexat DR nr. 41): 27 496 000 BEF, reprezentând aproximativ 681 608 EUR;

— cu titlu de dobânzi exigibile în cadrul măsurii de 0,8 % pentru fiecare lună de întârziere, începând cu data de 21 ianuarie 1999, calculate pe baza valorii TVA datorate.

(68) În total, valoarea TVA pretinsă Umicore în urma cererilor de rectificare se ridica la 24 372 358 EUR, iar amenda fiscală calculată în respectivele decizii de rectificare se ridica la 2 437 235 EUR.

(69) Prin scrisorile din 11, 18 iunie 1999 și 31 martie 2000, Umicore și-a exprimat dezacordul privind cele două decizii. Umicore a afirmat în special că nu avea cunoștință de neregulile constatate în cazul clientului său principal, justificându-se prin invocarea faptului că, în calitate de societate angrosistă pe piața de argint sub formă de granule, se presupune că nu cunoaște identitatea clienților cumpărătorilor săi, ținând seama de faptul că vânzările de argint erau efectuate „direct din uzină" pentru a se evita riscurile legate de transport. În plus, Umicore a subliniat faptul că toți clienții firmei erau înregistrați pentru TVA în alte state membre în perioada tranzacțiilor efectuate, că notele de livrare intracomunitare trimestriale ale Umicore au reluat întotdeauna toate livrările în cauză, astfel cum se prevede în Codul TVA din Belgia, că facturile Umicore au fost întocmite în numele destinatarilor înregistrați ca plătitori de TVA, conform acordurilor încheiate în momentul efectuării comenzilor, că transporturile au fost realizate efectiv de societăți de transport specializate și că marfa a părăsit efectiv teritoriul Belgiei ajungând efectiv în Italia. Astfel, Umicore considera că aplicase în mod justificat scutirea de TVA prevăzută la articolul 39*bis* din CTVA pentru operațiunile în cauză.

(70) Umicore a subliniat, de asemenea, că anumite state se limitează la solicitarea unei dovezi privind transportul bunurilor într-un stat membru altul decât cel din care provine transportul, în timp ce Belgia ar impune dovada că transportul a fost efectuat de către sau în numele vânzătorului sau cumpărătorului bunurilor în cauză, ceea ce ar fi contrar dreptului Uniunii Europene și ar implica denaturări grave ale concurenței în detrimentul Umicore și al altor întreprinderi din Belgia care efectuează livrări intracomunitare de acest tip. Prin urmare, Umicore considera că acționase de bună credință atunci când nu a reținut TVA pentru operațiunile litigioase.

II.5. **Temeiul acordului tranzacțional din data de 21 decembrie 2000**

(71) La 21 decembrie 2000, ISI a acceptat o propunere de acord prezentată de Umicore în legătură cu situația sa în materie de TVA în perioada 1995-1998. În propunerea de acord se precizează că Umicore contestă temeiul rectificărilor cerute de ISI, dar acceptă, în schimb, acordul propus în vederea unei concilieri.

(72) Acordul în cauză prevede achitarea de către Umicore a sumei de 423 000 000 BEF, reprezentând aproximativ 10 485 896 EUR, ca „reglementare totală și definitivă a situației TVA a Umicore pentru perioada 1995-1999 inclusiv". Acordul precizează, de asemenea, că această sumă nu va fi deductibilă din impozitul pe profit.

(73) Conform celor precizate de Belgia în etapa de investigare preliminară care a precedat inițierea procedurii, administrația fiscală consideră că valoarea tranzacției corespunde unei amenzi stabilite conform articolului 70 alineatul (2) din CTVA și reduse în temeiul articolului 84 din CTVA. În special, articolul 70 alineatul (2) prevede că indicarea inexactă pe factura întocmită de persoana impozabilă „a numărului de identificare, a numelui sau adresei părților interesate participante la operațiune, a naturii sau cantității bunurilor livrate sau a serviciilor furnizate, a prețului sau a accesoriilor" duce la aplicarea unei amenzi egale cu dublul taxei datorate pentru operațiune. Cu toate acestea, amenda este redusă la 100 % din taxa datorată conform articolului 1 alineatul (3) din DR nr. 41 (tabelul C anexat DR nr. 41).

(74) Belgia afirmă, de asemenea, că valoarea tranzacției stabilite de Umicore și ISI ar fi perfect legitimă și justificată în temeiul dreptului belgian. În mod special, din următorul calcul ar rezulta:

— taxa datorată în principiu (calcul teoretic) pentru tranzacțiile în cauză: 708 milioane BEF;

— amenda legală: 708 milioane BEF × 200 % = 1 416 milioane BEF [conform articolului 70 alineatul (2) din CTVA];

— reducerea la 100 %, conform DR nr. 41 (tabelul C) care stabilește valoarea amenzilor în materie de TVA în cazul în care infracțiunile nu au fost comise cu intenția de a eluda sau de a permite eludarea taxei: 708 milioane BEF;

— luarea în calcul a nedeductibilității amenzii cu titlul de cheltuieli profesionale (708 – 40,17 % din 708): 423 de milioane BEF, reprezentând aproximativ 10 485 896 EUR.

(75) În opinia Belgiei, acest acord este justificat deoarece deciziile de rectificare în cauză constituie doar prima etapă a unui proces administrativ complex vizând stabilirea unei datorii fiscale plătibile de o societate obligată la plata TVA. Analiza detaliată a informațiilor și a argumentelor invocate de Umicore, care a negat în permanență comiterea unei fraude, ar fi convins ISI că, în cazul în speță, nicio taxă nu ar trebui pretinsă. ISI consideră că ansamblul elementelor, în special documentele transmise de Umicore și de administrația italiană, au permis formularea unei concluzii conform căreia condițiile privind scutirea de TVA au fost îndeplinite în pofida celor consemnate în deciziile de rectificare. Întrucât nu s-a stabilit niciun cuantum al taxei, nu s-a acordat nicio reducere a datoriei TVA.

III. **MOTIVE CARE AU CONDUS LA INIȚIEREA PROCEDURII**

(76) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că există îndoieli în privința aplicării scutirii de TVA la livrările de bunuri care fac obiectul deciziilor de rectificare întocmite de ISI. Comisia a estimat că o scutire de TVA incorect aplicată poate avea drept consecință majorarea profiturilor unui furnizor din vânzările în cauză.

(77) Comisia a amintit faptul că o livrare intracomunitară de bunuri impozabilă, în principiu,în Belgia, poate beneficia de o scutire atunci când sunt îndeplinite următoarele două condiții:

— bunurile sunt expediate sau transportate de vânzător sau de achizitor ori în numele acestora în afara teritoriului statului membru de origine, dar în cadrul Uniunii Europene; și

— livrarea bunurilor este efectuată pentru o altă persoană impozabilă acționând ca atare într-un alt stat membru decât cel de origine al expedierii sau transportului.

(78) Conform informațiilor puse la dispoziția Comisiei, în cadrul controalelor efectuate de ISI, Umicore nu părea să fie în măsură să demonstreze îndeplinirea acestor condiții de scutire. În consecință și conform normelor de aplicare a TVA în cazul livrărilor de bunuri care au loc în Belgia, s-a născut o datorie fiscală din cauza apariției respectivelor tranzacții impozabile.

(79) Comisia a estimat deci că acordul în cauză părea să acorde un avantaj Umicore constând în reducerea unui impozit fiscal care, în mod normal, ar fi fost suportat de societatea în cauză.

(80) Comisia a constatat, de asemenea, că ar fi contradictoriu și nejustificat să aplice o amendă proporțională cu TVA eludat, fără a se pretinde plata TVA propriu-zis.

(81) Conform Comisiei, presupusa absență a unei intenții frauduloase din partea Umicore nu justifica aplicarea unei amenzi proporționale în schimbul taxei în sine.

(82) Pe de altă parte, Comisia a constatat că valoarea TVA luată în considerare în baza de calcul a amenzii proporționale (708 milioane BEF) nu constituia decât o parte din datoria fixată inițial prin deciziile emise de ISI (983 de milioane BEF). Elementele comunicate de Belgia privind calculul tranzacției stabilite nu păreau să includă cuantumul datoriei TVA a Umicore pentru perioada 1997-1998, conform deciziei de rectificare din 30 aprilie 1999.

(83) În plus, Comisia și-a exprimat îndoiala privind legalitatea reducerii ulterioare a sumei în cauză, aplicată în contextul nedeductibilității amenzii din impozitul pe profit sub formă de cheltuieli profesionale.

(84) Comisia și-a exprimat, de asemenea, îndoiala privind modalitățile de încheiere a acordului. Mai precis, faptul că nu s-a specificat temeiul juridic și justificarea oficială din punct de vedere juridic în cazul acestui acord, ar putea constitui o abatere de la derularea normală a procedurii de stabilire și lichidare a unei datorii TVA aplicabile, de regulă, în Belgia. În principiu, în situațiile în care administrația contestă dreptul la scutire al unei persoane impozabile, aceasta adresează persoanei în cauză o decizie de rectificare însoțită, în general, de o amendă. În cazul în care persoana interesată se opune impunerii invocate de administrație, iar obiecțiile acesteia nu sunt în măsură să convingă serviciul în cauză, administrația ar trebui, în principiu, să adreseze o somație însoțită de o majorare cu 50 % a amenzii.

(85) În ceea ce privește caracterul selectiv al măsurii, Comisia a reamintit faptul că practicile discreționare ale administrațiilor fiscale pot crea avantaje, conform articolului 107 alineatul (1) din tratat ([29]).

(86) Prin urmare, Comisia a estimat că o tranzacție pe cale amiabilă ca cea de care beneficiase Umicore privind reducerea unei datorii TVA și a unor amenzi și dobânzi nu era, în general, accesibilă tuturor persoanelor obligate la plată, chiar și în ipoteza că acestea ar contesta temeiul infracțiunilor care le-ar fi fost imputate și, deci, criteriul selectivității era îndeplinit în speță.

(87) Conform Comisiei, ajutorul în cauză nu ar putea beneficia de niciuna dintre derogările prevăzute la articolul 107 din tratat.

([29]) A se vedea în special hotărârea din 26 septembrie 1996, Franța/Comisia, C-241/94, Rec., p. I-4551; hotărârea din 6 martie 2002 în cauzele conexe Diputación Foral de Álava, T-127/99, Comunidad Autónoma del País Vasco et Gasteizko Industria Lurra, T-129/99, și Daewoo Electronics Manufacturing España, T-148/99, Rec., p. II-1275, punctele 151 și 154.

IV. **OBSERVAȚIILE BELGIEI**

Referitor la procedura aplicată

(88) Belgia subliniază faptul că, pentru inițierea rectificărilor pe care trebuie să le efectueze părțile obligate la plata taxei, Codul privind TVA nu organizează o procedură oficială clară. Cu toate acestea, a fost stabilită o practică în acest sens, vizând în primul rând informarea persoanei plătitoare cu privire la rectificarea estimată de administrație, solicitându-i acesteia să evidențieze elementele care ar putea fi opozabile acestei impuneri. Această practică depinde de aplicarea principiilor bunei administrări și din dreptul la apărare. În acest context, decizia de rectificare nu ar constitui decât o propunere a administrației menită să deschidă o discuție cu persoana impozabilă, fără a genera efecte juridice asupra acesteia din urmă și nici creanțe în folosul statului. Prin urmare, decizia de rectificare permite persoanei plătitoare, în principal, să se opună luării de poziție preliminare exprimate de administrație și să evidențieze elementele care stau la baza acesteia.

(89) În opinia Belgiei, este posibil ca, în urma examinării argumentelor prezentate de persoana plătitoare drept răspuns la decizia de rectificare, să fie necesar să se modifice rectificarea în cauză sau să se renunțe definitiv la impunere.

(90) Belgia precizează, de asemenea, că decizia de rectificare nu are ca efect crearea unei datorii. Numai somația, dacă devine executorie, ar constitui titlul prin care statul își stabilește creanța fiscală în materie de TVA ([30]). În opinia Belgiei, întrucât societății Umicore nu i s-a transmis nicio notificare în acest caz, expresia „reducerea datoriei TVA” ar fi inexactă.

(91) Pentru a demonstra că procedura urmată în tratarea dosarului Umicore este aplicată și pentru tratarea unor cazuri privind alte persoane plătitoare, Belgia transmite copia unui acord încheiat în 2000 cu o persoană impozabilă pentru o sumă de 6 milioane BEF, în timp ce un proces-verbal întocmit în 1995 pentru aceleași tranzacții comunica aceleiași persoane impozabile că datora suma de 14 milioane BEF.

(92) În ceea ce privește derularea procedurii cu persoana impozabilă, Belgia adaugă că acordurile fiscale reprezintă instrumente de bază în materie de TVA, consacrate în mare măsură atât de doctrină, cât și de jurisprudență, fiind prevăzute în mod explicit la articolul 84 din CTVA. Prin urmare, tranzacția face parte intrinsecă din procedura propriu-zisă, fiind accesibilă fără excepție tuturor persoanelor plătitoare.

(93) În ceea ce privește faptul că acordul nu specifică temeiul juridic, Belgia subliniază că articolul 84 din CTVA nu prevede o formă sau un conținut obligatoriu pentru acordurile fiscale în materie de TVA. Prin urmare, nu există nicio obligație de a menționa în acord un temei juridic sau o justificare oficială.

([30]) Articolul 85 din CTVA.

Referitor la regimul probelor

(94) Belgia amintește faptul că, în 1999, Comisia a interpelat statul belgian în ceea ce privește strictețea cu care administrația belgiană ar fi evaluat elementele de probă prezentate de persoanele plătitoare pentru a justifica situația reală a livrărilor intracomunitare efectuate. În acest sens, elementele de probă fac referire la un schimb de scrisori între Comisie și ministrul finanțelor din Belgia privind nivelul probei necesar obținerii scutirii în cazul livrărilor intracomunitare ([31]).

(95) De asemenea, Belgia amintește că nu există nicio metodă precisă, prevăzută oficial în legislația Uniunii sau în dreptul belgian, prin care persoanele obligate la plată ar putea și ar trebui, în orice condiții, să își dovedească dreptul la scutire. Din contră, obligația de a evalua, de la caz la caz, măsura în care elementele menite să stabilească îndeplinirea condițiilor de scutire sunt sau nu suficient de concludente, revine în primul rând administrației și, după caz, judecătorului. În acest context, Belgia transmite, de asemenea, copii ale mai multor hotărâri judecătorești și decrete care au soluționat în sens contrar o astfel de chestiune.

Modificarea evaluării administrației

(96) În ceea ce privește prima decizie de rectificare asociată anilor 1995 și 1996, Belgia precizează că următoarele elemente au fost luate în considerare pentru renunțarea la impunerea prevăzută inițial:

— absența complicității Umicore în sistemul de fraudă;

— mărfurile au fost plătite înainte de a fi aduse de transportatorii profesioniști desemnați de cumpărători;

— dovada transportării mărfurilor în Italia a fost furnizată, chiar dacă aceasta nu provine de la Umicore, ci mai cu seamă de la autoritățile italiene ([32]).

(97) Cu toate acestea, Belgia precizează că în urma constatării existenței unor deficiențe ale Umicore în ceea ce privește identificarea clienților efectivi, ISI a considerat necesară aplicarea unei amenzi importante persoanei impozabile. În acest context, administrația a făcut un compromis numai în ceea ce privește valoarea amenzii, ceea ce s-ar demonstra prin înregistrarea în contabilitatea statului a plății datoriei ca amendă proporțională.

([31]) În scrisoarea respectivă [SG(99) 3364] din 10 mai 1999, Comisia precizează că, deși prevederile din Belgia par rezonabile și proporționate, Comisia a fost sesizată prin mai multe reclamații din care reiese că, în special în cazul în care cumpărătorul transportă el însuși bunul achiziționat, administrația solicită documente pe care vânzătorul nu le poate furniza, în special documente de transport.

([32]) În cazul în speță, Belgia invocă jurisprudența națională conform căreia impozitul trebuie să se bazeze atât pe situația de facto, cât și pe principiul bunei administrări. În baza acestor principii, administrația estimează că trebuie să se țină cont de elementele de probă furnizate de autoritățile altei țări pentru acordarea unei eventuale scutiri de TVA pentru livrările intracomunitare.

(98) În ceea ce privește a doua decizie de rectificare aferentă anilor 1997 și 1998, Belgia relevă că renunțarea la impunerea prevăzută este justificată întrucât s-a confirmat că au fost îndeplinite condițiile de scutire. Într-adevăr, mărfurile au fost expediate către un alt stat membru (Italia), iar livrarea a fost efectuată pentru o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA într-un alt stat membru (Regatul Unit) ([33]).

(99) Belgia indică, de asemenea, că modificarea procedurii de evaluare decurge din faptul că nu toate documentele relevante erau disponibile în 1998 și 1999. În schimb, atunci când au fost obținute, administrației îi revenea responsabilitatea de a evalua, pe baza tuturor informațiilor de care dispunea, dacă putea refuza scutirea și dacă era în măsură să justifice cu succes acest refuz în fața instanțelor judecătorești.. Belgia adaugă că, pe baza unei evaluări a riscului similare celei ale oricărui creditor privat, ISI ar fi preferat un rezultat imediat, real și de necontestat în locul unui litigiu de durată și costisitor cu un rezultat mai mult decât incert.

Aplicarea unei amenzi

(100) Belgia subliniază că, în momentul redactării deciziilor de rectificare, personalul desemnat a procedat la aplicarea automată a dispozițiilor legale referitoare la impozitarea respectivă. În cazul invocării unei scutiri sau aplicării ei incorecte, fără intenție frauduloasă, articolul 70 alineatul (1) din CTVA precum și tabelul G (punctul VII, 2, A) din DR nr. 41 prevăd aplicarea unei amenzi de 10 % din taxa datorată. Belgia precizează în acest sens că, procedând astfel, personalul administrației a considerat în mod categoric că nu se putea stabili o intenție frauduloasă din partea Umicore.

(101) Conform Belgiei, temeiul amenzii acceptate prin acordul din 21 decembrie 2000 este total diferit de cel al amenzii prevăzute în deciziile de rectificare. Caracterul efectiv al livrărilor intracomunitare fiind stabilit de drept, Belgia subliniază că aplicarea unei amenzi în temeiul articolului 70 alineatul (1) din CTVA ar fi fost total contradictorie, pe motiv că scutirea prevăzută la articolul 39*bis* din CTVA ar fi fost invocată în mod eronat.

(102) De asemenea, Belgia subliniază că, dimpotrivă, deși s-a stabilit existența livrărilor intracomunitare, este la fel de adevărat că din facturile emise de Umicore reieșeau deficiențe grave în ceea ce privește identificarea adevăraților clienți italieni pentru argintul livrat. Gravitatea acestei neglijențe ar fi fost evaluată ținându-se cont de faptul că Umicore este un operator economic major, prezent în principal și în permanență pe piața internațională și, prin urmare, pe cea europeană. Prin urmare, s-a considerat că era imposibil ca responsabilii societății să ignore faptul că facturile aveau omisiuni în ceea ce

([33]) În cazul în speță, societatea elvețiană care a achiziționat bunurile a agreat numirea unui reprezentant responsabil în Regatul Unit, înregistrat ca plătitor de TVA și îndeplinindu-și obligațiile fiscale în țara respectivă.

privește identificarea clienților și, prin urmare, acestea nu erau pe deplin conforme cu reglementările belgiene. Cu toate acestea, în lipsa altor elemente, această ipoteză era totuși insuficientă pentru a se stabili intenția frauduloasă a Umicore.

(103) Belgia face referire la metoda de calcul a valorii amenzii și precizează că aplicarea unei amenzi proporționale, deși nu se datorează TVA, nu contravine legislației aplicabile. Atunci când o operațiune este impozabilă în principiu ([34]), codul TVA acordă o scutire ulterioară – care este în întregime ex-post – de la plata TVA în Belgia pentru anumite operațiuni, cum ar fi livrările intracomunitare. Rezultă că se poate aplica o amendă proporțională în funcție de valoarea taxei datorate în principiu pentru operațiunile vizate, chiar dacă acestea din urmă sunt ulterior scutite ([35]).

(104) Belgia concluzionează că amenda prevăzută la articolul 70 alineatul (2) din CTVA sancționează mențiunile inexacte de pe facturi, independent de regimul TVA care se aplică operațiunilor vizate. Astfel, numai în cazul în care o operațiune nu este impozabilă în temeiul articolului 2 din CTVA, această amendă nu ar putea fi aplicată. Amenda prevăzută la articolul 70 alineatul (2) din CTVA nu ar sancționa, de altfel, neplata taxei –aceasta fiind sancționată în baza articolului 70 alineatul (1) din CTVA – ci posibilitatea eludării taxei datorate în cadrul etapelor ulterioare ale comercializării bunurilor. Prin ascunderea identității reale a destinatarului mărfurilor, statul le-ar pierde urma, fără a putea percepe nici TVA–ul, nici impozitele directe datorate în baza operațiunilor ulterioare efectuate cu mărfurile livrate. Comentariul administrativ din Codul TVA este mai explicit pe această temă ([36]).

(105) În ceea ce privește stabilirea amenzii proporționale, Belgia precizează că o reducere de la 200 % – astfel cum prevede articolul 70 alineatul (2) din CTVA – la 100 % este perfect legală deoarece o astfel de reducere este conformă cu cuantumul amenzilor prevăzute de DR nr. 41, tabelul C, în cazul absenței unei intenții frauduloase.

(106) În fine, Belgia subliniază că, în conformitate cu jurisprudența consacrată a Curții de Casație, amenzile proporționale în materie de TVA sunt deductibile din baza impozabilă la impozitul pe profit ([37]). Ținând cont de faptul că societatea Umicore urmărea în oarecare măsură anticiparea acestei deduceri în vederea încheierii definitive a contenciosului cu ISI înainte de încheierea exercițiului contabil 2000, administrația ar fi acceptat luarea în calcul a acestei anticipări în cadrul tranzacției din 21 decembrie 2000. Belgia precizează în continuare că luarea în calcul a acestei cereri este parte integrantă a competenței ministeriale de reducere sau de anulare a amenzilor. Belgia subliniază, de asemenea, că Umicore a plătit efectiv suma de 423 de milioane BEF înainte de 31 decembrie 2000, conform angajamentului asumat.

Referitor la existența unui ajutor de la stat

(107) Belgia contestă acordarea vreunui ajutor către Umicore, subliniind, de asemenea, că tranzacția analizată nu prezenta nicio specificitate sau avantaj pentru Umicore și nu a întărit în niciun fel poziția societății în raport cu alte societăți concurente în cadrul schimburilor dintre statele membre. Belgia estimează că Umicore nu a beneficiat de niciun tratament special, ci de aplicarea concretă într-un caz particular a unui instrument de bază utilizat de altfel la scară largă.

(108) Conform declarațiilor Belgiei, astfel de acorduri tranzacționale sunt frecvente nu numai în Belgia, ci, din motive evidente (și anume, prevenirea litigiilor de lungă durată, costisitoare și cu rezultat nesigur), în cadrul administrațiilor din numeroase state membre. În această privință, Belgia menționează că însăși Comisia a utilizat un acord tranzacțional cu Philip Morris International într-un caz de pierdere a drepturilor vamale și de TVA care ar fi trebuit acordate în cazul importului legal ([38]).

(109) Belgia adaugă că, în ipoteza în care TVA ar fi fost aplicat operațiunilor litigioase, acest TVA ar fi trebuit restituit de administrația fiscală clienților Umicore, aceștia având posibilitatea de a-și exercita dreptul de deducere a TVA în calitatea acestora de persoane impozabile obligate la plata TVA. Ar fi rezultat, astfel, o operațiune „albă" în ceea ce privește Trezoreria publică din Belgia fără niciun transfer de resurse ale statului.

(110) În ceea ce privește criteriul specificității, Belgia precizează că, în mod contrar celor afirmate de Comisie în decizia sa de inițiere, simplul fapt că acordul se referă numai la Umicore nu permite a se afirma îndeplinirea criteriului de selectivitate ([39]). Pentru a se stabili existența unui avantaj specific, măsura ar trebui evaluată în raport cu tratamentul aplicat întreprinderilor care se află în aceeași situație de fapt și de drept cu a societății despre care se pretinde a fi fost favorizată ([40]).

([34]) Articolul 2 din CTVA prevede că livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate cu titlu oneros se supun taxei dacă au avut loc în Belgia, însă articolul 53 punctul 2 din CTVA impune emiterea unei facturi pentru toate livrările sau prestările de servicii, indiferent dacă sunt sau nu impozitate efectiv în Belgia.

([35]) Articolul 70 alineatul (2) din CTVA se aplică, de altfel, atunci când facturile a căror emitere este prevăzută la articolele 53, 53 *octies* și 54 din CTVA nu au fost întocmite sau nu au fost întocmite corect.

([36]) A se vedea comentariile referitoare la TVA nr. 70/60-70/62.

([37]) A se vedea Com.I.R, nr. 53/97 și nr. 53/97.1.

([38]) A se vedea comunicatul de presă din 9 iulie 2004, IP/04/882.

([39]) A se vedea considerentul 55 din decizia de inițiere.

([40]) A se vedea concluziile avocatului general în cauza C-353/95 P, Rec., 1997, p. I-7007, punctul 30.

(111) Conform Belgiei, dacă, la fel ca în cazul în speță, orice persoană obligată la plata TVA ar avea posibilitatea de a contesta o decizie de rectificare, de a-și susține argumentele în fața autorităților și de a încheia un acord cu administrația referitor la cazul său specific, iar acest acord nu conține nicio derogare de la lege și se limitează – pe baza probelor prezentate – la acceptarea temeiniciei faptelor, astfel cum au fost stabilite de persoana impozabilă, măsura ar fi generală și nu ar constitui un ajutor în sensul articolului 107 din tratat. Însă Belgia susține că procedura aplicabilă Umicore este deschisă și altor societăți și este aplicată în mod similar tuturor cazurilor litigioase.

(112) În această privință, Belgia subliniază că administrația nu a dispus de o putere discreționară sau arbitrară și nici nu a făcut uz de o astfel de putere în aplicarea legii fiscale privind TVA.

(113) Conform Belgiei, măsura analizată ar fi, în plus, justificată de natura și economia sistemului fiscal belgian. Ar fi în conformitate cu logica oricărei proceduri administrative să se obțină cât mai rapid un rezultat corect care să servească securității juridice, cu respectarea strictă a economiei de procedură, asigurându-se în același timp în mod eficient recuperarea impozitului. Acordurile încheiate cu contribuabili ca Umicore servesc în final la evitarea riscului unor litigii prelungite și cu rezultat incert.

(114) Belgia subliniază că, din informațiile pe care le deține, concurenții europeni ai Umicore ar fi livrat argint fin către aceiași clienți italieni ca și Umicore și în aceleași condiții și că situația fiscală în materie de TVA a acestor producători nu ar fi făcut obiectul niciunei rectificări din partea autorităților naționale din țara acestora pe motiv că frauda era comisă în Italia și nu în țara producătorilor. Prin faptul că a consimțit să plătească o amendă semnificativă, în timp ce concurenții nu plăteau nici TVA nici amendă administrativă, Umicore, departe de a fi primit vreun ajutor, ar făcut obiectul unei măsuri de atingere a poziției sale concurențiale pe piața în cauză, iar, în situația în care ar fi fost afectate schimburile comerciale, acest lucru ar fi fost în defavoarea Umicore.

(115) Belgia estimează, astfel, că măsura nu îndeplinește niciuna dintre condițiile necesare pentru a se stabili existența unui ajutor de la stat în temeiul tratatului. Într-adevăr, în acest caz nu ar exista niciun transfer de resurse, nici avantaje, nici selectivitate, nici denaturarea concurenței, nici afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre.

Constatare generală privind aplicarea articolului 107 din tratat în cazul acordurilor fiscale

(116) În fine, Belgia concluzionează că, în cazul în care Comisia înțelege pe viitor să atace mecanismul propriu-zis al tranzacțiilor fiscale, deși extrem de răspândit și esențial pentru buna funcționare a perceperii impozitului de orice administrație fiscală, aceasta va trebui, pentru a judeca aplicarea materială de drept, să se substituie în fiecare caz judecătorului național care acționează într-o oarecare măsură în calitate de „*judecător de apel*” al deciziilor administrației naționale.

V. **OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE**

V.1. **Umicore**

Recapitularea contextului general

(117) Umicore amintește mai întâi că, potrivit practicii curente dezvoltate în sectorul comerțului internațional cu metale prețioase, livrarea se efectuează la uzină, și anume, cumpărătorul asigură transportul mărfurilor. Acest tip de vânzare se dovedește a fi foarte riscant în cadrul noului sistem de TVA aplicabil livrărilor intracomunitare. Vânzătorul este cel care trebuie să demonstreze că transportul a avut loc efectiv, în timp ce, în cazul de față, cumpărătorul este cel care dispune de documente care atestă transportul (înțelegându-se că, din 1993, dovada transportului prin excelență – adică ștampila biroului vamal pe documentul de export – nu mai există în cazul livrărilor intracomunitare).

(118) În ceea ce privește cu deosebire dovada transportului mărfurilor, Umicore subliniază că a transmis ISI o documentație foarte detaliată care justifică transportul efectuat.

(119) Umicore invocă, pe de altă parte, buna sa credință în ceea ce privește tranzacțiile litigioase, care s-ar demonstra prin menționarea unei amenzi de 10 % în deciziile de rectificare, amendă rezervată cazurilor în care persoana impozabilă este de bună credință. În acest context, Umicore precizează, de asemenea, că a colaborat spontan cu justiția italiană care, convinsă fiind de buna sa credință, nu ar fi început, de altfel, urmărirea penală.

(120) De asemenea, Umicore subliniază că, în opinia sa, responsabilitatea Italiei ar fi angajată în măsura în care Italia nu a retras numărul TVA al societăților italiene fictive imediat după constatarea unor nereguli grave de către autoritățile fiscale.

(121) Umicore afirmă, totodată, că alți producători de argint concurenți, stabiliți în alte state membre, au livrat acelorași intermediari elvețieni și italieni, în împrejurări și condiții identice cu cele ale livrărilor efectuate de aceasta, fără ca aceste livrări să fie contestate de administrațiile fiscale din țara acestora. Cu alte cuvinte, ar fi inacceptabil să se consideră că Umicore, în urma achitării unei sume de 423 de milioane BEF (10 485 896 EUR), ar fi primit un ajutor de stat, în timp ce celelalte societăți concurente s-ar fi sustras oricărei urmăriri penale.

(122) În fine, Umicore susține observațiile Belgiei conform cărora decizia de rectificare – contrar somației – nu are în niciun caz drept efect crearea unei creanțe TVA în temeiul dreptului belgian.

Procedura urmată de ISI

(123) Umicore avansează argumente similare celor invocate de Belgia în ceea ce privește legalitatea și valabilitatea acordurilor încheiate între administrație și persoanele impozabile în domeniul TVA, societatea interesată amintind că aceste acorduri pot face referire numai la chestiuni factuale precum dovada transportului în materie de livrări intracomunitare (și baza impozabilă care rezultă de aici). În acest context, Umicore precizează că încheierea unor astfel de acorduri este foarte răspândită, inclusiv la nivelul serviciilor ISI ([41]).

(124) Partea interesată precizează, de asemenea, că valabilitatea și legalitatea reducerilor amenzilor administrative, în schimbul acordului contribuabilului pentru suma în cauză, sunt confirmate de jurisprudență ([42]).

(125) În fine, referitor la luarea în calcul a deductibilității fiscale a sumei plătibile, Umicore subliniază că:

— ISI nu deține competențe numai în materie de TVA, ci și în materie de impozite pe venit;

— în loc să impună plata de către Umicore a unei sume brute înainte de impozitarea veniturilor, care ar fi deductibilă din punct de vedere fiscal, ISI a acceptat plata unei sume nete, după impozitare, impunând în mod evident condiția, astfel cum s-a menționat în acord, ca această sumă (netă) să nu fie deductibilă în sine din punct de vedere fiscal. În schimb, Umicore a acceptat să plătească suma (netă) într-un termen foarte scurt (într-o săptămână), ceea ce nu contravine niciunei prevederi legale aplicabile în materie.

(126) Umicore consideră că suma de 423 de milioane BEF constituie valoarea TVA datorată pentru perioada 1995-1996 și că ISI a scutit Umicore de la plata dobânzilor de întârziere în temeiul articolului 84*bis* din CTVA și a amenzii proporționale (10 %) în temeiul articolului 9 din Decretul Regentului.

(127) În ceea ce privește reducerea sumei reprezentând TVA datorată în valoare de 708 milioane BEF la 423 de milioane BEF, Umicore subliniază că deducerea s-ar justifica prin faptul că creanța TVA rezultată din facturarea TVA de către Umicore pentru cumpărătorii italieni și elvețieni ar rămâne neachitată, fiind, astfel, deductibilă din punct de vedere fiscal.

(128) În ceea ce privește perioada 1997-1998, Umicore precizează că deciziei de rectificare din 30 aprilie 1999, întrucât persoana impozabilă a dovedit corespunzător că vânzările în cauză puteau fi scutite de TVA în temeiul articolului 39*bis* din CTVA.

Referitor la existența unui avantaj

(129) Umicore este de părere că un acord fiscal asemănător celui în cauză nu constituie un avantaj în sensul TFUE și, în consecință, nu se încadrează în noțiunea de ajutor de la stat. Mai precis, Umicore contestă acuzația Comisiei conform căreia acordul fiscal în cauză ar fi plasat societatea într-o situație financiară mai favorabilă decât ceilalți contribuabili.

(130) În primul rând, Umicore precizează că, în realitate, ISI este instituția care a considerat că acordul fiscal era mai avantajos pentru Trezorerie decât derularea unei proceduri al cărei rezultat final risca să fie în definitiv mai puțin favorabil.

(131) În al doilea rând, posibilitatea de a încheia un acord fiscal și de a face un compromis nu constituie în sine un avantaj specific pentru Umicore, aceste acorduri fiind, în general, accesibile tuturor persoanelor impozabile și o practică normală și curentă în materie de TVA.

(132) În al treilea rând, un acord tranzacțional, prin natura sa, nu conferă niciun avantaj susceptibil a fi prevăzut de normele privind ajutoarele de stat. Prin definiție, orice decizie de a face un compromis presupune o evaluare a riscurilor pentru fiecare dintre părțile în cauză între o plată sigură și imediată, pe de o parte, și rezultatul presupus sau posibil la soluționarea unui litigiu, pe de altă parte.

(133) În opinia Umicore, calificarea condițiilor unei tranzacții ca fiind „avantajoase" ar fi deci specioasă, cu excepția situațiilor excepționale în care una dintre părți ar obține din tranzacție un rezultat net superior oricărui rezultat pe care ar fi putut pretinde să îl obțină la soluționarea unui litigiu.

(134) Conform Umicore, Comisia presupune că dacă diferendul fiscal ar fi trebuit să fie adus în fața instanțelor belgiene, în apelul deciziei administrative, judecătorul desemnat ar fi condamnat inevitabil Umicore la plata unei sume mai importante decât cea care a rezultat din acordul încheiat între ISI și Umicore. Pentru a ajunge la o astfel de

([41]) Umicore citează statisticile ISI conform cărora 22 % din surplusul de TVA datorat unei majorări a cifrei de afaceri în perioada 2000-2002 a fost stabilit ca urmare a unui acord cu persoana obligată la plată.

([42]) Trib. Namur, 10.01.91, *FJ.F*, 91/204: „Administrația fiscală și contribuabilul pot să convină o înțelegere valabilă referitoare la baza impozabilă în materie de TVA. Dispozițiile legale și de reglementare aplicabile prevăd că, prin exprimarea acordului său în favoarea tranzacției referitoare la baza impozabilă, contribuabilul solicită, de asemenea, avantajul reducerii amenzilor. Astfel, operațiunea răspunde, prin natura sa, definiției privind tranzacția, a cărei caracteristică esențială este existența unor concesii pe care și le acordă părțile. Concesia acordată de contribuabil constă, în speță, în acordul exprimat pentru baza impozabilă rezultată din deciziile de rectificare în urma efectuării controlului. Concesia acordată de administrația fiscală se referă la reducerea amenzilor legale privind acordul referitor la stabilirea bazei impozabile".

concluzie, Comisia trebuia să înlocuiască evaluarea sa cu cea a administrației naționale sau chiar, după caz, cu cea a judecătorului național.

(135) În al patrulea rând, Umicore face referire la cauza Déménagements-Manutention Transport SA ([43]) („DMT"), în care Curtea de Justiție a considerat că, prin acordarea unor facilități de plată societății în cauză, ONSS ([44]) a acționat ca un creditor public care, întocmai ca un creditor privat, încearcă să obțină plata sumelor pe care i le datorează un debitor care se confruntă cu dificultăți financiare. Curtea a decis ulterior că sarcina de a stabili dacă aceste facilități de plată sunt în mod hotărâtor mai importante decât cele pe care un creditor privat le-ar fi acordat acestei societăți revenea instanței naționale.

(136) Urmând acest raționament al Curții, Umicore estimează că, în cazul de față, ISI, întocmai ca un creditor public care urmărește, asemenea unui creditor privat, să obțină plata sumelor care îi sunt datorate, a optat pentru plata imediată a unei sume nete în locul unei sume brute, ceea ce i-a permis să procedeze la o recuperare sigură și extrem de rapidă. Prin urmare, acest tip de comportament ar fi rațional și prudent din punct de vedere economic, comparabil cu cel pentru care ar fi optat un creditor privat ipotetic, aflat în aceeași situație.

Referitor la selectivitate

(137) În cazul de față, Umicore estimează că lipsește criteriul selectivității, în măsura în care acordul fiscal în cauză constituie doar o aplicare specifică la cazul persoanei impozabile supuse unui regim general accesibil tuturor contribuabililor aflați în aceeași situație, și că ISI, în situația unui compromis, nu exercită puteri discreționare.

(138) Chiar dacă presupunem că măsura în cauză este considerată selectivă, aceasta ar fi justificată totuși prin natura și economia sistemului. Conform Umicore, trebuie să se considere că o măsură fiscală, fie ea și selectivă, nu conferă avantaje din moment ce s-a dovedit că aceasta contribuie la eficacitatea recuperării impozitului ([45]). În cazul în speță, Umicore estimează că măsura ar fi justificată prin natura și economia sistemului în măsura în care acordul încheiat a contribuit la recuperarea eficientă a impozitului ([46]).

Excesul de putere

(139) Umicore afirmă că interpretarea noțiunii de ajutor de stat într-un mod prin care să includă un acord fiscal precum cel încheiat cu ISI ar avea drept rezultat inevitabil depășirea de către Comisie a atribuțiilor sale, arogându-și o competență de recuperare a impozitelor indirecte de care nu dispune, și să atenteze la prerogativele judecătorilor naționali, aceștia fiind singurii competenți în soluționarea unui litigiu fiscal.

Nu există o denaturare a concurenței și a schimburilor comerciale

(140) Umicore indică faptul că i-a plătit ISI o sumă considerabilă, în timp ce alte întreprinderi concurente producătoare de argint din alte state membre nu au plătit nici TVA, nici amendă sau dobândă pentru livrările efectuate în împrejurări și condiții identice.

(141) În acest context, Umicore estimează că, în mod evident, măsura în cauză nu i-a putut consolida poziția concurențială pe piața în cauză, și anume cea a comercializării argintului sub formă de granule. Prin urmare, Umicore concluzionează că acordul încheiat cu ISI nu denaturează nici concurența, nici schimburile comerciale dintre statele membre și, prin urmare, aplicarea articolului 107 alineatul (1) din tratat este exclusă în cazul în speță.

V.2. **Terțul anonim**

(142) Un terț anonim a transmis Comisiei copia unei scrisori adresate ministrului finanțelor din Belgia la data de 15 februarie 2002 referitoare la o analiză juridică a acordului încheiat cu Umicore, precum și a tranzacțiilor în cauză.

(143) În scrisoarea sa, terțul anonim subliniază că (a) acordul dintre ISI și Umicore ar fi avut ca efect transformarea unei valori TVA datorate în amendă, cu încălcarea articolelor 10 și 172 din Constituția belgiană și a articolului 84 din CTVA; (b) luarea în calcul a impactului impozitului pe profit pentru stabilirea valorii TVA datorate sau a amenzii ar fi ilegală și (c) aplicarea unei amenzi proporționale (la valoarea TVA), fără a se impune plata TVA propriu-zise ar fi lipsită de logică.

([43]) Hotărârea din 29 iunie 1999, DM Transport, C-256/97, Rec., p. I-3913. DM Transport datora 18,1 milioane BEF Oficiului național de securitate socială din Belgia („ONSS") reprezentând rețineri salariale și redevențe patronale. În temeiul dreptului belgian, angajatorul care nu plătește cotizațiile la timp este pasibil, printre altele, de majorări și sancțiuni penale. Cu toate acestea, este permis ca ONSS să poată acorda termene de grație. Considerând că facilitățile de plată au permis întreprinderii insolvabile să supraviețuiască în mod artificial, Tribunalul comercial din Bruxelles a adresat o întrebare preliminară Curții în vederea determinării măsurii în care aceste facilități de plată ar putea constitui ajutoare de stat.

([44]) Oficiul național de securitate socială din Belgia.

([45]) Hotărârea din 6 martie 2002, Diputación Forai de Álava e.a., T-127/99, Rec., p. II-1275, punctele 164-166.

([46]) În această privință, Umicore face referire la punctul 26 din Comunicarea Comisiei privind aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor referitoare la impozitarea directă a activităților economice – JO C 384, 10.12.1998, p. 3 – conform căruia scopul unui sistem fiscal este „de a colecta venit pentru finanțarea cheltuielilor de stat".

VI. **REACȚIA BELGIEI LA OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE**

(144) Autoritățile belgiene estimează că poziția Umicore confirmă în general poziția Belgiei privind procedura în cauză, în special, în ceea ce privește inexistența unei proceduri oficiale de rectificare în materie de TVA, lipsa valorii juridice a unei decizii de rectificare nesemnate pentru obținerea acordului persoanei impozabile, legalitatea acordurilor fiscale și accesibilitatea acestora pentru toate persoanele obligate la plată și, în general, lipsa elementelor constitutive ale unui ajutor de stat.

(145) În ceea ce privește corespondența anonimă din 1 octombrie 2004, Belgia estimează că această corespondență nu conține nicio observație specifică referitoare la procedura de ajutor de stat, fiind astfel lipsită de relevanță.

VII. **INFORMAȚII SUPLIMENTARE TRANSMISE DE BELGIA**

(146) Ca urmare a restituirii documentelor reținute de autoritățile judiciare, Belgia a transmis Comisiei o serie de informații și de documente referitoare la tranzacțiile care se află la originea prezentei proceduri.

(147) În ceea ce privește vânzările către clienți cu sediul în Italia, Belgia a transmis documente pe baza cărora s-a decis acordarea scutirii prevăzute de articolul 39*bis* din CTVA. Documentele în cauză conțin în special facturile emise de Umicore, facturile de transport și diverse documente referitoare la transporturi.

(148) În ceea ce privește livrările către clienți cu sediul în Elveția, Belgia a transmis, de asemenea, o serie de documente menite să dovedească transportul direct al mărfurilor către Italia. Conform Belgiei, rolul societăților elvețiene s-ar fi limitat la o intervenție financiară în achiziții și transporturi.

(149) În ceea ce privește livrările efectuate în perioada 1997-1998, Belgia a precizat că, într-o primă etapă, rectificarea prevăzută pentru perioada 1995-1996 a fost reprodusă pentru anii următori. Belgia adaugă că inspectorii ISI au abandonat extrem de rapid rectificarea pentru această perioadă. În acest sens, Belgia a transmis, de asemenea, o copie a notelor interne care demonstrează că inspectorii în cauză au renunțat efectiv la impozitarea în speță.

VIII. **EVALUAREA AJUTORULUI**

(150) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, sunt „incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre”.

(151) Calificarea unei măsuri ca ajutor de stat presupune îndeplinirea următoarelor condițiile cumulative, și anume: 1. măsura în cauză conferă un avantaj prin intermediul resurselor de stat, 2. acest avantaj este selectiv și 3. măsura în cauză denaturează sau amenință să denatureze concurența și este susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.

(152) Trebuie reamintit, de asemenea, că, potrivit unei jurisprudențe consacrate, noțiunea de ajutor înglobează nu numai prestații pozitive, cum ar fi subvențiile, ci și intervenții care, sub diverse forme, reduc impozitele care grevează în mod normal bugetul unei întreprinderi, cum ar fi scutirile și reducerile fiscale ([47]).

VIII.1 **Observații preliminare**

(153) Înainte de toate, ar trebui să se constate că acordurile tranzacționale cu contribuabilii constituie o practică obișnuită a administrației fiscale belgiene, iar în ceea ce privește domeniul TVA, acestea sunt prevăzute explicit la articolul 84 din CTVA. De altfel, prezenta decizie nu pune la îndoială utilitatea unor astfel de acorduri care permit evitarea multor litigii.

(154) Trebuie amintit faptul că instrucțiunile administrative belgiene în domeniu prevăd că încheierea unei tranzacții cu persoana impozabilă implică, de regulă, existența unor concesii de ambele părți. Cu toate acestea, conform articolului 84 din CTVA, astfel de tranzacții nu sunt posibile decât în măsura în care nu implică scutirea sau reducerea impozitului. Conform acestui principiu, o tranzacție nu poate viza cuantumul taxei care rezultă din faptele stabilite, ci chestiuni de fapt.

(155) În acest context, Comisia estimează că un acord tranzacțional între o persoană plătitoare de TVA și administrația fiscală belgiană nu poate conduce la existența unui avantaj economic decât în următoarele condiții:

— atunci când concesiile făcute de administrație sunt în mod vădit disproporționate în raport cu cele făcute de persoana impozabilă având în vedere împrejurările cazului și dacă se constată că administrația nu aplică în mod evident același tratament favorabil și altor contribuabili care se află într-o situație similară;

— atunci când legalitatea acordului trebuie contestată, de exemplu, atunci când cuantumul taxei datorate a fost redus contrar prevederilor articolului 84 din CTVA (scutirea sau reducerea impozitului privind o chestiune de drept).

(156) Prin urmare, se recomandă analizarea măsurii în care tranzacția încheiată între ISIS și Umicore îndeplinește condițiile menționate mai sus.

([47]) A se vedea, în special, hotărârile din 15 martie 1994, Banco Exterior de España, C-387/92, Rec., p. I-877, punctul 13; din 8 noiembrie 2001, Adria Wien Pipeline GmbH, C-143/99, Rec., p. I-8365, punctul 38; din 22 noiembrie 2001, Ferring, C-53/00, Rec., p. I-9067, punctul 15; din 3 martie 2005, Heiser, C-172/03, Rec., p. I-1627, punctul 36; din 22 iunie 2006, Forum 187 ASBL, cauzele conexe C-182/03 și C-217/03, Rec., p. I-6887, punctul 86.

VIII.2. **Referitor la existența unui avantaj**

(157) Mai întâi, trebuie să se verifice dacă măsura conferă beneficiarului acesteia un avantaj menit să reducă impozitele care grevează, în mod normal, bugetul acestuia ([48]). În cazul de față, trebuie să se stabilească dacă tranzacția litigioasă a fost încheiată în mod ilegal sau în baza unor concesii disproporționate ale administrației fiscale.

VIII.2.1. *Referitor la conformitatea procedurii*

(158) În decizia de inițiere, Comisia a considerat că procedura urmată de autoritățile fiscale ar fi putut să constituie o abatere de la desfășurarea normală a procedurii de stabilire și lichidare a unei datorii privind TVA, în măsura în care acordul nu menționează niciun temei juridic și în care, în lipsa unui acord din partea persoanei impozabile, administrația ar fi trebuit să adreseze o somație însoțită de o majorare cu 50 % a amenzii.

(159) După cum s-a menționat deja la considerentul 39, transmiterea unui aviz de rectificare constituie practica obișnuită a autorităților fiscale belgiene în materie de TVA, menită să asigure respectarea principiilor fundamentale, cum ar fi dreptul la apărare. Prin urmare, cele două avize de rectificare adresate de ISI societății Umicore trebuie considerate drept avize preliminare ale autorităților fiscale și nu factorul generator al exigibilității TVA.

(160) Pe de altă parte, posibilitatea de a încheia acorduri tranzacționale cu persoanele impozabile este prevăzută în mod expres în CTVA din Belgia și trebuie considerată ca fiind o practică normală a autorităților fiscale belgiene. Acestea din urmă trebuie totuși să respecte principiul conform căruia astfel de tranzacții nu pot atrage nici scutirea de o taxă datorată și nici reducerea acesteia. În principiu, astfel de tranzacții intervin în situațiile în care autoritățile fiscale doresc să evite un litigiu cu persoana impozabilă cu privire la fapte care nu sunt stabilite cu claritate.

(161) Pe de altă parte, trebuie notat că autoritățile fiscale nu sunt obligate să adreseze o somație în cazul în care administrația nu a putut obține acordul persoanei impozabile pentru impunerea propusă în avizul de rectificare. Din contră, în cazul în care există îndoieli referitoare la faptele în cauză, autoritățile competente pot încerca oricând să încheie un acord cu persoana impozabilă.

(162) În final, din analiza textelor juridice rezultă, de asemenea, că nicio dispoziție nu prevede obligația autorităților fiscale belgiene de a menționa un temei juridic expres în acordurile în cauză.

(163) Așadar, Comisia trebuie să concluzioneze, pe baza contextului juridic descris în prezenta decizie, că procedura aplicată de autoritățile fiscale în ceea ce privește Umicore s-a desfășurat în conformitate cu normele și practicile în vigoare și nu constituie o abatere de la desfășurarea în condiții normale a procedurii.

(164) De asemenea, se impune o analiză a tranzacțiilor în cauză, ținând cont de observațiile preliminare formulate, pentru a se stabili existența unui eventual avantaj. Raționamentul prezentat în continuare se bazează pe analiza a două perioade distincte, prima perioadă raportându-se la anii 1995 și 1996 la care se referă rectificarea efectuată de autoritățile fiscale, în timp ce a doua se referă la anii 1997 și 1998 pentru care impunerea a fost complet abandonată.

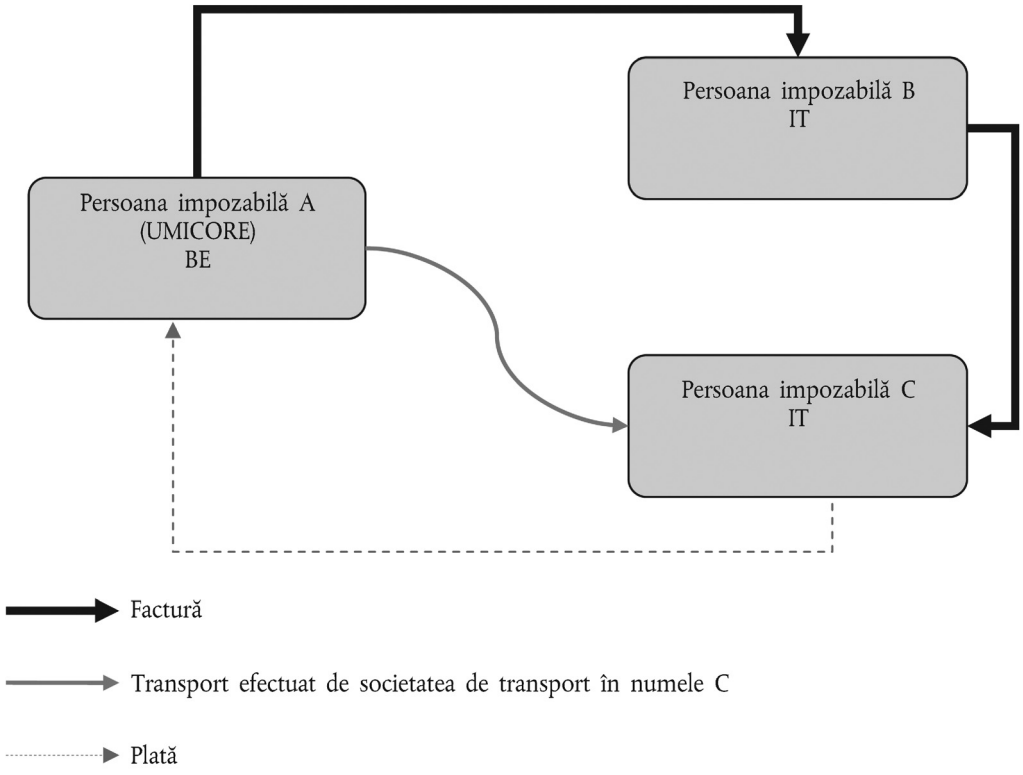
VIII.2.2. *Perioada 1995-1996*

(165) În ceea ce privește perioada 1995-1996, trebuie analizate trei tipuri de tranzacții diferite care au făcut obiectul proiectului de rectificare comunicat Umicore la data de 30 noiembrie 1998 pentru a se stabili existența unui eventual avantaj. Pentru fiecare tip de tranzacție, prezenta analiză vizează identificarea cuantumurilor minime ale TVA, stabilirea amenzilor și a dobânzilor de întârziere care ar fi trebuit aplicate de autoritățile fiscale belgiene în baza unei interpretări rezonabile a faptelor, fără concesii excesive din partea acestora și fără aplicarea incorectă a normelor în materie de TVA.

1. Livrări de bunuri către clienți cu sediul în Italia

(166) În acest prim caz, tranzacțiile au vizat livrările de argint pur „direct din uzină” efectuate în perioada februarie 1995- februarie 1996 conform schemei de mai jos:

([48]) A se vedea punctul 9 din Comunicarea din 1998 menționată la nota de subsol nr. 46.

(167) Umicore a facturat mărfurile unei societăți „B” ([49]) cu sediul în Italia și număr de înregistrare în scopuri de TVA în acel stat membru. Aceasta din urmă a refacturat mărfurile unui client „C” plătitor de TVA, cu sediul tot în Italia. Transportul mărfurilor a fost efectuat, din dispoziția persoanei impozabile C, direct de la locația de producție din Belgia spre Italia. Cea mai mare parte a facturilor adresate de Umicore clientului său B au fost achitate de persoana impozabilă C.

(168) Facturile adresate de Umicore clientului „B” au fost întocmite sub acoperirea scutirii prevăzute la articolul 39*bis* din CTVA. Din analiza facturilor pro forma obținute în cadrul cooperării administrative cu autoritățile fiscale italiene rezultă faptul că persoana impozabilă C era destinatarul mărfurilor.

(169) În decizia de rectificare emisă la data de 30 noiembrie 1998, ISI a estimat inițial că criteriul de scutire a livrărilor intracomunitare în ceea ce privește transportul nu era îndeplinit în măsura în care transportul a fost efectuat în numele unui client subsecvent (și nu de vânzător sau de achizitor sau în numele acestora, astfel cum este prevăzut la articolul 39*bis* din CTVA). Pe această bază, administrația a concluzionat că tranzacția dintre Umicore și clientul B constituia o livrare de bunuri fără transport și, prin urmare, nu putea beneficia de scutirea prevăzută la articolul 39*bis* din CTVA.

([49]) „B” se referă, de fapt, la două societăți italiene diferite.

(170) Cu toate acestea, informațiile transmise Comisiei de către Belgia și Umicore par să demonstreze că situația reală a tranzacției dintre Umicore și societatea B putea fi în mod rezonabil pusă în discuție de autoritățile fiscale belgiene. Se observă într-adevăr că:

— informațiile transmise de autoritățile fiscale italiene tindeau să demonstreze că societatea B putea fi considerată un operator absent (sau „missing trader”), al cărui rol se limita la emiterea de facturi cu aplicarea TVA, dispărând ulterior fără a-și îndeplini obligațiile fiscale, și anume, plata TVA către autoritatea fiscală italiană;

— informațiile transmise de aceleași autorități fiscale italiene indicau, de asemenea, că administratorul unic al societății B nu era înregistrat în evidențele poliției;

— două solicitări de informații adresate de autoritățile fiscale belgiene autorităților omoloage italiene la 26 august 1998 și, respectiv, la 1 aprilie 1999 demonstrează, de asemenea, că administrația fiscală din Belgia avea îndoieli serioase legate de existența reală a societății B anterior încheierii acordului;

— transportul mărfurilor către Italia era efectuat în numele persoanei impozabile C;

— mărfurile erau transportate direct de la locația de producție din Belgia către un antrepozit din Italia unde erau puse la dispoziția C;

— cea mai mare parte a facturilor adresate de Umicore societății B erau achitate de societatea C;

— în baza declarațiilor responsabililor Umicore, consemnate într-un proces-verbal al cărui extras a fost retranscris în decizia de rectificare, se pare că între Umicore și societatea B nu exista niciun contract-cadru;

— în schimb, se pare că existența reală a societății C nu a fost deloc contestată de autoritățile fiscale italiene care, în cadrul unei inspecții, au obținut accesul complet la contabilitatea acestei societăți.

(171) Considerate separat, probabil că niciuna din aceste constatări nu este suficientă pentru a demonstra caracterul fictiv al vânzării între Umicore și societatea B. Și totuși, aceste constatări pot da naștere la o îndoială, atunci când sunt analizate în ansamblu, în ceea ce privește caracterul efectiv al vânzării între Umicore și societatea B. Astfel, autoritățile fiscale belgiene care au fost informate privind suspiciunile legate de existența reală a activității operatorului B înainte de încheierea tranzacției cu societatea Umicore la 21 decembrie 2000, dispuneau de o marjă largă de apreciere în ceea ce privește caracterul efectiv al tranzacțiilor și o eventuală redefinire.

(172) În această privință, trebuie reamintit că, în conformitate cu jurisprudența consacrată a Curții de Casație din Belgia, impozitul trebuie să se bazeze pe realitatea faptelor ([50]). Prin urmare, administrația fiscală din Belgia este obligată, în principiu, să fundamenteze impunerea nu pe tranzacțiile aparente prezentate de persoana impozabilă pentru justificarea unei eventuale scutiri, ci pe tranzacțiile efective, astfel cum reiese din intenția reală a părților.

(173) În cazul în care din informațiile puse la dispoziția autorităților fiscale belgiene reiese că vânzarea dintre A și B este una fictivă și că vânzarea reală (implicând un transfer de putere pentru a dispune de bunul în cauză) a avut într-adevăr loc în relația dintre A și C, aceste autorități aveau dreptul să redefinească livrarea de bunuri între A și B ca livrare de bunuri între A și C și să aplice normele în materie de TVA aplicabile unei astfel de tranzacții redefinite.

(174) Împrejurarea în care o astfel de fraudă a fost comisă în Italia prin interpunerea unui operator absent nu permite reconsiderarea dreptului la scutire de care putea beneficia Umicore în măsura în care buna credință a acesteia din urmă nu ar fi fost contestată de administrația belgiană.

([50]) A se vedea secțiunea II.2 pe această temă.

(175) Prin urmare, din cele prezentate anterior, rezultă că autoritățile fiscale belgiene puteau redefini în mod legitim tranzacțiile în cauză drept livrări intracomunitare între Umicore și societatea C, fără ca o astfel de redefinire să constituie o concesie disproporționată a administrației sau o aplicare incorectă a normelor în materie de TVA. În plus, autoritățile respective puteau acorda scutirea de TVA în cazul tranzacțiilor astfel redefinite, întrucât ansamblul condițiilor erau îndeplinite (inclusiv pentru transportul efectuat de achizitor sau în numele acestuia).

(176) Așadar, trebuie să se analizeze (i) dacă autoritățile fiscale belgiene au fost îndreptățite să aplice o amendă în baza articolului 70 alineatul (2) din CTVA, dată fiind existența unor mențiuni inexacte pe facturi și, dacă da, (ii) la ce valoare ar fi trebuit fixată amenda și (iii) dacă Umicore a beneficiat de pe urma unor concesii disproporționate sau de pe urma aplicării incorecte a legii de către administrația fiscală.

(177) Trebuie amintit mai întâi că, în cazul indicării inexacte a mențiunilor care trebuie să figureze pe o factură privind o livrare intracomunitară, DR nr. 41 prevede o amendă care se ridică la 100 % din taxa datorată pentru operațiunile în cauză. Cu toate acestea, astfel cum s-a explicat anterior la considerentele 45 și 46, aplicarea unei amenzi administrative se supune principiului proporționalității, în timp ce administrația are puterea, în temeiul articolului 9 din Decretul Regentului din 18 martie 1831, de a se abate de la grilele de amenzi prevăzute în DR nr. 41.

(178) În cazul în speță, nu este exclus ca o amendă de 100 % să fi fost disproporționată, ținând seama de buna-credință a persoanei impozabile care nu a fost contestată de administrație. Nu este exclus nici ca, în cadrul litigiului cu Umicore, administrația fiscală belgiană să fi încercat să își maximizeze veniturile asemenea unui creditor care încearcă să optimizeze recuperarea creanței sale. În acest sens, trebuie amintit că o astfel de practică nu poate depinde de articolul 107 din tratat în măsura în care aceasta nu atrage concesii disproporționate sau ilegale din partea administrației.

(179) Având în vedere marja de apreciere de care dispune administrația în acest context, se poate considera în mod rezonabil că, în cadrul unui acord tranzacțional, valoarea amenzii ar fi trebuit stabilită de administrație la un procent cuprins între 10 % și 50 %. Pe de o parte, procentul de 10 % poate fi considerat ca fiind acceptabil în raport cu procentajul de 10 % prevăzut în tabelul G din anexa la DG nr. 41 pentru infracțiunile vizate la articolul 70 alineatul (1) din CTVA, precum și în raport cu amenda de 10 % menționată în decizia de rectificare din 30 noiembrie 1998. Pe de altă parte, procentul de 50 % ar putea fi considerat drept procent maxim aplicabil, ținând seama de principiul proporționalității și de contextul unui acord tranzacțional. De altfel,

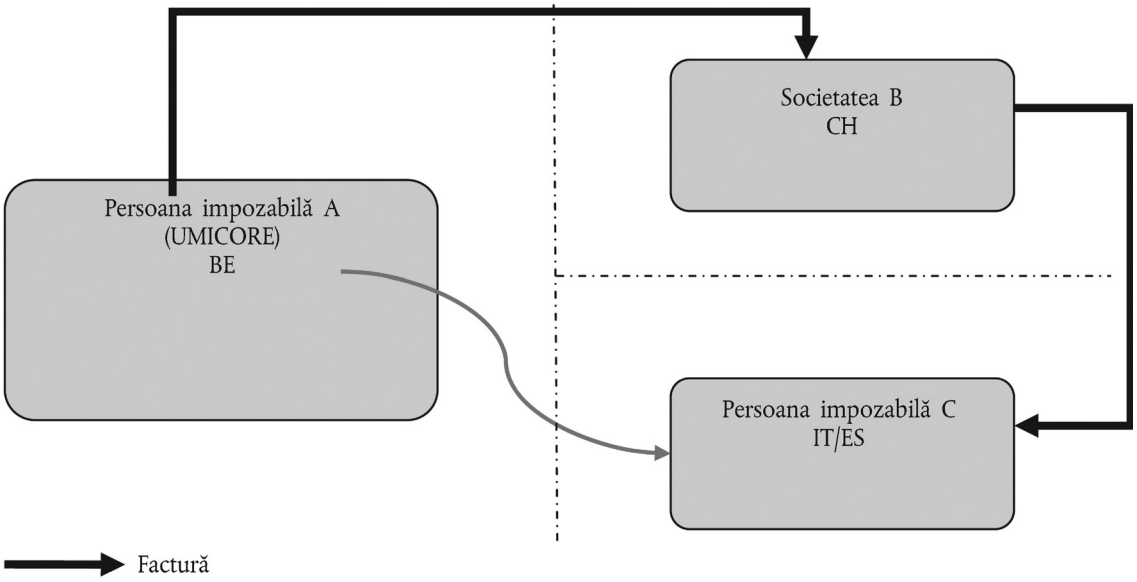
aplicarea unui procent de 50 % pare să fie susținută de o jurisprudență recentă a Curții de Casație din Belgia ([51]). Având în vedere că această ultimă hotărâre are drept obiect o cauză penală, se poate considera că, în cazul în speță, în care s-a stabilit absența intenției frauduloase din partea Umicore, procentul de 50 % constituie un prag maxim.

(180) Astfel, se poate concluziona că, având în vedere circumstanțele cazului în speță, amenda putea fi stabilită în mod rezonabil la o valoare cuprinsă între 33 238 698 BEF (10 % × 332 386 976) și 166 193 488 BEF (50 % × 332 386 976).

(181) În măsura în care un avantaj selectiv nu ar fi putut rezulta decât din concesii disproporționate din partea administrației fiscale, numai valoarea cea mai redusă, respectiv 33 238 698 BEF, trebuie luată în considerare pentru stabilirea unui eventual avantaj. În principiu, această sumă este deductibilă din baza impozabilă privind impozitul pe profit ([52]).

2. Livrările de bunuri către clienți cu sediul în Elveția

(182) În al doilea caz, succesiunea tranzacțiilor litigioase încheiate cu clienții elvețieni a fost în mod tipic următoarea:

(183) În perioada februarie 1996-octombrie 1996, Umicore a facturat mărfurile unei societăți B ([53]) cu sediul în Elveția, care nu dispune de un număr de înregistrare în scopuri de TVA într-un anumit stat membru. Societatea elvețiană refactura apoi mărfurile unui client C obligat la plata TVA, cu sediul în Italia. Transportul mărfurilor se efectua direct de la locația de producție din Belgia către Italia. În baza documentelor transmise de Belgia, se pare că transportul a fost comanditat de societatea C. Pe de altă parte, se pare că, în anumite cazuri, prețul mărfurilor a fost achitat direct de C societății Umicore, în timp ce, în alte cazuri, societatea B era cea care efectua plata. Trebuie remarcat, de asemenea, faptul că C se referă, de fapt, la societăți considerate fictive de autoritățile fiscale italiene și spaniole ([54]).

(184) Facturile adresate de Umicore societății elvețiene B în perioada februarie-octombrie 1996 se referă la vânzările de argint pur „direct de la uzinele Hoboken” și conțin următoarele mențiuni: „Export – Scutire de TVA în temeiul articolului 39 din cod”.

(185) Cu toate că livrările în cauză au fost efectuate de UMICORE, cu scutire de TVA în baza articolului 39 din CTVA, informațiile obținute de ISI de la persoana impozabilă și de la administrația belgiană a vămilor și accizelor demonstrau că transportul mărfurilor a fost efectuat cu destinația Italia, fără să fi existat un export.

([51]) Casație, hotărârile din 12.9.2009, citate anterior. Curtea a confirmat că o amendă de 200 % era disproporționată, având în vedere circumstanțele cazului și că pe bună dreptate Curtea de Apel a redus valoarea amenzii la 50 %.

([53]) B se referă, de fapt, la două societăți cu sediul în Elveția.

([52]) A se vedea secțiunea II.2. pe această temă.

([54]) „C” se referă, de fapt, la aceleași societăți ca „B” în al treilea caz descris la considerentul următor.

(186) În lipsa exportului și, prin urmare, a dreptului la scutire în baza articolului 39 din CTVA, se ridică din nou problema dacă autoritățile fiscale belgiene ar fi putut concluziona că tranzacțiile încheiate între Umicore și societatea elvețiană aveau un caracter fictiv, că tranzacțiile efective au intervenit în relația dintre Umicore și C și că ultimele tranzacții puteau beneficia de scutirea prevăzută la articolul 39*bis* din CTVA.

(187) În decizia de rectificare din 30 noiembrie 1998, ISI a estimat că criteriile de scutire în temeiul articolului 39 din CTVA (exporturi) nu erau îndeplinite, întrucât nu s-a putut prezenta niciun document justificativ privind situația reală a exporturilor și, mai ales, nicio declarație de export.

(188) Pe această bază, administrația a concluzionat, prin urmare, că tranzacțiile dintre Umicore și societățile elvețiene nu puteau fi scutite în temeiul articolului 39 din CTVA, considerându-se că au avut loc în Belgia, conform articolului 15 alineatul (7) din CTVA și fiind, astfel, supuse la plata TVA în Belgia, conform articolului 2 din CTVA. Administrația a concluzionat, astfel, că Umicore era obligată la plata unui TVA în valoare de 312 608 393 BEF ([55]) (7 749 359 EUR), precum și a unei amenzi reprezentând 10 % din această sumă.

(189) Într-un răspuns suplimentar din 30 martie 2000 la deciziile de rectificare, Umicore afirmă că „în prezent, este cert că mecanismul aplicat avea un caracter fictiv, de care serviciul comercial al Umicore nu putea avea cunoștință. Importurile în Elveția nu au avut niciodată loc și, prin urmare, este esențial de subliniat că, în dosarele respective, la fel ca în celelalte, situația reală a livrărilor în Italia nu este pusă la îndoială".

(190) De altfel, din facturile pro forma adresate de Umicore clienților săi din Elveția rezultă că numele persoanei impozabile din Italia, destinatară a mărfurilor, este menționat în mod explicit și că identitatea destinatarului în cauză este confirmată prin scrisorile de transport întocmite de transportator.

(191) Din motivele prezentate în continuare, redefinirea tranzacțiilor în cauză ca livrări intracomunitare între Umicore și entitatea C nu este posibilă:

— la data încheierii acordului, administrația belgiană era informată deja cu privire la faptul că C se raporta, în realitate, la entități considerate societăți fictive de către autoritățile fiscale italiene și spaniole;

— existența reală a societăților elvețiene nu a fost niciodată contestată, nici de către autoritățile fiscale belgiene sau italiene și nici chiar de către Umicore;

— societatea Umicore nu putea ignora faptul că nu avea dreptul să aplice scutirea prevăzută la articolul 39 din CTVA (scutire de TVA pentru exporturi) fără ca mărfurile să fie exportate.

(192) Rezultă de aici că tranzacțiile în cauză nu puteau beneficia nici de scutirea de TVA în temeiul articolului 39 din CTVA (din cauza inexistenței exporturilor), nici de scutirea de TVA în conformitate cu articolul 39*bis* din CTVA. Tranzacțiile în cauză trebuiau analizate în acest caz ca livrări de bunuri fără transport, care nu pot beneficia de scutire de TVA. Prin urmare, prin aplicarea articolului 2 și a articolului 15 alineatele (2) și (7) din CTVA rezultă că Umicore datora TVA în valoare de 312 608 393 BEF (7 749 359 EUR). În plus, la această sumă trebuia aplicată o amendă de 10 %, respectiv 31 260 839 BEF, conform articolului 70 alineatul (1) din CTVA și articolului 1 alineatul (1) din DR nr. 41. Niciun element din dosar nu permite Comisiei să considere că procentul de 10 % ar ridica o problemă de aplicare a principiului proporționalității ([56]).

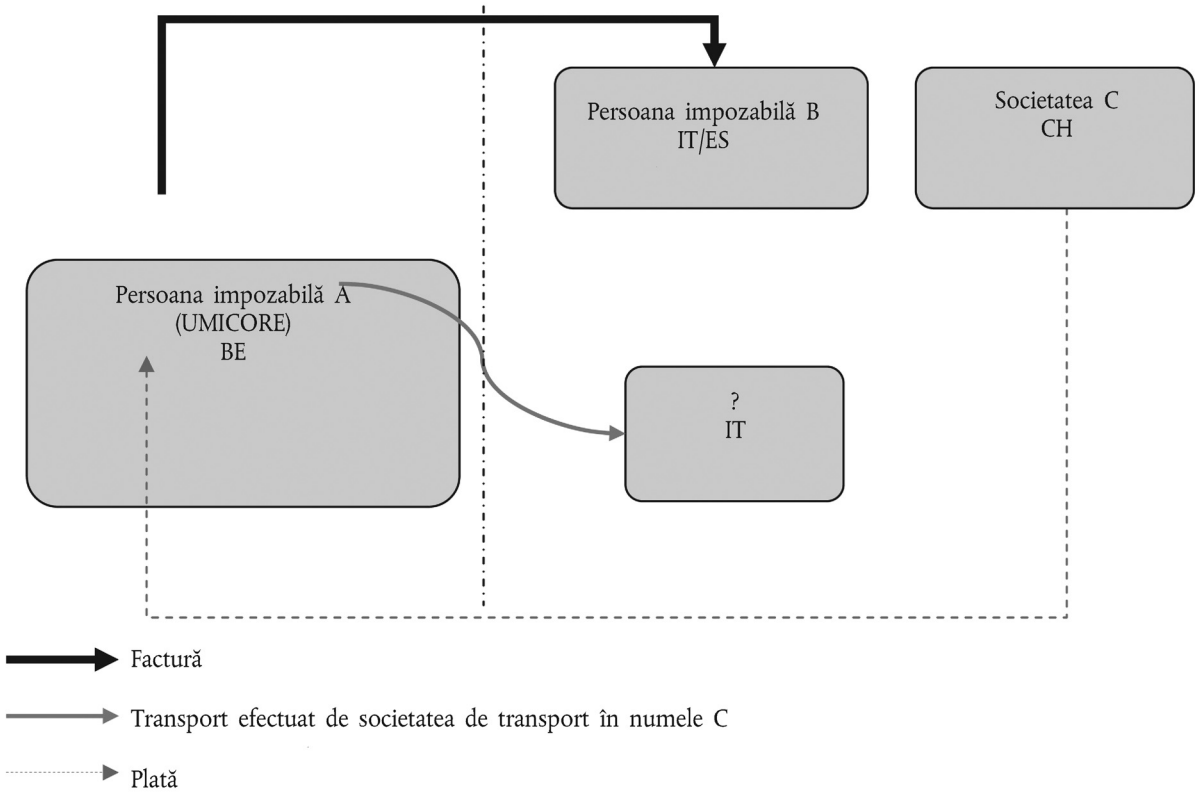
(193) Conform normelor fiscale aplicabile, valoarea TVA suplimentară datorată de persoana impozabilă și nefacturată clientului trebuie considerată drept o cheltuială deductibilă pentru stabilirea bazei impozabile privind impozitul pe profit. Cuantumul amenzii administrative este, de asemenea, deductibil din impozitul pe profit.

3. Livrări de bunuri către clienți cu sediul în Italia și Spania

(194) În perioada octombrie-decembrie 1996, succesiunea tranzacțiilor litigioase încheiate cu clienții respectivi era următoarea:

([55]) 1 488 611 396 BEF x 21 % = 312 608 393 BEF.

([56]) În cazurile aplicării articolului 70 alineatul (1), procentul de 10 % ar constitui valoarea minimă aplicată de autoritățile fiscale.

(195) Umicore factura mărfurile către societăți „B" cu sediul în Italia sau Spania cu număr de înregistrare în scopuri de TVA. Facturile în cauză aveau drept obiect vânzări de argint pur „direct din uzine", fiind întocmite fie în baza scutirii prevăzute la articolul 39 din CTVA (exporturi), fie în baza scutirii prevăzute la articolul 39*bis* din CTVA (livrări intracomunitare). Transportul mărfurilor se efectua direct de la locația de producție din Belgia către Italia. În majoritatea cazurilor, facturile erau plătite de societatea elvețiană C ([57]) care apare, de asemenea, drept comanditarul real al transportului ([58]).

(196) În final, informațiile adresate de autoritățile fiscale italiene și spaniole administrației belgiene înainte de încheierea acordului tranzacțional tind să demonstreze că societățile B erau fictive.

(197) În decizia de rectificare din 30 noiembrie 1998, administrația fiscală belgiană era de părere că menționarea achizitorilor pe facturile de vânzare era incorectă și că societățile elvețiene C erau adevărații achizitori ai mărfurilor. În lipsa oricărui export în afara teritoriului Uniunii Europene, administrația belgiană preciza în decizia emisă că scutirea de la articolul 39 din CTVA nu era aplicabilă și că vânzările în cauză trebuiau redefinite ca livrări de bunuri supuse la plata TVA în Belgia, conform articolului 15 alineatele (2) și (7) din CTVA și articolului 2 din CTVA. Administrația concluziona, deci, că Umicore se obliga la plata unui TVA în valoare de 63 216 555 BEF ([59]) (1 567 097,46 EUR), precum și a unei amenzi administrative de 10 % din această sumă.

(198) În cadrul unui schimb de scrisori cu ISI, Umicore preciza că societățile elvețiene erau mandatate de societățile B să organizeze transportul mărfurilor, acționând, de asemenea, în calitate de agenți financiari ai acelorași societăți.

(199) În această privință, trebuie observat faptul că nu există elemente la dosar care să dovedească faptul că societățile elvețiene ar fi acționat ca mandatare ale transportului în numele societăților italiene și spaniole. Dimpotrivă, ansamblul documentelor comunicate Comisiei tind să demonstreze că transportul mărfurilor a fost efectuat în numele societăților elvețiene și că acestea din urmă reprezentau beneficiarii și proprietarii efectivi ai mărfurilor în cauză.

([57]) C se raportează, în realitate, la aceleași societăți elvețiene implicate în al doilea caz.

([58]) Pe facturile pro forma întocmite de Umicore se menționează la descrierea mărfurilor denumirea societății C în calitate de „proprietar". În ceea ce privește documentele de transport, acestea sunt adresate inițial societății elvețiene C și menționează, în general, că destinația mărfurilor este Italia, iar transportul este efectuat în numele societății elvețiene C.

([59]) 21 % din sumele facturate: (29 595 944 + 34 744 972 + 32 355 113 + 73 803 950 + 130 531 237) × 21 % = 63 216 555 BEF.

(200) În consecință, Comisia consideră că, în decizia lor de rectificare, autoritățile fiscale belgiene au fost îndreptățite în redefinirea tranzacțiilor litigioase ca livrări de bunuri către societățile elvețiene. Aceste livrări trebuiau astfel supuse la plata TVA în Belgia, conform articolului 15 alineatele (2) și (7) din CTVA și articolului 2 din CTVA, fără posibilitate de scutire în temeiul articolului 39 sau 39*bis* din CTVA.

(201) Chiar și în cazul în care autoritățile fiscale ar fi putut recunoaște în mod legitim caracterul real al tranzacțiilor încheiate cu societățile italiene și spaniole, scutirea în baza articolului 39*bis* din CTVA ar fi trebuit refuzată pe motivul absenței transportului efectuat de sau în numele vânzătorului (Umicore) sau al achizitorului (B).

(202) Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că Umicore era obligată la plata unui TVA în valoare de 63 216 555 BEF (1 567 097,46 EUR), precum și a unei amenzi administrative de 6 321 655 BEF (10 % din TVA datorat) conform articolului 70 alineatul (1) din CTVA și articolului 1 alineatul (1) din DR nr. 41.

(203) Suma de 63 216 555 BEF, precum și valoarea amenzii administrative sunt, în principiu, deductibile din impozitul pe profit.

4. Luarea în calcul a nedeductibilității valorii tranzacției

(204) Practica vizând considerarea drept nedeductibilă a unei amenzi administrative care este, în principiu, deductibilă (din baza impozabilă) din impozitul pe profit și reducerea ulterioară a valorii amenzii respective pentru a ține seama de nedeductibilitatea acesteia (compensație sau „netting") nu este în conformitate nici cu reglementările, nici cu practica administrativă în acest domeniu ([60]). În consecință, se impune luarea în considerare a avantajului și a dezavantajului ce rezultă din această practică în raport cu situația în care administrația nu ar fi aplicat o astfel de compensație.

(205) Același raționament poate fi aplicat pentru sumele de TVA care sunt, în principiu, deductibile din impozitul pe profit și care ar fi beneficiat de aceeași compensație.

(206) Dintre sumele stabilite la considerentele precedente, următoarele trebuie considerate ca fiind deductibile:

33 238 698 + 312 608 393 + 31 260 839 + 63 216 555 + 6 321 655 = 446 646 140 BEF.

(207) În principiu, impactul negativ al nedeductibilității acestor sume asupra Umicore poate fi estimat la:

446 646 140 × 40,17 % ([61]) = 179 417 754 BEF.

(208) Cu toate acestea, având în vedere că Umicore prezenta o pierdere fiscală pentru veniturile impozabile din 2000, nedeductibilitatea sumelor vizate antrena, în realitate, un impact negativ doar pentru perioada impozabilă următoare (venituri 2001), în cursul căreia Umicore a imputat efectiv întreaga pierdere fiscală reportabilă suportată. Prin urmare, mecanismul de compensare aplicat de administrația belgiană a avut ca efect amânarea plății taxei sau a amenzii pe perioada impozabilă următoare.

(209) Pe de altă parte, în măsura în care impozitul pe profit în Belgia este, în principiu, perceput prin vărsăminte anticipate efectuate de contribuabil în cursul anului impozabil pentru a evita majorarea impozitelor ([62]), se poate considera în mod rezonabil că, în absența unei compensații, Umicore ar fi fost determinată să efectueze vărsămintele respective la jumătatea anului 2001, ceea ce înseamnă că, în practică, Umicore a beneficiat de o amânare de 6 luni de la plata sumei de 179 417 754 BEF.

(210) Impactul pozitiv al nedeductibilității asupra Umicore poate fi, astfel, evaluat la următoarea sumă:

179 417 754 BEF × 0,8 % ([63]) × 6 luni = 8 612 052 BEF

5. Dobânzi de întârziere

(211) Dobânzile de întârziere datorate, în principiu, pentru sumele TVA calculate anterior trebuie calculate pe baza unui procentaj lunar de 0,8 %, începând cu data de 21 ianuarie 1997 ([64]) și până la plata efectivă efectuată la sfârșitul lunii decembrie 2000:

37,6 % ([65]) × (312 608 393 + 63 216 555) = 141 310 180 BEF

6. Tabel centralizator al sumelor datorate pentru perioada 1995-1996

(212) Sumele minime datorate de Umicore pentru perioada 1995-1996 sunt centralizate în tabelul de mai jos:

(în BEF)

DESCRIERE	SUME DATORATE
1. Primul tip de tranzacții	
Amendă administrativă	33 238 698
2. Al doilea tip de tranzacții	

([60]) A se vedea secțiunea II.2.

([61]) Procentul impozitului pe profit aplicabil la data încheierii acordului.

([62]) A se vedea articolul 218 din CIR92 în legătură cu articolele 157-168 din CIR92.

([63]) Procent aplicat de administrația fiscală belgiană pentru calculul dobânzilor de întârziere.

([64]) Data stabilită în decizia de rectificare în baza practicii curente a administrației fiscale.

([65]) (3 × 12 luni) + 11 luni = 47 luni × 0,8 % = 37,6 %.

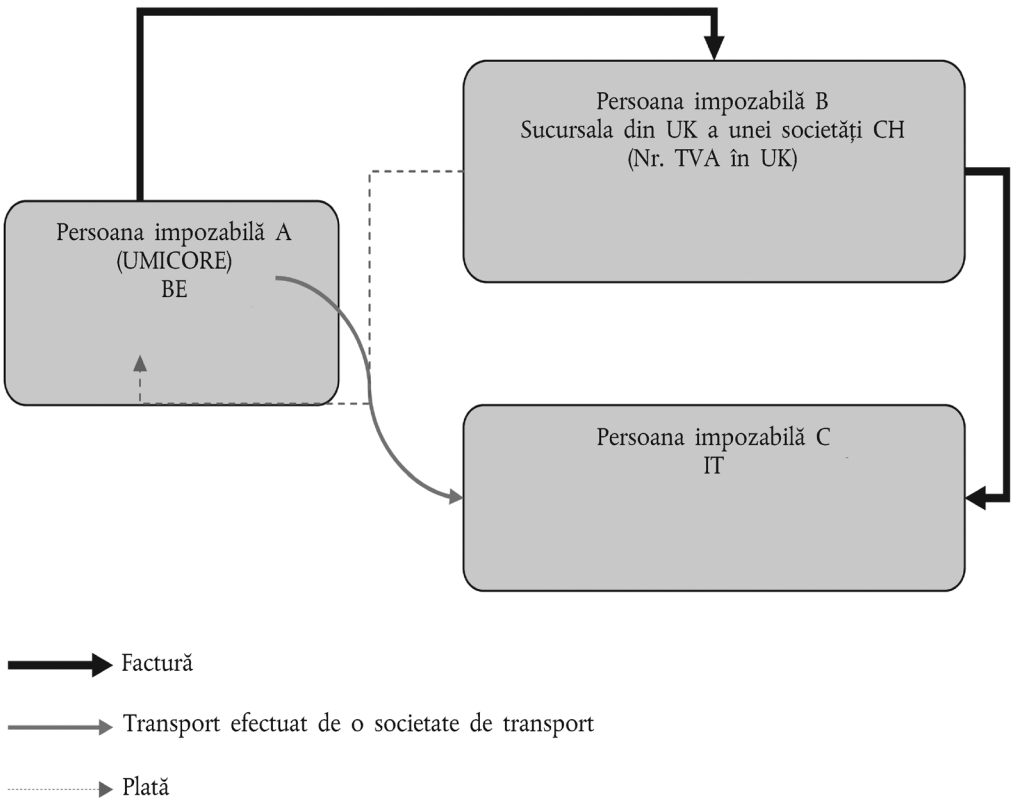
(în BEF)

DESCRIERE	SUME DATORATE
TVA datorat	312 608 393
Amendă administrativă (10 %)	31 260 839
3. Al treilea tip de tranzacții	
TVA datorat	63 216 555
Amendă administrativă (10 %)	6 321 655
Sub total	**446 646 140 BEF**
4. Dobânzi de întârziere	141 310 180
Totalul datorat în principiu (TVA + dobânzi)	**587 956 320 BEF**
5. Impactul nedeductibilității:	
– impactul negativ al nedeductibilității	– 179 417 754
+ impactul pozitiv al plății amânate	8 612 052
TOTAL	**417 150 618 BEF**

(213) În baza calculului precedent, se consideră că suma minimă pe care Umicore o datora pentru anii 1995 și 1996, în cadrul încheierii unui acord tranzacțional cu administrația fiscală, se ridică la 587 956 320 BEF (14 575 056,46 EUR). Cu toate acestea, înainte de a compara această sumă cu suma specificată în acord, trebuie să se țină cont de impactul nedeductibilității, astfel încât se ajunge la suma de 417 150 618 BEF (10 340 893,71 EUR).

VIII.2.3. *Perioada 1997-1998*

(214) În ceea ce privește perioada 1997-1998, tranzacțiile contestate în decizia de rectificare din 30 aprilie 1999 respectau următoarea schemă:

(215) În acest ultim scenariu, clientul Umicore este o sucursală B cu sediul în Regatul Unit a unei societăți elveține cu număr de TVA în Regatul Unit. Clientul următor este o persoană impozabilă C cu sediul în Italia. Mărfurile erau transportate direct de la locația de producție din Belgia către Italia. În final, facturile de vânzare întocmite de Umicore erau plătite de persoana impozabilă B.

(216) În decizia de rectificare din 30 aprilie 1999, administrația fiscală a considerat că persoana impozabilă B nu avea dreptul să revendice scutirea de TVA prevăzută la articolul 39*bis* din CTVA pe motiv că nu dispunea de un număr de TVA valabil în Italia. În plus, administrația estima că, deși se admitea faptul că persoana impozabilă B desfășoară o activitate economică reală care îi conferă calitatea de persoană plătitoare de TVA, vânzările în cauză ar trebui analizate ca operațiuni triunghiulare intracomunitare. Într-un caz asemenea celui de față, prima vânzare între Umicore și persoana impozabilă B ar trebui analizată ca o vânzare națională fără efectuarea unui transport, supusă la plata TVA în Belgia și fără posibilitatea unei scutiri, întrucât transportul ar fi fost efectuat în numele unor clienți italieni.

(217) Cu titlu preliminar, trebuie evidențiat, în primul rând că, spre deosebire de perioada 1995-1996, inspectorii ISI au fost cei care au estimat ulterior că nu au existat suficiente elemente pentru a respinge scutirea. Această situație reiese în mod clar din notele interne adresate de inspectori directorului lor, atât înainte cât și după încheierea acordului.

(218) În al doilea rând, din documentele transmise Comisiei de către Belgia prin scrisoarea din 6 august 2009, reiese că transportul fusese efectuat în numele persoanei impozabile B (și nu în numele unui eventual client subsecvent). Acest lucru pare a fi, de asemenea, confirmat în baza copiilor documentelor transmise de Umicore către ISI prin scrisoarea acesteia din 11 iunie 1999, care demonstrează că, pentru fiecare vânzare, persoana impozabilă B transmitea un fax către Umicore pentru informarea acesteia cu privire la identificarea societății de transport, numele șoferului și numărul de înmatriculare al camionului.

(219) În plus, situația în care persoana impozabilă B nu avea număr de înregistrare în scopuri de TVA în Italia, susținută de administrația belgiană în decizia de rectificare din 30 aprilie 1999, nu pare să fie pertinentă în lipsa unei obligații a persoanei impozabile de a fi înregistrată în scopuri de TVA în statul membru în care sunt expediate mărfurile. Pe de altă parte, trebuie constatat că administrația fiscală din Regatul Unit, care a transmis informații administrației belgiene la cererea acesteia, nu a contestat în nici un fel existența reală a activităților desfășurate de persoana impozabilă B în Regatul Unit.

(220) În final, trebuie constatat faptul că administrația fiscală belgiană nu a contestat situația în care mărfurile au părăsit teritoriul Belgiei și au fost transportate către un alt stat membru.

(221) Aceste considerente par a fi suficiente pentru a dovedi că ISI nu dispunea de elementele necesare pentru a respinge scutirea de TVA aplicată de Umicore. Prin urmare, trebuie să se concluzioneze că Umicore nu era obligată la plata unor majorări de TVA, amenzi sau dobânzi pentru perioada 1997-1998.

VIII.2.4. *Concluzii privind existența unui avantaj economic*

(222) În baza evaluării anterioare, trebuie luat în calcul faptul că suma minimă pe care Umicore o datora pentru perioada 1995-1998 în cadrul încheierii unui acord tranzacțional cu administrația fiscală se ridica la un total de 417 150 618 BEF (10 340 893,71 EUR).

(223) În măsura în care această sumă este mai mică decât cea plătită de Umicore în baza acordului din 21 decembrie 2000, nu se poate formula o concluzie legată de existența unor concesii disproporționate din partea autorităților fiscale belgiene. Singurul aspect al acordului care se abate de la normele și practicile administrative vizează mecanismul de compensare prin care suma datorată a fost redusă pentru a se ține seama de nedeductibilitatea impozitului pe profit. Cu toate acestea, în cadrul evaluării în cauză, s-a ținut seama în mod corespunzător de impactul economic ce rezultă din această practică.

(224) În consecință, Comisia estimează că autoritățile fiscale belgiene nu au acordat un avantaj economic sau financiar societății Umicore în cadrul încheierii acordului tranzacțional din 21 decembrie 2000.

IX. **CONCLUZIE**

(225) Comisia constată că acordul tranzacțional încheiat la 21 decembrie 2000 între autoritățile fiscale belgiene și societatea Umicore nu a conferit acesteia din urmă un avantaj și că, prin urmare, nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Acordul fiscal tranzacțional încheiat la 21 decembrie 2000 între statul belgian și societatea Umicore SA (fostă Union Minière SA) pentru suma de 423 de milioane BEF nu constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Belgiei.

Adoptată la Bruxelles, 26 mai 2010.

Pentru Comisie

Joaquín ALMUNIA

Vicepreședinte

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 10 mai 2011

de modificare a anexei II la Decizia 93/52/CEE privind recunoașterea anumitor regiuni din Italia ca oficial indemne de bruceloză (B. melitensis) și de modificare a anexelor la Decizia 2003/467/CE privind declararea anumitor regiuni din Italia, Polonia și Regatul Unit ca oficial indemne de tuberculoză, bruceloză și leucoză enzootică bovină

[notificată cu numărul C(2011) 3066]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/277/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine [1], în special anexa A secțiunea I punctul 4, anexa A secțiunea II punctul 7 și anexa D capitolul I partea E,

având în vedere Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare de ovine și caprine [2], în special anexa A capitolul 1 secțiunea II,

întrucât:

(1) Directiva 91/68/CEE definește condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile comerciale de ovine și caprine în Uniune. Aceasta prevede condițiile în care statele membre sau regiunile acestora pot fi recunoscute ca oficial indemne de bruceloză.

(2) Decizia 93/52/CEE a Comisiei din 21 decembrie 1992 privind constatarea, în anumite state membre sau regiuni, a respectării normelor referitoare la bruceloză (*Brucella melitensis*) și recunoașterea oficială, pentru aceste teritorii, a statutului de stat membru indemn sau de regiune indemnă [3] enumeră în anexa II la aceasta regiunile din statele membre care sunt recunoscute oficial ca indemne de bruceloză (*B. melitensis*), în conformitate cu Directiva 91/68/CEE.

(3) Italia a prezentat Comisiei documentația care atestă respectarea, în ceea ce privește regiunile Emilia-Romagna și Valle d'Aosta, condițiilor prevăzute în Directiva 91/68/CEE pentru ca aceste regiuni din Italia să fie recunoscute ca oficial indemne de bruceloză (*B. melitensis*).

(4) În urma evaluării documentației prezentate de Italia, regiunile Emilia-Romagna și Valle d'Aosta ar trebui recunoscute ca oficial indemne de această boală. Prin urmare, rubrica pentru Italia din anexa II la Decizia 93/52/CEE ar trebui modificată în consecință.

(5) Directiva 64/432/CEE se aplică schimburilor comerciale de bovine și porcine în interiorul Uniunii. Aceasta enumeră condițiile în care un stat membru sau o regiune dintr-un stat membru poate fi considerat (considerată), în ceea ce privește efectivele de bovine, ca fiind oficial indemn (indemnă) de tuberculoză, bruceloză și leucoză enzootică bovină.

(6) Deși Insula Man, în calitate de dependență a coroanei britanice care beneficiază de autonomie internă, nu face parte din Uniune, ea are o relație specială și restrânsă cu Uniunea. Prin urmare, Regulamentul (CEE) nr. 706/73 al Consiliului din 12 martie 1973 privind regimurile comunitare aplicabile Insulelor anglo-normande și Insulei Man pentru comerțul produselor agricole [4] prevede că, în sensul aplicării normelor referitoare, printre altele, la legislația în domeniul sănătății animale, Regatul Unit și Insula Man sunt considerate ca un singur stat membru.

(7) În anexele la Decizia 2003/467/CE a Comisiei din 23 iunie 2003 de stabilire a statutului oficial de indemne de tuberculoză, bruceloză și leucoză enzootică bovină pentru efectivele de bovine din anumite state membre și regiuni din state membre [5] se enumeră statele membre și regiunile acestora care sunt declarate oficial indemne de tuberculoză, oficial indemne de bruceloză și, respectiv, oficial indemne de leucoză enzootică bovină.

(8) Italia a prezentat Comisiei documentația care atestă, în ceea ce privește provinciile Rieti și Viterbo din regiunea Lazio, respectarea condițiilor corespunzătoare statutului de regiuni oficial indemne de tuberculoză, prevăzute în Directiva 64/432/CEE.

(9) În urma evaluării documentației prezentate de Italia, provinciile Rieti și Viterbo din regiunea Lazio ar trebui declarate ca regiuni din Italia oficial indemne de tuberculoză.

(10) Italia și Regatul Unit au prezentat totodată Comisiei documentația care atestă, în ceea ce privește provinciile Frosinone, Latina și Viterbo din regiunea Lazio în Italia și Insula Man din Regatul Unit, respectarea condițiilor corespunzătoare statutului de regiuni oficial indemne de bruceloză, prevăzute în Directiva 64/432/CEE.

[1] JO 121, 29.7.1964, p. 1977/64.
[2] JO L 46, 19.2.1991, p. 19.
[3] JO L 13, 21.1.1993, p. 14.
[4] JO L 68, 15.3.1973, p. 1.
[5] JO L 156, 25.6.2003, p. 74.

(11) În urma evaluării documentației prezentate de Italia și Regatul Unit, provinciile Frosinone, Latina și Viterbo din regiunea Lazio în Italia și Insula Man din Regatul Unit ar trebui declarate regiuni din Italia și, respectiv, din Regatul Unit oficial indemne de bruceloză.

(12) Italia, Polonia și, respectiv, Regatul Unit au prezentat Comisiei documentația în ceea ce privește provincia Viterbo din regiunea Lazio din Italia, patruzeci și patru de regiuni administrative (*powiaty*) din cadrul unităților administrative superioare (voievodate) Lubuskie, Kujawsko-Pomorskie, Mazowieckie, Podlaskie, Warmińsko-Mazurskie și Wielkopolskiecare din Polonia, precum și Insula Man din Regatul Unit, care atestă respectarea condițiilor corespunzătoare prevăzute în Directiva 64/432/CEE pentru ca aceste regiuni să poată fi considerate ca regiuni din Italia, Polonia și Regatul Unit oficial indemne de leucoză enzootică bovină.

(13) În urma evaluării documentației prezentate de Italia, Polonia și Regatul Unit, regiunile respective ar trebui declarate ca regiuni din Italia, Polonia și, respectiv, Regatul Unit oficial indemne de leucoză enzootică bovină.

(14) Prin urmare, anexele la Decizia 2003/467/CE ar trebui modificate în consecință.

(15) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexa II la Decizia 93/52/CEE se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta decizie.

Articolul 2

Anexele la Decizia 2003/467/CE se modifică în conformitate cu anexa II la prezenta decizie.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 10 mai 2011.

Pentru Comisie

John DALLI

Membru al Comisiei

ANEXA I

În anexa II la Decizia 93/52/CEE, rubrica referitoare la Italia se înlocuiește cu următorul text:

„În Italia:

— Regiunea Abruzzo: provincia Pescara;

— Provincia Bolzano;

— Regiunea Emilia-Romagna;

— Regiunea Friuli-Venezia Giulia;

— Regiunea Lazio: provinciile Latina, Rieti, Roma, Viterbo;

— Regiunea Liguria: provincia Savona;

— Regiunea Lombardia;

— Regiunea Marche;

— Regiunea Molise;

— Regiunea Piemonte;

— Regiunea Sardinia;

— Regiunea Toscana;

— Provincia Trento;

— Regiunea Umbria;

— Regiunea Valle d'Aosta;

— Regiunea Veneto."

ANEXA II

Anexele I, II și III la Decizia 2003/467/CE se modifică după cum urmează:

1. În anexa I capitolul 2, rubrica referitoare la Italia se înlocuiește cu următorul text:

„În Italia:

— Regiunea Abruzzo: provincia Pescara;

— Provincia Bolzano;

— Regiunea Emilia-Romagna;

— Regiunea Friuli-Venezia Giulia;

— Regiunea Lazio: provinciile Rieti, Viterbo;

— Regiunea Lombardia;

— Regiunea Marche: provincia Ascoli Piceno;

— Regiunea Piemonte: provinciile Novara, Verbania, Vercelli;

— Regiunea Sardinia: provinciile Cagliari, Medio-Campidano, Ogliastra, Olbia-Tempio, Oristano;

— Regiunea Toscana;

— Provincia Trento;

— Regiunea Veneto."

2. În anexa II, capitolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) rubrica referitoare la Italia se înlocuiește cu următorul text:

„În Italia:

— Regiunea Abruzzo: provincia Pescara;

— Provincia Bolzano;

— Regiunea Emilia-Romagna;

— Regiunea Friuli-Venezia Giulia;

— Regiunea Lazio: provinciile Frosinone, Latina, Rieti, Viterbo;

— Regiunea Liguria: provinciile Imperia, Savona;

— Regiunea Lombardia;

— Regiunea Marche;

— Regiunea Molise: provincia Campobasso;

— Regiunea Piemonte;

— Regiunea Puglia: provincia Brindisi;

— Regiunea Sardinia;

— Regiunea Toscana;

— Provincia Trento;

— Regiunea Umbria;

— Regiunea Veneto.";

(b) rubrica referitoare la Regatul Unit se înlocuiește cu următorul text:

„În Regatul Unit:

— Regatul Unit: Anglia, Scoția, Țara Galilor;

— Insula Man."

3. În anexa III, capitolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) rubrica referitoare la Italia se înlocuiește cu următorul text:

„În Italia:

— Regiunea Abruzzo: provincia Pescara;

— Provincia Bolzano;

— Regiunea Campania: provincia Napoli;

— Regiunea Emilia-Romagna;

— Regiunea Friuli-Venezia Giulia;

— Regiunea Lazio: provinciile Frosinone, Rieti, Viterbo;

— Regiunea Liguria: provinciile Imperia, Savona;

— Regiunea Lombardia;

— Regiunea Marche;

— Regiunea Molise;

— Regiunea Piemonte;

— Regiunea Puglia: provincia Brindisi;

— Regiunea Sardinia;

— Regiunea Sicilia: provinciile Agrigento, Caltanissetta, Siracusa, Trapani;

— Regiunea Toscana;

— Provincia Trento;

— Regiunea Umbria;

— Regiunea Valle d'Aosta;

— Regiunea Veneto.";

(b) rubrica referitoare la Polonia se înlocuiește cu următorul text:

„În Polonia:

— Voievodatul dolnośląskie

Powiaty:	bolesławiecki, dzierżoniowski, głogowski, górowski, jaworski, jeleniogórski, Jelenia Góra, kamiennogórski, kłodzki, legnicki, Legnica, lubański, lubiński, lwówecki, milicki, oleśnicki, oławski, polkowicki, strzeliński, średzki, świdnicki, trzebnicki, wałbrzyski, Wałbrzych, wołowski, wrocławski, Wrocław, ząbkowicki, zgorzelecki, złotoryjski.

— Voievodatul lubelskie

Powiaty:	bialski, Biała Podlaska, biłgorajski, chełmski, Chełm, hrubieszowski, janowski, krasnostawski, kraśnicki, lubartowski, lubelski, Lublin, łęczyński, łukowski, opolski, parczewski, puławski, radzyński, rycki, świdnicki, tomaszowski, włodawski, zamojski, Zamość.

— Voievodatul lubuskie

Powiaty:	gorzowski, Gorzów Wielkopolski, krośnieńsko-odrzański, międzyrzecki, nowosolski, słubicki, strzelecko–drezdenecki, sulęciński, świebodziński, Zielona Góra, zielonogórski, żagański, żarski, wschowski.

— Voievodatul kujawsko-pomorskie

Powiaty:	aleksandrowski, brodnicki, bydgoski, Bydgoszcz, chełmiński, golubsko-dobrzyński, grudziądzki, inowrocławski, lipnowski, Grudziądz, radziejowski, rypiński, sępoleński, świecki, toruński, Toruń, tucholski, wąbrzeski, Włocławek, włocławski.

— Voievodatul łódzkie

Powiaty:	bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łęczycki, łowicki, łódzki, Łódź, opoczyński, pabianicki, pajęczański, piotrkowski, Piotrków Trybunalski, poddębicki, radomszczański, rawski, sieradzki, skierniewicki, Skierniewice, tomaszowski, wieluński, wieruszowski, zduńskowolski, zgierski.

— Voievodatul małopolskie

Powiaty:	brzeski, bocheński, chrzanowski, dąbrowski, gorlicki, krakowski, Kraków, limanowski, miechowski, myślenicki, nowosądecki, nowotarski, Nowy Sącz, oświęcimski, olkuski, proszowicki, suski, tarnowski, Tarnów, tatrzański, wadowicki, wielicki.

— Voievodatul mazowieckie

Powiaty:	białobrzeski, ciechanowski, garwoliński, grójecki, gostyniński, grodziski, kozienicki, legionowski, lipski, łosicki, makowski, miński, mławski, nowodworski, ostrołęcki, Ostrołęka, ostrowski, otwocki, piaseczyński, Płock, płocki, płoński, pruszkowski, przasnyski, przysuski, pułtuski, Radom, radomski, Siedlce, siedlecki, sierpecki, sochaczewski, sokołowski, szydłowiecki, Warszawa, warszawski zachodni, węgrowski, wołomiński, wyszkowski, zwoleński, żuromiński, żyrardowski.

— Voievodatul opolskie

Powiaty:	brzeski, głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, kluczborski, krapkowicki, namysłowski, nyski, oleski, opolski, Opole, prudnicki, strzelecki.

— Voievodatul podkarpackie

Powiaty:	bieszczadzki, brzozowski, dębicki, jarosławski, jasielski, kolbuszowski, krośnieński, Krosno, leski, leżajski, lubaczowski, łańcucki, mielecki, niżański, przemyski, Przemyśl, przeworski, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, Rzeszów, sanocki, stalowowolski, strzyżowski, Tarnobrzeg, tarnobrzeski.

— Voievodatul podlaskie

Powiaty:	augustowski, białostocki, Białystok, bielski, grajewski, hajnowski, kolneński, łomżyński, Łomża, moniecki, sejneński, siemiatycki, sokólski, suwalski, Suwałki, wysokomazowiecki, zambrowski.

— Voievodatul pomorskie

Powiaty:	Gdańsk, gdański, Gdynia, lęborski, Sopot, wejherowski.

— Voievodatul śląskie

Powiaty:	będziński, bielski, Bielsko-Biała, bieruńsko-lędziński, Bytom, Chorzów, cieszyński, częstochowski, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, gliwicki, Gliwice, Jastrzębie Zdrój, Jaworzno, Katowice, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, Mysłowice, myszkowski, Piekary Śląskie, pszczyński, raciborski, Ruda Śląska, rybnicki, Rybnik, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec, Świętochłowice, tarnogórski, Tychy, wodzisławski, Zabrze, zawierciański, Żory, żywiecki.

— Voievodatul świętokrzyskie

Powiaty:	buski, jędrzejowski, kazimierski, kielecki, Kielce, konecki, opatowski, ostrowiecki, pińczowski, sandomierski, skarżyski, starachowicki, staszowski, włoszczowski.

— Voievodatul warmińsko-mazurskie

Powiaty:	Elbląg, elbląski, ełcki, giżycki, gołdapski, kętrzyński, lidzbarski, olecki, piski, szczycieński, węgorzewski.

— Voievodatul wielkopolskie

Powiaty:	jarociński, kaliski, Kalisz, kępiński, kolski, koniński, Konin, krotoszyński, międzychodzki, nowotomyski, ostrowski, ostrzeszowski, pleszewski, słupecki, średzki, śremski, turecki, wolsztyński, wrzesiński.”

(c) se adaugă următoarea rubrică pentru Regatul Unit:

„În Regatul Unit:

— Insula Man”.

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: http://europa.eu

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO